

**ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ
ΤΟΥ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ**

ΜΠΟΡΝΤΩ 1762 - ΒΕΡΟΛΙΝΟ 1786

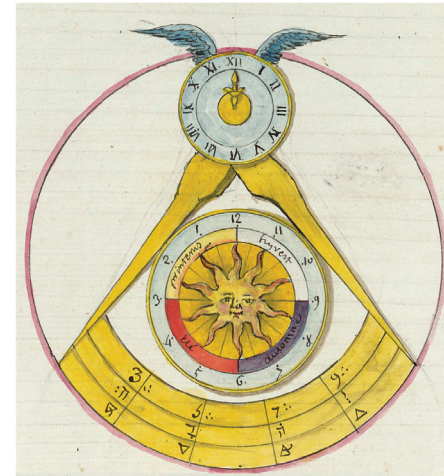
Μετάφραση: Ανδρέας Χ. Ριζόπουλος

Εισαγωγικό κείμενο: Ιορδάνης Πουλκούρας

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Μπορντώ 1762 | Βερολίνο 1786

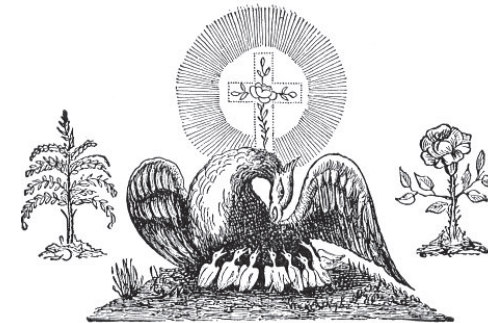
ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Μετάφραση: Ανδρέας Χ. Ριζόπουλος
Εισαγωγικό κείμενο: Ιορδάνης Πουλκούρας
Επιμέλεια κειμένων: Ανδρέας Μπλαμούτσης
Εξώφυλλο & Σελιδοποίηση: Εμμανουήλ Παπακορδάτος
ISBN 978-618-85957-1-2

Σύμφωνα με το νόμο 4481/2017 και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας, απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, ή η απόδοση κατά παράφραση ή διασκευή του περιεχομένου του βιβλίου και η εν γένει εκμετάλλευση μέρους ή συνόλου του έργου με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, φωτογραφικό, διαηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.

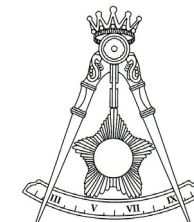
ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΚΤΟΥ ΣΚΩΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία Ευελπίδων 1 - 113 62, Αθήνα.
Ύπατο Συμβούλιο της Ελλάδος του Α.Α.Σ.Τ.·
Ηνωμένη Μεγάλη Στοά της Ελλάδος του Α.Α.Σ.Τ.·
<https://www.aasr-greece.gr>
e-mail: gcgreece7@gmail.com

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Σελ 7 | Εισαγωγή
- Σελ 63 | Συντάγματα και Κανονισμοί του Μπορντώ 1762
- Σελ 84 | Διατάξεις και Κανονισμοί για την Διακυβέρνηση πασών των Βασιλικών Στοών Τελοιοποιήσεως
- Σελ 97 | Μεγάλα Συντάγματα του Βερολίνου 1786
- Σελ 113 | Παράρτημα των Θεμελιωδών Καταστατικών και Μεγάλων Συνταγμάτων
- Σελ 116 | Η μετάφραση των Μεγάλων Συνταγμάτων Ανδρέας Χρ.Ριζόπουλος
- Σελ 119 | Βιβλιογραφία

Εισαγωγή

Τα Μεγάλα Συντάγματα είναι τα δυο θεμελιώδη ιστορικά κείμενα που περιέγραψαν την οργάνωση, την διάρθρωση και τον τρόπο άσκησης της κυρίαρχης εξουσίας του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου (A.:A.: Σ.: Τ.:).

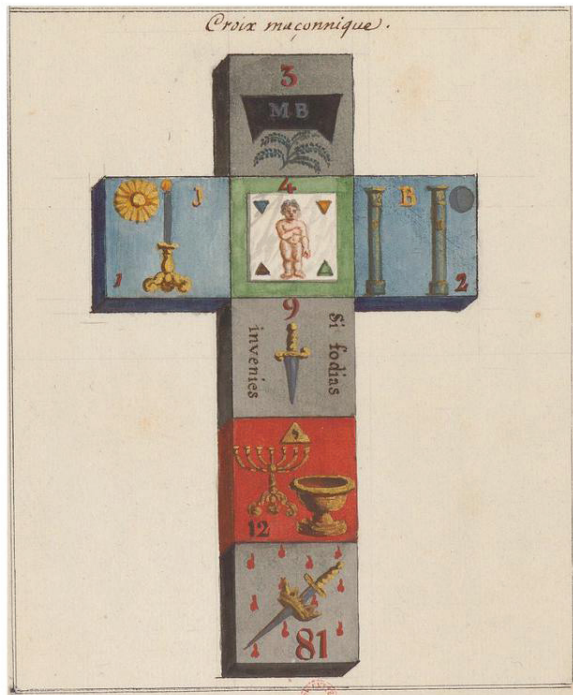
Το πρώτο αυτών είναι το κείμενο των Συνταγμάτων του Μπορντώ (Bordeaux) του 1762 που ορίζει την δομή και τον τρόπο λειτουργίας του Τύπου του Πρίγκιπα του Βασιλικού Μυστικού (Order of Prince of the Royal Secret), ο οποίος ήταν γνωστός και ως Τύπος της Τελειοποιήσεως (Rite of Perfection).

Το δεύτερο είναι το κείμενο των Συνταγμάτων του Βερολίνου του 1786, γνωστό και ως “του Φρειδερίκου του Μεγάλου”. Σε αυτό περιγράφεται η προσθήκη οκτώ επιπλέον βαθμών από άλλα Σκωτικά συστήματα που συνυπήρχαν εκείνη την εποχή στην Ηπειρωτική Ευρώπη, (“...διάφορα ετερογενή συστήματα άτινα ακμάζουν σήμερα υπό το όνομα Τύποι και των οποίων το σύνολον αποτελεί το ΤΑΓΜΑ.”) και η συγκρότηση και η δομή του Τάγματος που σήμερα διεθνώς ονομάζεται Αρχαίος και Αποδεδεγμένος Σκωτικός Τύπος (Ancient and Accepted Scottish Rite/ Rite Ecossais Ancien et Accepté).

Θεωρούνται εκ παραδόσεως ιδρυτικά Συντάγματα και γι’ αυτό η κάθε Δικαιοδοσία (Jurisdiction), δηλαδή το κάθε Υπάτο Συμβούλιο του 33ου που ασκεί την Κυρίαρχη και Ανεξάρτητη εξουσία του στην δική του εδαφική περιοχή και ακολουθεί Κανονικά την Σκωτική παράδοση τα αποδέχεται ως εκ παραδόσεως ιδρυτικά κείμενα και εκδίδει επιπλέον Γενικούς Κανονισμούς (Règlements/ Statutes) που αφορούν την δική του Δικαιοδοσία.

Τροποποιήσεις ή διευκρινήσεις επί άρθρων μπορούν να γίνουν μόνο από παγκόσμια Σύνοδο Υπάτων Συμβουλίων που έχει προκληθεί με αυτό τον σκοπό. Η πρώτη φορά που συνέβη κάτι τέτοιο ήταν στην Σύνοδο της Λωζάννης του 1875 όπου καταργήθηκε η ισοβιότητα η οποία αφορούσε μόνον τον Φρειδερίκο και θεσπίστηκαν μεταξύ άλλων η υποχρέωση της εκλογής για όλες τις θέσεις του Υπάτου Συμβουλίου με ανώτατο όριο θητείας τα εννέα έτη, στο πέρας των οποίων, υποχρεωτικά, πρέπει να επαναλαμβάνεται εκλογική διαδικασία.

Από την πρώτη δημοσίευση των Μεγάλων Συνταγμάτων διατυπώθηκαν πολλές αμφισβητήσεις, προερχόμενες όχι μόνον από αδελφούς του Σκωτικού Τύπου αλλά από άλλους τέκτονες ή και μη τέκτονες που είχαν προσωπικές βλέψεις και ιδιοτελείς σκοπούς.

Claude André-Vuillaume, Rituel des 33 degrés de la Maçonnerie écossaise, c. 1820.

BNF, Fonds Smith-Lesouëf 125-127

Ο Αρχαίος και Αποδεδεγμένος Σκωτικός Τύπος ήταν και είναι ένας χώρος ελευθερίας που συντάσσεται επάνω σε ανθρωπιστικές και πνευματικές αξίες, βασισμένες στον ανοικτό και αδογματικό χαρακτήρα του θεομού και τον προοδευτικό και πνευματικό χαρακτήρα της μνητικής προσέγγισης. Υπέρμαχοι της ελευθερίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου, μαχόμενοι για την χειραφέτηση των λαών, οι Σκώτοι Τέκτονες μετείχαν ενεργά στις μεγάλες αλλαγές του Δυτικού Πολιτισμού, από τον Διαφωτισμό, τις μεγάλες επαναστάσεις και την γέννηση του κράτους - έθνους και της σύγχρονης Δημοκρατίας, τις μεγάλες κοινωνικές κατακτήσεις του 20ου αιώνα. Ο ίδιος ο Τύπος ποτέ δεν ταυτίστηκε με οποιαδήποτε πολιτική ή κοινωνική στιγμή της ιστορίας. Το έργο του είναι να συντηρεί τις αρχές και την παράδοση που διαμορφώνουν ελεύθερους ανθρώπους. Αυτοί είναι που μέσα από τις επιλογές της ελεύθερης συνειδήσεως τους, συμβάλουν στην αλλαγή και βελτίωση στον εαυτό τους, τον οίκο τους, το περιβάλλον, στην κοινότητα, στην εποχή τους.

Στο εισαγωγικό κείμενο που ακολουθεί επιλέξαμε να παρουσιάσουμε εν συντομία κατ' αρχήν το ιστορικό περιβάλλον και ορισμένα σημαντικά γεγονότα από την εποχή των πρώτων ελευθεροτεκτόνων και τον Ιάκωβο Στιούαρτ (James Stuart) μέχρι την γέννηση του Τύπου. Έτσι ο αναγνώστης μπορεί να κατανοήσει την σημασία ιστορικών προσώπων, γεγονότων αλλά και των ιδιαιτέρων συμβολισμών και των θεμελιωδών ιδεών του Α·Α·Σ·Τ· που διατυπώθηκαν και αναπτύχθηκαν κατά την διάρκεια αυτής της πορείας. Και ολοκληρώνουμε αυτή την εισαγωγή με αποσπάσματα από την μελέτη που είχε κυκλοφορήσει το Ύπατο Συμβούλιο του Τσάρλεστον και ο Ύπατος Μέγας Ταξιάρχης αυτού, αδελφός Albert Pike με τίτλο "A Historical Inquiry in Regard to the Grand Constitutions of 1786". *

Έκτοτε πολλοί σπουδαίοι αδελφοί έχουν επανεξετάσει τα Μεγάλα Συντάγματα και ενδεικτικά αναφέρουμε τους Lavalley, Pierre Noël, Alain Bernheim και βέβαια τον Ανδρέα Χ. Ριζόπουλο.

* Η μελέτη αυτή υπήρχε στην πρώτη έκδοση των Μεγάλων Συνταγμάτων με τίτλο "Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry. The Constitutions and Regulations of 1762/ Vera Instituta Secreta et Fundamenta Ordinis of 1786/ The Secret Constitutions of the 33d Degree by Albert Pike" και στη συνέχεια κυκλοφόρησε και ως αυτόνομο κείμενο. Σε αυτήν εξετάστηκαν αναλυτικά οι "αντιρρήσεις" που είχαν διατυπωθεί και ανααιρούνται μια προς μία. Επιλέξαμε αυτή την παλαιά πρώτη μελέτη γιατί χρονικά είναι πολύ πιο κοντά στην αρχή των γεγονότων, οι συγγραφείς έχουν γνωρίσει και προσωπικά τους όποιους λιβελογράφους και δημοσιεύουν μια θαρραλέα και ευθεία υπεράσπιση του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου.

Τα Μεγάλα Συντάγματα είναι τα εκ παραδόσεως ιστορικά κείμενα που περιγράφουν την δημιουργία και την συγκρότηση του Τύπου. Επί αυτών δίδεται πάντα η επίσημη διαβεβαίωση όποιου αδελφού λαμβάνει Α· Φ·.· σε κάθε βαθμό Φιλοσοφικού Εργαστηρίου που λειτουργεί υπό την αιγίδα Κανονικού Υπάτου Συμβουλίου του 33ου και τελευταίου Βαθμού του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου.

Περί της καταγωγής του Σκωτικού Τεκτονισμού και των Μεγάλων Συνταγμάτων

Ο τεκτονισμός οφείλει το όνομα του και ένα μεγάλο μέρος της βασικής του συμβολικής στις μεσαιωνικές συντεχνίες. Οι μεσαιωνικές συντεχνίες υπήρξαν σε μια εποχή στυγνής δεσποτείας. Ο κάθε άνθρωπος ήταν μέρος της περιουσίας ενός ηγεμόνα ή ηγουμένου και δεν μπορούσε καν να απομακρυνθεί από την περιοχή χωρίς την άδεια του "αφέντη". Τα μέλη των συντεχνιών ονομάστηκαν "ελεύθεροι τέκτονες" ακριβώς γιατί είχαν το δικαίωμα να πηγαίνουν χωρίς άδεια αυτού όπου υπήρχε ανάγκη για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Αυτή η πρωτόγνωρη ελευθερία για την εποχή δεν είχε δοθεί χαριστικά, αλλά επειδή είχαν την ανάγκη της τέχνης τους και των αποκλειστικών μυστικών τους. Η κοινοποίηση των μυστικών θα σήμαινε την απώλεια των προνομίων και την επιστροφή όλων στην κατάσταση του δουλοπάροικου. Έτσι δημιουργήθηκαν οι αυστηροί όρκοι που προέβλεπαν και ανάλογες ποινές για τους προδότες της Συντεχνίας, "ποινές" που η συμβολική της ανάμνηση υπάρχει μέχρι σήμερα. Η πραγματική δύναμη της Συντεχνίας δεν ήταν τόσο στην κατασκευή Ναών, αλλά των οχυρωματικών έργων που προστάτευαν τις πόλεις. Και αυτή η μοναδική δύναμη τους θα παραμείνει μέχρι την επικράτηση του τηλεβόλου που κατέστρεφε εύκολα τα τείχη και υποχρέωσε να επινοηθούν νέες μορφές πολέμου.

Τα μέλη της συντεχνίας έχοντας την ελευθερία να ταξιδεύουν όπου τους καλούσαν μάθαιναν και διέδιδαν νέα από τους άλλους τόπους που πολλές φορές δεν συμφωνούσαν με την "αλήθεια" που δήλωνε στους υπηκόους του κάποιος τοπικός άρχοντας. Έτσι πολλές φορές βρίσκουμε να εκδίδονται νόμοι που σκοπό έχουν να περιορίσουν ή να ελέγξουν τις Συντεχνίες οι οποίες θεωρούνται κέντρα αναρχίας. Η Συντεχνία επίσης έχει την ανάγκη της συνεργασίας με επιστήμονες, φυσικούς, γεωμέτρους, χημικούς κλπ. Ορισμένοι από αυτούς είναι τόσο απαραίτητοι ώστε τους ονομάζουν επίσημα μέλη της Συντεχνίας. Είναι οι πρώτοι "Θεωρητικοί" τέκτονες και βρίσκουμε αναφορές ήδη στα αρχαιότερα Τεκτονικά Χειρόγραφα, όπως για παράδειγμα στο Cooke του 1430, όπου αναφέρει ότι ο γιος του βασιλιά Άθελσταν «αγαπούσε πολύ

Ροδόσταυροι και Τριακονταετής Πόλεμος

την επιστήμη της Γεωμετρίας...και επιθυμώντας να τη μελετήσει και να μάθει και στην πράξη αυτή την επιστήμη, συμβουλευθήκε τον Θεωρητικό του (speculatyf στο πρωτότυπο). Επειδή ο Θεωρητικός του ήταν διδάσκαλος...».

Βέβαια η ενασχόληση με τις επιστήμες εκείνη την εποχή μπορούσε εύκολα να φέρει την καταγγελία της “αίρεσης” και πολλοί υπήρξαν οι Μάρτυρες της Επιστήμης. Οπότε η Συντεχνία λειτουργούσε και ως δίκτυο που διέσωζε διωκόμενους προωθώντας τους, ως μέλη, σε ελεύθερες περιοχές από όπου μπορούσαν να διαφύγουν και προς την Νέα Ήπειρο που είχε μόλις ανακαλυφθεί.

Ανάμνηση αυτού υπάρχει στην αρχαία Πρόποση του Στεγαστή (The Tyler's Toast) όπου οι αδελφοί εύχονται:

“Για όλους τους δυστυχείς και δεινοπαθόντες αδελφούς,
οπουδήποτε έχουν διασκορπιστεί επί της επιφανείας της Γής ή της θαλάσσης,
ας ευχηθούμε ταχεία ανακούφιση από τις συμφορές τους,
και μια ασφαλή επιστροφή στη πατρώα αυτών γη,
εάν αυτοί ούτως επιθυμούν.”

Και ένα τελευταίο που συχνά μας διαφεύγει. Εκείνη την εποχή τα διαφορετικά χριστιανικά δόγματα κατηγορούσαν άλλα με βαρείς χαρακτηρισμούς όπως αντίχριστους, άπιστους, οπαδούς του Βάαλ κλπ. Οι συντεχνίες που καλούνται από όλους να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους τηρούν απόλυτη θρησκευτική ανοχή.

Έτσι λοιπόν, καθώς κυλά ο σκοτεινός μεσαιώνας υπάρχει μια ομάδα ανθρώπων που έχει κατακτήσει κάποια ελευθερία και παλεύει συνεχώς τόσο να την διατηρήσει όσο και να την επεκτείνει και σε άλλους. Είναι σε στενή σχέση με τους θεράποντες της επιστήμης και κοινά διεκδικούν το δικαίωμα της ελεύθερης γνώσης για όλους. Κα όλοι μαζί διατηρούν ανοχή στις «αέναες» θρησκευτικές διαμάχες. Αυτοί είναι οι πρώτοι Ελευθεροτέκτονες.

Στις αρχές του 1600 οι λαοί της Ευρώπης στεναίνουν κάτω από την παπική δεσποτεία και τότε είναι η εποχή που η Ιερά Έξέταση καταδικάζει τον Giordano Bruno στην «επιεικέστερη και άνευ αιματοχυσίας τιμωρία». Δηλαδή να καεί ζωντανός στην πυρά στο Campo dei Fiori της Ρώμης, την ίδια στιγμή που στο Βατικανό σε μια αντίστοιχη πυρά καίγονταν όλα τα βιβλία του.

Και τότε εμφανίζονται τα πρώτα Ροδοσταυρικά Μανιφέστα. Δεν είναι μόνο εσωτερικά ή αλχημικά κείμενα και οι συγγραφείς τους πιθανόν δεν είχαν καμία σχέση με τους πολλούς που καπηλεύτηκαν αργότερα το όνομα τους.

Δηλώνουν με σαφήνεια ότι το Μεγάλο Έργο της αλχημείας είναι καθαρά πνευματικό και επομένως η γνώση της μεταστοιχείωσης των ευτελεστέρων μετάλλων σε χρυσό έχει κυρίως αλληγορική σημασία και περι αυτού γράφουν στη Fama Fraternitatis (1614) :

«Βεβαιώνουμε δημόσια πως οι αληθινοί Φιλόσοφοι ελάχιστα εκτιμούν την κατασκευή χρυσού που δεν είναι παρά ένα πάρεργο (η λέξη γραμμένη ελληνικά στο πρωτότυπο) επιπλέον, έχουν χιλιάδες άλλα, καλύτερα πράγματα να κάνουν. Και λέμε μαζί με τον αγαπητό Πατέρα μας C.R.C. Αίσχος! Χρυσός, τίποτα άλλο, παρά ποσότητες χρυσού».

Στο Confessio Fraternitatis(1615), ακόμα πιο παράτολμα διακηρύσσουν: “Τώρα, ελεύθερα και χωρίς φόβο τιμωρίας, θα αποκαλέσουν τον πάπα της Ρώμης αντίχριστο, πράγμα που θεωρείτο μέχρι σήμερα θανάσιμο αμάρτημα για το οποίο πολλοί θανατώθηκαν σε όλες τις χώρες”. Υιοθετούν έτσι εναντίον του ποντίφικα το χαρακτηριστικό επίθετο που χρησιμοποιούσαν εναντίον του οι Καθαροί παλαιότερα και κατόπιν οι σύγχρονοί τους Μεταρρυθμιστές. Γράφουν ότι “εκούσια ομολογούμε πως πολλά προοδευτικά άτομα πρόκειται να προάγουν με τα κείμενά τους την επικείμενη Μεταρρύθμιση, έτσι επιθυμούμε να μη σφετεριστούμε αυτή την τιμή, γιατί δεν είμαστε οι μόνοι που έχουμε αναλάβει ένα τέτοιο έργο”. Η μεταρρύθμιση, λένε, θα γίνει και “αν δεν υπάρξει κανείς να εκπληρώσει το θέλημα του Θεού, τότε θα σηκωθούν οι πέτρες για να το κάνουν”.

Ο Τριακονταετής Πόλεμος (1618 - 1648) ξεκίνησε από την Βοημία και την εξέγερση των διαμαρτυρομένων κρατών της βορείου Ευρώπης κατά της Παπικής εξουσίας.

Ο Φρειδερίκος Ε', πρίγκιπας του Παλατινάτου της Ρηνανίας και σύζυγος της Ελισάβετ, κόρης του μοναδικού ισχυρού Προτεστάντη μονάρχη της εποχής,

του Ιακώβου της Αγγλίας και της Σκωτίας, αποδεχόμενος την έκκληση των Βοημών, πηγαίνει στην Πράγα το 1619, για να διεκδικήσει τον αυτοκρατορικό θρόνο, δίνοντας έτσι το έναυσμα του Πολέμου. Άντεξε μόνο για ένα χειμώνα, προτού συντριβεί. Όμως ο πόλεμος που έπνιξε τους Προτεστάντες σε μια θάλασσα αίματος, βρήκε παραδόξως διέξοδο από έναν καθολικό καρδινάλιο. Ο καρδινάλιος Ρισελιέ έπεισε τον βασιλιά Λουδοβίκο ΙΓ΄ να παρέμβει η Γαλλία υπέρ των Προτεστάντων. Με αυτή την πράξη όχι μόνο τερματίστηκε ο Τριακονταετής Πόλεμος, αλλά για πρώτη φορά τέθηκαν ευθέως τα συμφέροντα του κράτους πάνω από τα παπικά συμφέροντα. Και με την Συνθήκη της Βεσφαλίας αναδειχθηκαν από τα ερείπια της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας τα πρώτα εθνικά κράτη, εγκαινιάζοντας το σύγχρονο ευρωπαϊκό κρατικό σύστημα και ανοίγοντας το δρόμο για τον Διαφωτισμό.

Οι Στιούαρτ και ο πρώτος Ελευθεροτεκτονισμός

Οι περιοχές των Κελτών, Σκωτία και Ιρλανδία (η οποία μέχρι τον 16ο αιώνα ονομαζόταν επίσης Σκωτία ή Scotia Vetus ή Scotia Major), αντίθετα από την Αγγλία, είχαν πάντα εξαιρετικά φιλικές σχέσεις με την Γαλλία της οποίας το Βορειοδυτικό τμήμα κατοικείτο επίσης από Κέλτες. Πολλοί ευγενείς που το όνομα τους σχετίστηκε και με την ιστορία του τεκτονισμού, όπως οι Σεντ Κλερ, ντε Μπρους και οι Στιούαρτ, είχαν μακρινή γαλλική καταγωγή.

Η συσχέτιση των Στιούαρτ με τον τεκτονισμό ξεκινά σύμφωνα με μια παράδοση από το 1286 (!) όταν ο Τζέιμς, λόρδος Στιούαρτ της Σκωτίας δέχθηκε ως Τέκτονες τον Άγγλο κόμη του Γκλόστερ (Gloucester) και τον Ιρλανδό κόμη του Όλστερ (Ulster) στη Στοά του Κιλουίνινγκ (Kilwinning). Το παλαιό Αβαείο της πόλης, αφιερωμένο στον Άγιο Ουίνινγκ, ιδρύθηκε από περιοδεύοντες Τέκτονες το 1140, οι οποίοι θεωρούνται και ιδρυτές της πρώτης Στοάς της Σκωτίας. Η δε Στοά του Κιλουίνινγκ (Lodge Mother Kilwinning) είναι παγκοσμίως η αρχαιότερη σταθερά λειτουργούσα Στοά και η Μητέρα Στοά του Σκωτσέζικου Τεκτονισμού .

Το 1603, ο Ιάκωβος 6ος της Σκωτίας ενώνει τα βρετανικά βασίλεια και στέφεται βασιλιάς της Αγγλίας με το όνομα Ιάκωβος ο 1ος. Ήδη από το 1583 έχει αποφασίσει να αναμορφώσει τις χειμαζόμενες τεκτονικές συντεχνίες και διόρισε τον Γουίλιαμ Σόου “Κύριο των Βασιλικών Έργων και Γενικό Επόπτη των Τεκτόνων”.

Αυτός με τους δυο “Κανονισμούς”, που θέσπισε διαδοχικά το 1598 και 1599, τις αναμορφώνει σε κάτι ουσιαστικά νέο. **Αναφέρεται στους Μαθητές, Εταίρους και Διδασκάλους με τους ίδιους όρους** όπως τους γνωρίζουμε μέχρι σήμερα απευθυνόμενος προς τις Στοές (Lodges), και όχι προς τις επαγγελματικές συντεχνίες (crafts). Για πρώτη φορά και συγκαλυμμένα, γίνεται αναφορά σε μια υπάρχουσα εσωτερική γνώση στους κόλπους της αδελφότητας και επιπλέον δίνεται η εντολή στους Επόπτες της Στοάς του Κιλουίνινγκ να εξετάζουν κάθε νεοεισερχόμενο στην “Τέχνη της Μνήμης” (art of memorie and science thereof). Μια εντολή που συνδέει τόσο με την “Ars memoriae”, την αρχαία αφορισμένη Τέχνη που δίδασκε ο τελευταίος ιππότης της Επιστήμης Giordano Bruno, μέχρι που οδηγήθηκε στην πυρά το 1600, όσο και με τον Κικέρωνα, τον Πλάτωνα, τον Σιμωνίδη τον Κείο και τελικά τους αρχαίους μυημένους Ορφικούς .

Η Τέχνη της Μνήμης παρουσιάστηκε πρώτη φορά από τον Σιμωνίδη τον Κείο και έγινε πλατύτερα γνωστή από τον Κικέρωνα. Και συνάντησε μια μαγική ερμηνεία της μεταφυσικής άποψης του Πλάτωνα για τη γνώση, όπου η γνώση είναι η ανάμνηση χαμένων ιδεών, δηλαδή των αρχέτυπων μορφών όλων των πραγμάτων. Η λέξη αλήθεια προέρχεται από το στερητικό α- και τη λέξη λήθη (λησμονιά). Η μάθηση, επομένως, είναι η διαδικασία επαναφοράς στη μνήμη της αλήθειας, των χαμένων - ξεχασμένων ιδεών που κατοικούν πάντα στην ψυχή.

Και από εκεί οδηγούμαστε στον Ορφέα και τους Μύστες του. Τα “Ορφικά Ελάσματα” που συνήθως τα ονόμαζαν “Χρυσά Δέλτους” (Laminettes Aurée), είναι τα λεπτά χρυσά φύλλα που έχουν βρεθεί σε τάφους μυημένων στα ορφικά – διονυσιακά μυστήρια, περασμένα στο λαιμό του μύστη. Πάνω τους αναγράφονται ένα είδος τελευταίων οδηγιών προς τον νεκρό για να μην παρασυρθεί στη λήθη, αλλά να πει από την λίμνη της Μνημοσύνης και μετά να βαδίσει “ το ιερό μονοπάτι όπου άλλοι Μύστες και Βάκχοι προχώρησαν με δόξα”. Και γιατί έχει αυτό το δικαίωμα; Γιατί γνωρίζει και το δηλώνει ότι:

“ *Ταίης παίς είμι καί οὐρανοῦ ἀστερόεντος, αὐτάρ ἐμοί γένος οὐράνιον /
Της Γης παιδί είμαι και του έναστρου Ουρανοῦ• το γένος μου είναι βεβαίως
ουράνιο*”.

Ο ίδιος ο Ιάκωβος αποκαλείται από τους συγχρόνους του νέος Πυθαγόρας και Σολομών της Σκωτίας. Μεταφράζοντας ένα ποίημα του Guillaume de Salluste, εισάγει το όνομα του Χιράμ Αμπίφ, την Κιβωτό της Διαθήκης και

τον κατασκευαστή της Beseleel, που μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν υπάρχουν στα τεκτονικά κείμενα.*

Σχεδόν ταυτόχρονα εμφανίζεται ο Χιράμ και στο Inigo Jones Manuscript. Αυτή η παράδοση αναπτύσσεται αρχικά μόνο μεταξύ των Σκώτων γιατί τη ίδια εποχή ή και αργότερα βρίσκουμε αγγλικά χειρόγραφα που συνεχίζουν να αναφέρονται στον γιο του βασιλιά Χιράμ χωρίς να τον ονοματίζουν ή με άλλα ονόματα όπως Αμόν ή Αινόν.

Το όνομα του Inigo Jones αξίζει την προσοχή σας. Αυτός εισήγαγε την παράδοση της Κλασικής αρχιτεκτονικής και του Βιτρουβίου στην Αγγλία και επίσης συνεργάστηκε στην δημιουργία σκηνικών και θεατρικών μασκών μαζί με τον Ben Jonson, τον γραμματέα του Μπέικον και όλοι μαζί αποτελούσαν τον κύκλο του Σαίξπηρ με τις ροδοσταυρικές, ερμητικές και πρωτοτεκτονικές αναφορές τους. Συνεργαζόμενοι επανεισάγουν το θέατρο στην εποχή τους με στοιχεία αρχαίας τραγωδίας, συμβάλλοντας όπως πιστεύεται, και στην επανασύνδεση του τελετουργικού της τραγωδίας με το μνητικό τεκτονικό τελετουργικό όπως εξελίχθηκε στον Σκωτικό Τύπο.

Ο Ιάκωβος Στιούαρτ σύμφωνα με την παράδοση είναι ο πρώτος βασιλιάς που μνηθήκε κανονικά στον τεκτονισμό ως ελεύθερος άντρας, τέκτονας και εταίρος. (Frieman, messone and fellow craft) από τον John Mylne, «Διδάσκαλο» της Στοάς του Scone. Με εντολή του Ιακώβου, μεταφράστηκε η Βίβλος στην Αγγλική της εποχής έτσι ώστε ο απλός πιστός να μπορεί να γνωρίζει τον θείο λόγο χωρίς την διαμεσολάβηση αβά ή ιερέα. Μέλη της επιτροπής που επιμελήθηκε την μετάφραση δύο πασίγνωστοι Ερμητιστές και Ροδόσταυροι, ο Robert Fludd, που γράφει και αυτός για την Τέχνη της Μνήμης και ο πολυπράγμων Francis Bacon που σχεδιάζει νέους τρόπους εκπαίδευσης για την διάδοση χωρίς περιορισμούς της Γνώσης και με την Νέα Ατλαντίδα επαναφέρει και στηρίζει το ουτοπικό όραμα της “optima res publica” της βέλτιστης πολιτείας προς την οποία οφείλουμε να ωθούμε την κοινωνία μας.

* Απόσπασμα απο το ποίημα Uranie του Guillaume de Salluste, Sieur Du Bartas, που μετέφρασε ο Ιάκωβος Στιούαρτ (James the VI):

... Hiram's holy help it was unknown
What he in building Izraels Temple had shown,
Without Gods Ark Beseleel Jew had been
In everlasting silence buried clean.
Then, since the beauty of those works
most rare Hath after death
made live all of them that were their builders...

Κατά τη βασιλεία του Ιακώβου ΣΤ έχουμε τις πρώτες μήσεις καθαρά θεωρητικών τεκτόνων. Αυτοί είναι ή Σκωτσέζοι ή οπαδοί των Στιούαρτ. Μεταξύ των προστατευομένων του Ιακώβου είναι ο Sir Robert Moray, ο οποίος είχε μνηθεί στη Στοά του Εδιμβούργου St. Mary's Chapel No 1 το 1634 μαζί με μια σειρά άλλων αξιωματούχων των Στιούαρτ. Τέκτονας, αλχημιστής ροδόσταυρος υπογράφει επιστολές με το “τεκτονικό του σήμα “ που είναι αυτό:

Με γράμματα ελληνικά η λέξη ΑΓΑΠΑ, ένα ακρωνύμιο που το ερμήνευε ως:
Α[γάπα] Γ[νώθι] Α[νεσχε] Π[ίστευε] Α[πεσχε]

Αυτός συνέβαλε όσο κανείς στην εκπλήρωση του ροδοσταυρικού αιτήματος και όλων εκείνων που πλήρωσαν με τη ζωή τους την ανάγκη και τον αγώνα τους για την ελευθερία της σκέψης και της συνείδησης, για την ελεύθερη επιστήμη και έρευνα. Έπεισε τον Ιάκωβο να συναινέσει στην ίδρυση της Βασιλικής Εταιρείας του Λονδίνου, γεγονός που σηματοδότησε την αρχή της ελεύθερης επιστημονικής έρευνας. Αμέσως μετά ο τελευταίος των μάγων Sir Robert Moray παρέδωσε την εταιρεία στον πατέρα της σύγχρονης επιστήμης Sir Isaac Newton (Ισαάκ Νιούτον).

Ο Sir Robert Moray και ο φίλος του και διάσημος αρχιτέκτων Sir Christopher Wren – που τα πρώτα Συντάγματα του Αντερσον κατονομάζουν ως Μέγα Διδάσκαλο του Τεκτονισμούπροσκάλεσαν τον Ραβίνο Jacob Judah Leon Templo ο οποίος το 1675 κατέθεσε την περιγραφή και μια μακέτα του Ναού του Σολομώντα στον βασιλιά Κάρολο Στιούαρτ η οποία στη συνέχεια εκτέθηκε και δημόσια στην Αγγλία, Σουηδία και Ολλανδία κάνοντας οικείο σε όλους την εικόνα και τον συμβολισμό που εισήχθη επίσης στην τεκτονική συμβολική.

Να σημειώσουμε ότι μέχρις εκείνη την εποχή οι δύο Στήλες δεν αναφέρονται στον Ναό του Σολομώντα, αλλά είναι οι Στήλες στις οποίες είχε καταγραφεί η προκατακλυσμαία γνώση. Μια παράδοση που παρέμεινε στους Σκωτικούς βαθμούς της Τελειοποίησης.

Ενώ βρισκόταν στο Λονδίνο, ο Leon σχεδίασε ένα εραλδικό οικόσημο το οποίο υιοθετήθηκε από τους ιρλανδούς Τέκτονες της εποχής και πολλά χρόνια αργότερα ο Laurence Dermott θα τα χρησιμοποιήσει ως βάση του

θυρεού της Μεγάλης Στοάς των “Αρχαίων”. Στην εισαγωγή των δικών τους Μεγάλων Συνταγμάτων, το Ahiman Rezon – the Book of Constitutions of the Antients Grand Lodge, αποκαλεί τον “Templo”, αδελφό.

Όλα όσα περιγράφουμε που αφορούν τους Στιούαρτ και τους πρώτους Τέκτονες συμβαίνουν τον 17ο αιώνα, πολύ πριν να ιδρυθεί η πρώτη Μεγάλη Στοά του Λονδίνου που το 1717 γνώριζε μόλις δυο συντεχνιακούς τεκτονικούς βαθμούς.

Όμως ήδη από τα μέσα του 17ου αιώνα τα Σκωτικά αρχεία αναφέρονται σε Μαθητές, Εταίρους και Διδασκάλους που συναντιούνται σε Στοές, συσχετίζουν τους τέκτονες με τους Ροδόσταυρους, Καμπαλιστές και Ερμητικούς Μύστες και επικαλούνται την μυστική κοινή τους παράδοση .

Ο Henry Adamson , το 1638 δημοσιεύει ένα ποίημα αφιερωμένο στον Κάρολο Στιούαρτ με τίτλο, “Θρηνοδία των Μουσών” που περιέχει τους στίχους: «Διότι εμείς, Αδελφοί του Ρόδιου Σταυρού, έχουμε τη Λέξη των Τεκτόνων και τη Δεύτερη Όραση».

Στο μυθικό αφήγημα που βλέπουμε από τα Σκωτσέζικα Τεκτονικά Χειρόγραφα υπάρχει πλέον ο Χιράμ Αμπίφ, ο δολοφονημένος αρχιτέκτονας, υιός χήρας και ο Ναός του Σολομώντα με τις δυο στήλες του. Υπάρχουν μυστικά σημεία και λέξεις και, στα τέλη του 17ου αιώνα βρίσκουμε καταγεγραμμένα τα γνωστά σε κάθε Διδάσκαλο πέντε σημεία της αδελφότητας, την λέξη του Διδασκάλου Τέκτονα και τον τρόπο που δίδεται. *

Το 1687 ο Ιάκωβος Β Στιούαρτ εκδίδει την Διακήρυξη της Επεικείας που ονομάστηκε και Διακήρυξη για την Καθολική Ελευθερία της Συνείδησης του Ιακώβου Β (Declaration of Indulgence ή, Declaration for Liberty of Conscience). Σύγχρονοι ιστορικοί του Ιακωβιτισμού αμφισβητούν την εικόνα των Στιούαρτ ως αυταρχικών «Παπιστών» και τεκμηριώνουν μια νέα εικόνα για αυτούς ως υποστηρικτές της «ελευθερίας της συνείδησης». Αυτή η ελευθερία περιελάμβανε την επεικεία και την ανοχή όχι μόνο για τους Καθολικούς και

* “...Another they haue called the masters word and is Mahabyn which is allways divided into two words and Standing close With their Breasts to each other the inside of Each others right Anle Joynts the masters grip by their right hands and the top of their Left hand fingers thurst close on ye small of each others Backbone and in that posture they Stand till they whisper in each others eares ye one Maha the other repleys Byn...”. Sloane MS. 3329 c.1700

τους Προτεστάντες αλλά προς κάθε χριστιανικό δόγμα χωρίς εξαιρέσεις, τους Εβραίους, τους Μουσουλμάνους. Το διάταγμα αυτό ήταν τόσο προοδευτικό ώστε δημιούργησε ανησυχίες ακόμα και σε παραδοσιακούς υποστηρικτές των Στιούαρτ που φοβόντουσαν υπονόμευση υπό των Παπιστών και του Ιησουιτισμού. *

Όπως παρατηρεί ο ιστορικός J.C. Riley, «οι Άγγλοι του 17ου αιώνα αντιμετώπιζαν τους Καθολικούς με την ίδια καχυποψία και μίσος που είχαν οι Αμερικανοί για τους κομμουνιστές στα τέλη της δεκαετίας του 1950», και υπό αυτό το πρίσμα το διάταγμα περί “ελευθερίας της συνείδησης” προκαλούσε την χλεύη και αύξανε την καχυποψία. **

Οι αντίπαλοι των Στιούαρτ φοβούμενοι οριστική επικράτηση των Καθολικών, το 1688 προσκάλεσαν τον Γουλιέλμο της Οράγγης να εισβάλλει στην Αγγλία και ο Ιάκωβος Β’ επιλέγοντας να μην εμπλέξει την χώρα σε έναν ακόμα εμφύλιο, πέρασε στην Γαλλία. ***

Ο Ιάκωβος Β’ έφτασε στην Γαλλία και εκεί του προσφέρθηκε από τον Λουδοβίκο ΙΔ’ το παλάτι του Saint Germain en Laye. Στο Saint Germain, σύμφωνα με την παράδοση, μέλη του Βασιλικού Ιρλανδικού Συντάγματος ίδρυσαν την πρώτη Στοά σε Γαλλικό έδαφος. Το όνομά αυτής La Parfaite Egalite. Πρακτικά Στοάς από εκείνη την εποχή δεν υπάρχουν γιατί απλά απαγορευόταν να έχουν. Στα αρχεία της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Γαλλίας υπάρχει ένα αρχείο του 1777 που αναφέρει ότι η Στοά La Parfaite Egalite κατείχε αρχαία Συντάγματα με

* *Jacobite Jews & Faux Jacobite Jews: Some Masonic Puzzles, Part 1, Marsha Keith Schuchard.*

** *James C. Riley, “Catholicism and the Late Stuart Army: The Tangier Episode, Roal Stuart Papers XVII (Huntingdon, 1993), 2-3.*

*** *Ο Γουλιέλμος της Οράγγης αφού απομάκρυνε τους Στιούαρτ με την λεγόμενη “Ενδοξη Επανάσταση” θέσπισε τον δικό του Νόμο “Επεικείας” του 1689 όπου δεν συμπεριέλαβε τους Καθολικούς, τους Εβραίους και «κάθε άτομο που θα αρνηθεί στο κήρυγμα ή στα γραπτά του το δόγμα της ευλογημένης Τριάδας». Ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια: Η Αγγλική εκδοχή του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου που την ονομάζουν Αρχαίο και Αποδεκτό Τύπο, διατηρεί μέρος αυτής της διάταξης απαγορεύοντας την συμμετοχή σε μη Χριστιανό ή και Χριστιανό που δεν ανήκει σε Τριαδικό δόγμα. (... must be prepared to sign a Petition and Obligation of Allegiance in the prescribed format declaring that he professes the Trinitarian Christian Faith, i.e. a belief in God as Father, Son and Holy Spirit. <https://pglm.org.uk/contactlinks/the-ancient-andaccepted-rite/>)*

ημερομηνία 25 Μαρτίου 1688 και αυτά ανανεώθηκαν στις 9 Οκτωβρίου 1772 από την Μεγάλη Στοά της Γαλλίας.

Οφείλουμε να σημειώσουμε ότι στην πρώτη έκδοση των Συνταγμάτων του Αντερσον του 1723 τονίζεται ότι: “Οι Βασιλείς της Σκωτίας ενθάρρυναν πολύ τη Βασιλική Τέχνη, από τους πρώτους χρόνους μέχρι την Ένωση των Στεμμάτων, όπως φαίνεται ... και από τις Στοές που διατηρήθηκαν εκεί χωρίς διακοπή για εκατοντάδες χρόνια , τα αρχεία και οι παραδόσεις των οποίων μαρτυρούν τον μεγάλο Σεβασμό εκείνων των Βασιλέων προς αυτήν την αξιότιμη Αδελφότητα... ..και η μεγάλη φροντίδα που έδωσαν οι ΣΚΩΤΟΙ για τον αληθινό Τεκτονισμό, αποδείχτηκε στη συνέχεια πολύ χρήσιμη για την ΑΓΓΛΙΑ...ο βασιλιάς ΙΑΚΩΒΟΣ ΣΤ΄ της ΣΚΩΤΙΑΣ που διαδέχτηκε το Στέμμα της ΑΓΓΛΙΑΣ, όντας τέκτονας βασιλιάς, αναβίωσε τις αγγλικές Στοές.*

Οι Σκώτοι Τέκτονες στη Γαλλία και την Ηπειρωτική Ευρώπη

Τον Γουλιέλμο της Οράγγης διαδέχτηκε η κόρη του Ιακώβου Β΄ Στιούαρτ, Άννα, και μετά τον θάνατό της το 1714 το στέμμα πέρασε στην δυναστεία του Αννοβέρου και τον βασιλιά Γεώργιο Α΄. Μετά την επικράτηση του νέου καθεστώτος στην Αγγλία, ιδρύθηκε από οπαδούς του η Πρώτη Μεγάλη Στοά του Λονδίνου και του Ουέστμινστερ. Τα Συντάγματα που συντάξε ο σκωτσέζικης καταγωγής ιερέας και υποστηρικτής της δυναστείας του Αννοβέρου, James Anderson, αποτελούν την ιδρυτική χάρτα του σύγχρονου

* *The Kings of SCOTLAND very much encourag'd the Royal Art, from the earliest Times down to the Union of the Crowns, as appears by the Remains of glorious Buildings in that ancient Kingdom, and by the Lodges there kept up without Interruption many hundred Years, the Records and Traditions of which testify the great Respect of those Kings to this honourable Fraternity, who gave always pregnant Evidence of their Love and Loyalty, from whence sprung the old Toast among the Scots Masons, viz. GOD BLESS THE KING AND THE CRAFT. Yet the great Care that the SCOTS took of true Masonry, provid' afterwards very useful to ENGLAND ;... But upon her Demise, King JAMES VI. of SCOTLAND succeeding to the Crown of ENGLAND, being a Mason King, reviv'd the English Lodges ;*

The Constitutions of the Free-Masons. James Anderson (1723).

Αυτές οι αναφορές αλλοιώνονται στις εκδόσεις που ακολουθούν στο δεύτερο μισό του αιώνα και η συνεισφορά των Στιούαρτ φθίνει μεταξύ της μεγάλης απαρίτησης εστεμμένων του Βρετανικού στέματος.

ελευθεροτεκτονισμού. Ήταν το 1717 ή το 1721 όπως αναγράφει η πρώτη έκδοση των Συνταγμάτων; Αυτό είναι μία συζήτηση (debate) που έχουν ξεκινήσει οι καθηγητές Andrew Prescott και Susan Sommers που δεν μας αφορά πέρα από μια λεπτομέρεια. Πλησιάζοντας στην εποχή μας είναι καλό πίσω από κάθε ιστορικό γεγονός να εξετάσουμε και τον πολιτικό περίγυρο που το διαμορφώνει. Ο τεκτονισμός μπορεί να μην ασχολείται με την πολιτική, τα μέλη του όμως είναι αναπόφευκτα υποκείμενα των καταστάσεων, ιδιαίτερα σε εποχές όπως του 18ου – 19ου αιώνα.

Η Μεγάλη Στοά του Λονδίνου και του Ουέστμινστερ είναι ένας εκ των προγόνων της Ηνωμένης Μεγάλης Στοάς της Αγγλίας και η πρώτη Μεγάλη Στοά του σύγχρονου Ελευθεροτεκτονισμού. Ονομάστηκε και Στοά των «Μοντέρνων» σε αντίθεση με τους «Αρχαίους» που διατηρούσαν τις παλαιότερες παραδόσεις. Εκείνη την εποχή οι «Μοντέρνοι» τέκτονες λειτουργούν σε δυο βαθμούς και λίγο αργότερα εισάγουν και τον βαθμό του Διδασκάλου. Σε κάθε περίπτωση όμως δεν δέχονται την ύπαρξη και την λειτουργία οποιουδήποτε βαθμού ή τάξεως πέραν των τριών πρώτων συντεχνιακών βαθμών. Αυτό ξεσήκωσε αντίδραση των άλλων προϋπαρχόντων Άγγλων Τεκτόνων και σύντομα δημιουργήθηκαν η Μεγάλη Στοά της Υόρκης (όλης της Αγγλίας) και η Μεγάλη Στοά των Αρχαίων. *

Η αντίδραση παρουσιάζεται στη συνέχεια και σε δημοσιεύματα της εποχής. Το 1724 ο γνωστός σε όλους μας από τα Ταξίδια του Γκιούλιβερ Jonathan Swift (1667 – 1745) που έχει ήδη δημοσιοποιήσει την σχέση του με τον τεκτονισμό από το 1688, αντιδρά με ένα ειρωνικό κείμενο που τιτλοφορεί Letter from the Grand Mistress στις διακηρύξεις της νεοϊδρυθείσας Μεγάλης Στοάς του Λονδίνου και τα νέα τυπικά που “freemazoniz'd a new way”. Μέσα στη σάτιρα του αποκαλύπτει την Σκωτική ιπποτική και εσωτερική παράδοση και είναι χαρακτηριστικό ότι ορισμένα σημεία θα τα αναπαραγάγει ο ιππότης Ράμσει στην περιφημη ομιλία του μπροστά στη Μεγάλη Στοά της Γαλλίας μετά από μερικά χρόνια . Μεταξύ άλλων αναφέρει για την «διάσημη αρχαία Στοά του Κιλουίνινγκ», στην οποία όλοι οι βασιλείς της Σκωτίας διέτελεσαν κατά

Ελευθεροτέκτονες προσέξτε ο Αδελφός Bacon συμβουλεύει

- Οι παρείσακτοι εισβάλλουν και χαλούν το Έργο σας
- Το Giblin & οι Γνώμονες σας είναι όλα σε κοινή θέα
- Και Jachin & Boaz δεν θα είναι πλέον μυστικά

ffree Masons beware Brother Bacon advises

- Interlopers break in & Spoil your Divices
- Your Giblin & Squares are all Out of Door
- And Jachin & Boaz shall be Secretts no more.

καιρούς Μεγάλοι Διδάσκαλοι, χωρίς διακοπή από την εποχή του Fergus που βασίλεψε περισσότερο από 1000 χρόνια πριν, πολύ πιο πριν από τους Ιππότες του Αγίου Ιωάννη της Ιερουσαλήμ ή τους Ιππότες της Μάλτας, δυο στοές, στις οποίες οφείλω, οπωσδήποτε, να αποδώσω την τιμή ότι στόλισαν τον αρχαίο Ιουδαϊκό και Παγανιστικό Τεκτονισμό με θρησκευτικές και χριστιανικές συνήθειες. Ο Fergus... καθοδηγήθηκε με προσοχή σε όλες τις Τέχνες και τις Επιστήμες, ειδικά στη Φυσική Μαγεία και την Καμπαλιστική Φιλοσοφία (που στη συνέχεια ονομάστηκε Ροδοσταυρισμός) από τους Παγανιστές Δρυίδες της Ιρλανδίας και της Μονα, τους μόνους αληθινούς Καμπαλιστές που υπήρχαν τότε στον Δυτικό κόσμο.....Ο Ιάσωνας ξεκίνησε την Αναζήτηση του Χρυσομάλλου Δέρατος, όπως το αποκαλεί η Αιγυπτιακή Ελευθεροτεκτονική ορολογία, ή, σωστά μιλώντας, της Καμπάλα, όπως ονόμαζαν τον τεκτονισμό εκείνη την Εποχή...” *

Στην Γαλλία οι Ιακωβιτικές Στοές συγκροτούν το 1728 την δική τους Μεγάλη Στοά της Γαλλίας όπου εκτός των Σκωτσέζων και των Ιρλανδών μετέχουν Γάλλοι αριστοκράτες και αστοί, ενώ ήδη γίνεται γνωστό ότι ο δικός τους τεκτονισμός είναι διαφορετικός από των Άγγλων. Η Journal de l'Avocat Barbier αναφέρει το 1735 ότι στη Γαλλία αναπτύσσεται ένας διαφορετικός τεκτονισμός από των Άγγλων και χρησιμοποιούν όρους όπως chevalier (ιππότης) και charitre (περιστύλιο). Το 1738 όλες οι Στοές Ιακωβιτικές και Γαλλικές ενώνονται και σχηματίζουν την Μεγάλη Στοά της Γαλλίας με πρώτο Μεγάλο Διδάσκαλο τον Δούκα του Άντεν και αυτόν θα διαδεχτεί ο Κόμης του Κλερμόν. Ο Κλερμόν εκδίδει κανονισμούς για την προσωπική του Στοά Saint- Jean de Jerusalem, όπου αναφέρεται η ύπαρξη των βαθμών των Τελείων Τεκτόνων, των Ιρλανδών Διδασκάλων και των Εκλεκτών Διδασκάλων και στη συνέχεια δίνει στους Σκώτους Διδασκάλους εξουσίες εφ' όλων των άλλων βαθμών.

Το 1744 εκδίδεται το Le Parfait Maçon, σε ένα σημείο του οποίου (Secret des maçons écossais) περιγράφεται ο μύθος του Κύρου και του Ζοροβάβελ, που αποτελεί την βάση των βαθμών του Ιππότη της Ανατολής και του Πρίγκιπα του Ισραήλ (15ος και 16ος του Α.:Α.:Σ.:Τ.:) και εκεί υπάρχει το παρακάτω απόσπασμα:

* A Letter from the Grand Mistress of the Female Freemasons, Jonathan Swift. Dublin, 1724

“Λέγεται μεταξύ των Μασόνων, ότι υπάρχουν ακόμη αρκετοί βαθμοί πάνω από εκείνους των δασκάλων, για τους οποίους μόλις μίλησα. Μερικοί λένε ότι υπάρχουν έξι στο σύνολο, και άλλοι ανεβαίνουν μέχρι επτά. Αυτοί που ονομάζονται Escossais [Σκωτικοί] ...” Είναι σαφές ότι εκείνη την εποχή κάθε βαθμός πέραν του Διδασκάλου ονομάζεται “Σκωτικός” και όλη η Τεκτονική μυθολογία πέραν του Συμβολικού Διδασκάλου, τα περιστύλια και ο ιπποτισμός είναι μέρος της ίδιας Σκωτικής Παράδοσης. Στο ίδιο παραπάνω κείμενο, το Le Parfait Maçon, περιέχεται μια χαρακτηριστική φράση που περιγράφει διαχρονικά το πνεύμα του Σκωτισμού: “Αντί να κλάψουν για τα ερείπια του ναού του Σολομώντα, όπως κάνουν τα αδέρφια τους, οι Σκωτσέζοι ασχολούνται με την ανοικοδόμησή του”

Εκείνο το διάστημα ο Στιούαρτ και οι Ιακωβίτες φαίνονται να έχουν αποσυρθεί και η αιτία είναι η προετοιμασία για την τελευταία προσπάθεια επανάκτησης της εξουσίας. Το 1745 ο πρίγκιπας Charles Edward Stuart αποβιβάζεται στη Σκωτία και καταλαμβάνει το Εδιμβούργο. Τον συνοδεύουν όλοι οι Ιακωβίτες πρώην Μεγάλοι Διδάσκαλοι.

Στο Εδιμβούργο, σύμφωνα με καταγραφές της εποχής, ο πρίγκιπας δίνει δεξίωση στο ανάκτορο του Holyrood για να τιμήσει τους διακεκριμένους συνεργάτες του και ιδιαίτερα τους Σκώτους Ναϊτες. Οι Ιππότες του Ναού παρουσιάστηκαν όλοι μαζί και ανάμεσά τους εμφανίστηκε ο νεαρός διεκδικητής του θρόνου φορώντας όλα τα διακριτικά του Ναϊτη ιππότη.

Όπως αναγραφόταν σε επιστολή του Δούκα του Perth προς τον λόρδο Ogilvy (Edinburgh, 30 September 1745) “..από την εποχή που ο Λόρδος του Mar είχε παραιτηθεί το περιστύλιο δεν είχε λειτουργήσει ξανά. Δέκα ιππότες ήταν παρόντες υπό την ηγεσία του Λόρδου Athol. Ο Λόρδος Athol παραιτήθηκε και η Βασιλική Υψηλότης εξελέγει Μέγας Διδάσκαλος”.

Σημειώνουμε την διακριτή αλλά ισχυρή παρουσία του Athol, γιατί και η Μεγάλη Στοά των Αρχαίων της Αγγλίας που θα ιδρυθεί το 1751 επιμένοντας στην αρχαιότητά της και επιβάλλοντας στην Αγγλία τη χρήση ανωτέρων βαθμών και της Βασιλικής Αψίδας, βαδίζοντας πολύ κοντά με τον Ευρωπαϊκό Τεκτονισμό των Στιούαρτ, αποκαλείται επίσης «του Athol», επειδή οι

συγκεκριμένοι υπήρξαν προστάτες και αυτού του Τάγματος. Οι απόγονοι του, John Murray, 3rd Duke of Atholl και John Murray, 4th Duke of Atholl θα διοικούν ταυτόχρονα τόσο την Μεγάλη Στοά των Αρχαίων όσο και την Μεγάλη Στοά της Σκωτίας από το 1771 μέχρι το 1812 . Με μικρές διακοπές και παλινδρομήσεις καθώς συνεχώς θεωρούνται ύποπτοι για συνεργασία με τους Ιακωβίτες επαναστάτες. Η εισβολή των Στιούαρτ θα πνιγεί στο αίμα το 1746, όλοι οι πρώην Μεγάλοι Διδάσκαλοι θα σκοτωθούν και ο Bonnie Prince Charlie, όπως τον ονόμαζαν οι σύντροφοι στις μάχες και οι Ιακωβίτες, εγκαταλείπει για πάντα το βρετανικό νησί καταφεύγοντας για μια ακόμα φορά στη Γαλλία. Και τότε αρχίζουν να εμφανίζονται δημόσια και τα πρώτα οργανωμένα συστήματα ανώτερων βαθμών από τις Σκωτικές Μητέρες Μεγάλες Στοές στο Παρίσι , το Μπορντώ , την Μασσαλία κλπ.

Επιστρέφοντας στη Γαλλία ο Charles Edward Stuart σύμφωνα με την παράδοση ίδρυσε το 1747 το πρώτο Ροδοσταυρικό περιστύλιο στο Αράς. Ο πρίγκιπας ήταν πάντα καθολικός και ολοκλήρωσε την ζωή του στην Ιταλία μεταξύ Φλωρεντίας και Ρώμης όπου ο αδελφός του Henry Benedict Stuart ήταν Καρδινάλιος. Παρ όλα αυτά σε όλες τις μάχες οι οπαδοί του Ιακωβίτες ήταν και Καθολικοί και Προτεστάντες. Η θρησκευτική διαφορά δεν τους άγγιζε και αυτό που τους ένωνε ήταν ο αγώνας για την δικαίωση. Αφού χάθηκε κάθε ελπίδα για αποκατάσταση στα βρετανικά νησιά, οι μπαρουτοκαπνισμένοι Ιακωβίτες πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους όπου υπήρχε ανάγκη. Στη Σουηδία, τη Ρωσία, την Ισπανία, την Αμερική. Και παντού μαζί με το επαναστατικό πνεύμα μετέφεραν και την δίκη τους τεκτονική παράδοση.

Ο Πρίγκιπας Charles Edward Stuart παραδίδει τον καταστατικό χάρτη του πρώτου Ρ+ Περιστυλίου στο Arras υπογράφοντας ως "Sovereign Grand Master of the Order of Rose Croix de Heredim de Kilwinning, King of England, France, Scotland, and Ireland, and, as such, Substitute Grand Master of the Chapter of Herodem, known under the title of Knight of the Eagle and Pelican, and since our misfortunes and disasters under that of Rose Croix". (Bibliothèque Nationale France)

Το 1750 βρίσκουμε το Τυπικό του SUBLIME CHEVALIER ÉLU που αποκαλύπτει ότι η μύθος των Εκλεκτών αλλά και του Καδώς είναι ήδη γνωστός. Περιέχει μάλιστα και κανόνες (STATUTS DE LA LOGE DES SUBLIMES CHEVALIERS ELUS) που δείχνουν ότι από τότε την ηγετική θέση του Καδώς στον Σκωτικό Τεκτονισμό. Να σημειώσουμε πως όταν ιδρύεται το πρώτο Ύπατο Συμβούλιο στο Τσάρλεστον, οι κραταιοί αδελφοί βάζουν δίπλα στην υπογραφή τους τα διακριτικά του Καδώς και του Πρίγκιπα του Βασιλικού Μυστικού. Ολοκληρώνοντας ως κρατήσουμε ότι το 1750 υπάρχουν ο μύθος των Εκλεκτών και του Καδώς, του Ιππότη της Ανατολής, του Ιππότη του Ηλίου. Οι Σκώτοι τέκτονες δεν έχουν μια κεντρική διοίκηση οπότε, σε διαφορετικά σημεία αναπτύσσονται διαφορετικά συστήματα «ανωτέρων» βαθμών με βάση την ίδια μυθολογία αλλά εκφραζόμενα διαφορετικά, που όλα όμως έχουν μια κοινή αρχή και ουσία. Είναι Σκωτικά!

Ο Étienne Morin και τα πρώτα Συντάγματα του Μπορντώ , 1762

Οι "άνωτεροι" Σκωτικοί βαθμοί που οδηγούν στον Τύπο του Βασιλικού Μυστικού των 25 Βαθμών, συνδέονται αναπόφευκτα με τη Στοά του Μπορντώ και τον Étienne Morin. Η πρώτη Στοά στο Μπορντώ με την ονομασία "L'Anglaise" ιδρύθηκε το 1732 από Ιρλανδούς εμπόρους υπό τον Martin Kelly και στη συνέχεια από αυτήν ιδρύθηκε η "Française".

Ο Étienne Morin, γεννημένος το 1717 στην Cahors, ήταν έμπορος που εργαζόταν μεταξύ Αντιλλών και Μπορντώ . Στην Αντίγκουα έλαβε το 1744 από τον Κυβερνήτη ναύαρχο William Mathew τον βαθμό του Maître Écossais και "initié aux mystères de la Perfection écossaise" (μυήθηκε στα μυστήρια της Σκωτικής Τελειότητας -Τελειοποίησης) .

Το 1745 φτάνει στο Μπορντώ και συμπράττει στην ίδρυση της Σκωτικής Στοάς « La Parfaite Loge d'Écosse de Saint-Jean de Jérusalem», η οποία θα λειτουργεί αποκλειστικά βαθμούς της Τελειοποίησης στο Μπορντώ . Ο Morin συνεχίζει τα ταξίδια του και θα ιδρύσει μια Σκωτική Στοά Στο Cap Français (Σαν Ντομίγγο). Από την Μητέρα Στοά του Σκωτικού Τεκτονισμού του Μπορντώ, ιδρύθηκαν οι παρακάτω θυγατρικές Στοές στη Γαλλία και τον Νέο Κόσμο: Παρίσι 1747, Καόρ και Σαν Ντομίγγο (Αιτή) 1748, Σεντ Πιερ 1750, Μασσαλία 1751, Πορτ Λα Παι 1752, Σεντ Μαρκ 1753, Λε Καίε ντε Φοντ, Λ'Ίσλ Βας 1757, Περιγκό 1759, Νέα Ορλεάνη 1763. Το 1750 ο Morin συναντά στο Παρίσι τον αδ. Petit de Boulard. Σε μια επιστολή της 16ης Μαΐου ο αδ. Boulard σημειώνει: "Πρέπει να είναι κάποιος Εκλεκτός Διδάσκαλος

(Select Master ή Maître'Elu) για να γίνει Ιππότης της Ανατολής και για να είναι Εκλεκτός, που είναι αυτό που λέμε Σκώτος, πρέπει να έχει περάσει τους εννέα βαθμούς του Τεκτονισμού». Είναι η πρώτη αναφορά στο πλήρες σύστημα των δέκα Σκωτικών βαθμών που αναπτύσσεται εκείνη την εποχή από την Μητρική Στοά του Μπορντώ .

Λίγο αργότερα, στις 24 Νοεμβρίου 1754, ιδρύεται το Περιστύλιο του Clermont στο Παρίσι από τον ιππότη de Bonneville στο Κολλέγιο των Ιησουιτών του Clermont. Το Κολλέγιο των Ιησουιτών παρείχε άσυλο στους οπαδούς των Στιούαρτ. Εδώ έζησε όλο το διάστημα της εξορίας ως τον θάνατό του ο Ιάκωβος Β (1688-1701) και ως εκ τούτου ο συγκεκριμένος Τύπος θεωρείται ότι ήταν βαθιά επηρεασμένος από την τεκτονική παράδοση των εξόριστων Σκοτσέζων (Rebold, History of Three Grand Lodges) του Ιακωβιτικού Τεκτονισμού. Το Κολλέγιο που ως εκπαιδευτήριο είχε ιδρυθεί το 1653 στο Καρτιέ Λατέν, δίδασκε ριζοσπαστικές ιδέες και μεταξύ άλλων την «Ελευθερία της Σκέψης και της Συνείδησης». Μια ιδέα που είναι βαθιά ριζωμένη στον Αρχαίο και Αποδεδεγμένο Σκωτικό Τύπο. Το σύστημα που οργάνωσε ο de Bonneville δεν δημιούργησε καινούργιους βαθμούς, αλλά έβαλε σε μια σειρά τους υπάρχοντες και οργάνωσε τον Τύπο που ονομάστηκε της Τελειοποιήσεως ή του Ερεδόμ. Προσοχή, το Περιστύλιο του Clermont ονομάστηκε από την περιοχή και δεν έχει σχέση με τον Μεγάλο Δάσκαλο των Γαλλικών Στοών, Κόμη του Κλερμόν.

Το 1758 ιδρύθηκε στο Μπορντώ το Συμβούλιο των Αυτοκρατόρων της Ανατολής και της Δύσεως και το 1759 το Κυρίαρχο Μεγάλο Συμβούλιο των Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού, μέσα στα οποία θα απορροφηθεί λίγο αργότερα ο Τύπος της Τελειοποιήσεως του Clermont. Οι υπάρχοντες βαθμοί είναι σχεδόν ίδιοι με αυτούς που περιγράφονται στα πρώτα Μεγάλα Συντάγματα του 1762 και τον Τύπο των Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού, στον οποίο και θα συγχωνευθούν.

Το 1761 ο Μέγας Διδάσκαλος Κόμης του Κλερμόν τοποθετεί ως Γενικό Αναπληρωτή του τον Chaillon de Jonville . Όπως φαίνεται από επίσημα έγγραφα της εποχής ο de Jonville είναι ταυτόχρονα και επικεφαλής των Ανωτέρων Σκωτικών βαθμών.

Το 1761 ο Étienne Morin λαμβάνει την εξουσιοδότηση (patent) να προωθήσει τον τεκτονισμό πέραν του Ατλαντικού ως Μέγας Γενικός Επιθεωρητής.

Το δίπλωμα υπογράφεται από «την Αυτού Γαληνοτάτη Υψηλότητα και Ενδοξοτάτου Αδελφού Λουδοβίκου των Βουρβόνων, Κόμη του Κλερμόν,

πρίγκιπα εξ αίματος, Μεγάλου Διδασκάλου και προστάτου όλων των κανονικών Στοών...», από τους αξιωματικούς της Στοάς του Μεγάλου Διδασκάλου και τους αδελφούς της Μεγάλης Στοάς της Γαλλίας, του καθενός και όλων των Ιπποτών της Ανατολής, υπό την ηγεσία του Chaillon Jonville Αναπληρωτή Διοικητή του Τάγματος ... Επικεφαλής των Ανωτέρων βαθμών, Άρχοντα και Υπέρτατο Πρίγκιπα του Βασιλικού Μυστικού, και από τους Αξιωματούχους της Κυρίαρχης Σκωτικής Στοάς του Αγίου Ιωάννη της Ιερουσαλήμ (Saint Jean de Jérusalem) του Μπορντώ .

Είναι αξιοσημείωτο ότι αναχωρώντας προς Αμερική, το πλοίο που μετέφερε τον Morin συνελήφθη από Βρετανούς. Ο Morin μεταφέρθηκε στο βρετανικό νησί και γνώρισε τον Μεγάλο Διδάσκαλο των Άγγλων Washington Shirley, 5th Earl Ferrers. Εκείνος προσπέγραψε την εξουσιοδότηση του Morin η οποία είχε την πρωτοτυπία να είναι υπογεγραμμένη από τους αρχηγούς του Συμβολικού Τεκτονισμού Γαλλίας και Αγγλίας και την ηγεσία των Ανωτέρων Σκωτικών βαθμών.

Το 1763 ο Morin φτάνει στην Τζαμάικα και ιδρύει Στοές και το Μεγάλο Συμβούλιο (Grand Council). Στη συνέχεια ιδρύει Σκωτική Στοά στη Νέα Ορλεάνη, και είναι η πρώτη στην ηπειρωτική Αμερική που έλαβε Χάρτα (Patent) από τη Στοά του Μπορντώ . Η Χάρτα παραδόθηκε από τον Morin στο Port au Prince με ημερομηνία 26 Οκτωβρίου 1764.

Η Χάρτα ίδρυσης του Μεγάλου Συμβουλίου στη Τζαμάικα. Port au Prince, 1764

Η σφραγίδα με την οποία ο Morin επικύρωσε τη χάρτα της 26ης Οκτωβρίου 1764 και η υπογραφή του

Για να αναπτυχθεί το έργο που έχει αναλάβει ο Morin, χρίει Αναπληρωτές Μεγάλους Γενικούς Επιθεωρητές. Ο Henry Andrew Francken είναι μάλλον ο πρώτος και ο πιο πολύτιμος βοηθός του.

Αυτός θα ιδρύσει μεταξύ άλλων Στοά Τελειοποίησης και Συμβούλιο Πριγκίπων της Ιερουσαλήμ στο Albany της Νέας Υόρκης. Είναι η πρώτη φορά που βαθμοί Τελειοποίησης λειτουργούν σε Βρετανική αποικία. Ο Χάρτης λειτουργίας και τα πρακτικά της Στοάς φυλάσσονται στα αρχεία της Νοτίου Δικαιοδοσίας. Όμως είναι πιο γνωστός για ένα άλλο έργο του. Εκείνη την εποχή δεν υπάρχουν τυπωμένα Τυπικά ούτε Κανόνες και Συντάγματα. Απαγορεύεται να υπάρχουν σε κοινή θέα. Δίνονται μόνο σε προσωπικό χειρόγραφο αντίγραφο, προς κάθε καινούργιο Μεγάλο Γενικό Επιθεωρητή που οφείλει να κατέχει και να γνωρίζει στην πλήρη έκτασή του το περιεχόμενο του Τύπου.*

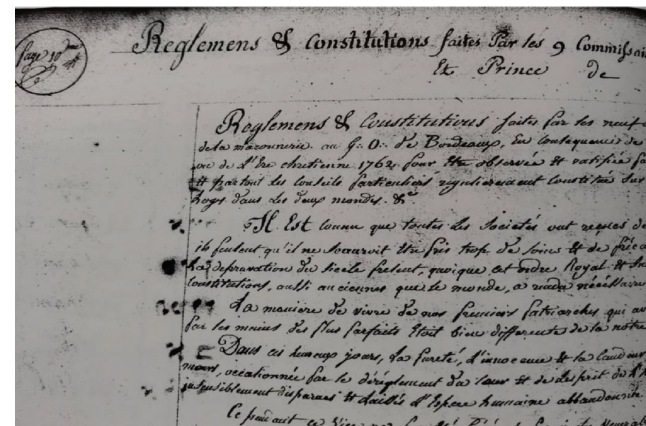
Ο Francken γράφει με το χέρι του τα αντίγραφα στην αγγλική γλώσσα και σε κάποια από αυτά υπάρχουν για πρώτη φορά καταγεγραμμένα τα Συντάγματα του 1762.

Τα είχε φέρει μαζί του ο Morin από το Μπορντώ; Σε επιστολή από το Port-au-Prince της 3ης Μαρτίου 1764, ενημερώνει για την αποβολή δυο αδελφών γιατί “απέτυχαν στις πιο ουσιαστικές υποχρεώσεις των Μυστικών Συνταγμάτων μας”**

Ο αδελφός Wages σχολιάζει ότι αυτή η αναφορά αφορά “τα συντάγματα που εκδόθηκαν από τους Αυτοκράτορες της Ανατολής και της Δύσης το 1762, για τους συμβολικούς βαθμούς, και στάλθηκαν στον Morin το 1763. Αυτά τα συντάγματα θα συμπεριληφθούν αργότερα στα Χειρόγραφα Φράνκεν και η εξουσία για τους συμβολικούς βαθμούς διευρύνθηκε και επεκτάθηκε για να καλύψει τους ανώτερους βαθμούς”.

* Εως σήμερα έχει διατηρηθεί η παράδοση της ατομικής “Χρυσής Βίβλου” που διατηρεί κάθε Υπάτος Μέγας Γενικός Επιθεωρητής και καταγράφει τις πράξεις του και τα κυριότερα γεγονότα που αφορούν το Υπάτο Συμβούλιο στο οποίο δεν τηρούνται γραπτά πρακτικά. Η υπογραφή του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχου ή άλλων εντεταλμένων Κρατιών αδελφών βεβαιώνουν την ακρίβεια των καταγραφών.

** Morin’s Book Plate? Josef Wages 320, *The Plumbline*, Spring 2017.

Αντίγραφο των Μεγάλων Συνταγμάτων του 1762, από την Χρυσή Βίβλο του de Grasse- Tilly

Μέχρι πριν μερικά χρόνια πολλοί που ήθελαν να αμφισβητήσουν την Σκωτική παράδοση σχολίαζαν πως η έλλειψη γαλλικού πρωτότυπου σημαίνει ότι οι βαθμοί επινοήθηκαν και γράφτηκαν στην Αμερική και στην αγγλική γλώσσα από τον Francken και ίσως κάποιους ακόμα άγνωστους συνεργάτες. Αυτή η παραφιλολογία που κράτησε περισσότερο από δυο αιώνες έχει ακόμα πολλούς οπαδούς.

Το 1974 (επαν)ανακαλύφθηκε από τον Paul Naudon στην Εθνική βιβλιοθήκη της Γαλλίας το Baylot Manuscript. Περιέχει τυπικά 29 βαθμών που αντιγράφηκαν από έναν αξιωματικό του συντάγματος de Foix που στρατοπέδευε στο Cap Français στο νησί του Αγίου Δομίνικου. Τα τυπικά των 27 πρώτων βαθμών γράφτηκαν μεταξύ των ετών 1763 και 1764, όπως το σημειώνει ο ίδιος ο συγγραφέας στην επικεφαλίδα του βαθμού Ιππότης του Ήλιου. “Αυτός ο βαθμός μου δόθηκε από τη Στοά που συγκροτήθηκε για το σύνταγμα Foix κατά την κατασκήνωσή μας στο Grand-Rivière και στη Στοά μας στην ανατολή του St. Marc στις 29 Μαρτίου 1764 από τον Αδ. Peyrettes. Γράφτηκε στο στρατόπεδο στο Grand-Rivière στην περιοχή Cap Français στον Άγιο Δομίνικο τον Ιούνιο του 1763.”

Οι δυο τελευταίοι βαθμοί συμπληρώθηκαν το 1768 πριν το σύνταγμα γυρίσει πίσω στη Γαλλία και περιέχει τους βαθμούς Μαθητού και Εταίρου των Élus Coëp— ένα τεκτονικό σύστημα που είχε αναπτύξει ο Martinez de Pasqually στο Μπορντώ συνεργαζόμενος με την Στοά La Française η οποία το 1764

δημιούργησε την Française Élie Écossaise.

Το χειρόγραφο Baylot ξεκαθαρίζει ότι οι βαθμοί έφτασαν στην Αμερικάνικη Ήπειρο από την Γαλλία και έγινε εκεί χρήση τους στην πρωτότυπη γαλλική γλώσσα, σε Στοά που είχε συγκροτηθεί από γάλλους στρατιωτικούς στον Άγιο Δομίνικο. Οι στρατιωτικοί πάντα και λόγω της εκπαίδευσής τους δεν παρασύρονται εύκολα από φαντασιώσεις, γνωρίζουν πολύ καλά την έννοια της ιεραρχίας και σέβονται και αναγνωρίζουν τους δικούς τους ηγέτες και τους ηγέτες των αντιπάλων.

Το διάστημα 1755 έως και το 1764 η Ευρώπη σπαράσσεται από τον Επταετή Πόλεμο, έναν πόλεμο που έφτασε και στην Αμερικάνικη Ήπειρο. Η Γαλλία, σύμμαχος με την Ισπανία την Ρωσία και την Αυστρία, πολεμά εναντίον της Μεγάλης Βρετανίας και της Πρωσίας. Σε μια εμπόλεμη περίοδο δεν έχει κανένα λόγο ένας στρατιωτικός να αποκαλύψει έστω και έμμεση συσχέτιση ή εκτίμηση του προς εχθρό, εκτός αν πιστεύει βαθιά πως αυτό που τον συνδέει βρίσκεται σε εντελώς άλλο επίπεδο και δεν έχει σχέση με τις στρατιωτικές και πολιτικές διεκδικήσεις.

Ο βαθμός του Καδώς στο Baylot Manuscript ξεκινά με την φράση:

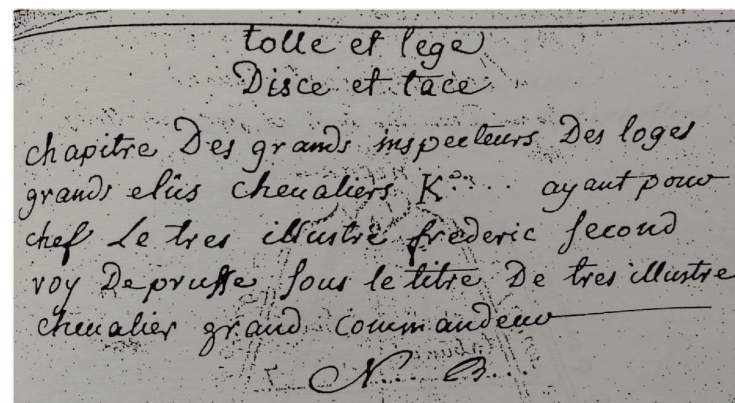
“Tolle et lege, disce et tace.” *

Chapitre des Grands Inspecteurs des Loges, Grands Elus Chevaliers Kadosh, ayant pour chef le Tres Illustre Frederic, second roi de Prusse, sous le titre de Tres Illustre Chevalier Grand Commadeur.

* Tolle et lege - disce et tace, Πάρε και διάβασε- μάθε και σιώπα. Το Tolle et lege παραπέμπει σε μια από τις πιο διάσημες αφηγήσεις του Αγίου Αυγουστίνου. Ο Αυγουστίνος μελετά σε έναν κήπο, αγωνίζεται να πιστέψει αλλά νοιώθει ανίκανος να κατανοήσει πλήρως την Αγία Γραφή την οποία κρατά στην αγκαλιά του. Αποκοιμείται και μέσα στον ύπνο του , μια παιδική φωνή τον ενθαρρύνει σαν να τον προσκαλεί σε ένα παιχνίδι: Tolle lege, πάρε διάβασε. Ανοίγει το βιβλίο, διαβάζει ένα απόσπασμα, και εκείνη τη στιγμή η καρδιά του γεμίζει! (Confessions, VIII, 29)

Λίγο παρακάτω στο ίδιο χειρόγραφο το κεφάλαιο περί της Συνόδου των Υπερτάτων Πριγκίπων (Rallieement des Princes Sublimes), ξεκινά με την φράση:

“Φρειδερίκος Γ’, Βασιλιάς της Πρωσίας, Μέγας Διδάσκαλος και γενικός διοικητής με τον στρατό του των Υπερτάτων Πριγκίπων, Γάλλων, Άγγλων και Πρώσων και οι Ιππότες της Φλάνδρας, της Σκωτίας, πιστοί φύλακες του ναού. - Frederic III, roi de Prusse, Grand Maitre et commandant general avec son armee des Princes Sublimes Francais, Anglais et Prussiens et les Chevaliers de Flandre, d; Ecosse, gardiens fideles du temple”.

Φωτογραφία από το αντίγραφο του Baylot Manuscript που φυλάσσεται στα αρχεία του Υ.Μ.Τ. του Υπάτου Συμβουλίου της Ελλάδος.

Έτσι λοιπόν είναι αδιαμφισβήτητο χάρη στο χειρόγραφο Baylot που ανακαλύφθηκε τα τελευταία χρόνια ότι οι Σκωτικοί βαθμοί που απετέλεσαν τον Τύπο των Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού έφτασαν στην Αμερικάνικη Ήπειρο από τους Γάλλους και δεν επινοήθηκαν εκεί από αγγλόφωνους όπως πολλοί λανθασμένα κατά καιρούς υποστήριζαν. Στα ίδια δε χειρόγραφα με βεβαία χρονολόγηση, 1763-1764 αναφέρεται δυο φορές ο Μέγας Φρειδερίκος ως Μέγας Διδάσκαλος, Μέγας Διοικητής των Καδώς και των Υπερτάτων Πριγκίπων (Princes Sublimes), δηλαδή των υψηλότερου βαθμών του Τάγματος, Καδώς και Πρίγκιπες του Βασιλικού Μυστικού. Όπως θα δούμε στη συνέχεια για κάποια χρόνια ακόμα και μετά την ίδρυση του Α.·Α.·Σ.·Τ.· και των πρώτων Υπάτων Συμβουλίων του 33ου στα επίσημα κείμενα βάζουν δίπλα στις υπογραφές τους τα διακριτικά των δυο αυτών βαθμών.*

Η ίδρυση του Πρώτου Υπάτου Συμβουλίου και τα Μεγάλα Συντάγματα το 1786

Η Αμερικάνικη Επανάσταση (1775 – 1783) που δημιούργησε την πρώτη σύγχρονη δημοκρατία ξεκίνησε ένα βράδυ του Δεκεμβρίου του 1773 όταν εξεγερμένοι άποικοι στο λιμάνι της Βοστώνης μεταμφιεσμένοι σε ινδιάνους κατέστρεψαν μεγάλα φορτία τσαγιού, πετώντας τα στην θάλασσα. Είναι το περιφρομένο “τσάι πάρτι” που θα οδηγήσει στην γενικευμένη εξέγερση και τον πόλεμο της Ανεξαρτησίας κατά των Βρετανών. Οι “ινδιάνοι” οργανώθηκαν και καθοδηγήθηκαν από τέκτονες με ηγέτες τους τέκτονες αδελφούς William Molineux και Joseph Warren.

Στις 4 Ιουλίου του 1776 συγκαλείται η συνέλευση των Αμερικανών στη Φιλαδέλφεια, που ψηφίζει την Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας, διακήρυξη ενός κράτους που γεννιέται και θεμελιώνει για πρώτη φορά τα παλαιά αιτήματα της ισότητας και της ελευθερίας, τα αιτήματα το Ευρωπαϊκού

* Μια ακόμα αναφορά στον Φρειδερίκο προ της ιδρύσεως του πρώτου Υπάτου Συμβουλίου του Τσάρλεστον υπάρχει σε ένα βιβλίο με τίτλο *L'Isle des sages, ou le Sceptre donné par les Grâces* που εκδόθηκε το 1785. Σε αυτό γράφει ότι ο Φρειδερίκος θέσπισε κανονισμούς για την Εταιρεία Ελευθεροτεκτόνων “*Sa Majesté Prusse [Frédéric II] vient d'établissement de nouveaux règlements pour la société des Francs-Maçons*”, Συγγραφέας ήταν ο Félix Nogaret πρώην Σεβάσμιος της Στοάς *Le Patriotisme*, Ανατολής Βερσαλλιών. Αυτή η Στοά ήδη από το 1765 ξεκινούσε τις εργασίες της με την επίκληση στον Μεγάλο Αρχιτέκτονα του Σύμπαντος και την γνωστή σήμερα ως Σκωτική επιφώνηση, *Houzé* (Ουζέ)

Διαφωτισμού. “Δεχόμαστε τις εξής αλήθειες ως αυταπόδεικτες, πως όλοι οι άνθρωποι δημιουργούνται ίσοι, και προικίζονται από τον Δημιουργό τους με συγκεκριμένα απαραβίαστα Δικαιώματα, μεταξύ των οποίων είναι το δικαίωμα στη Ζωή, το Δικαίωμα στην Ελευθερία, και το δικαίωμα στην επιδίωξη της ευτυχίας”.*

Στη σύνταξη της Διακήρυξης, εκτός βεβαίως του Γεωργίου Ουάσιγκτον, είχαν πρωταγωνιστήσει οι Τέκτονες Τόμας Τζέφερσον και Βενιαμίν Φραγκλίνος μέλη και οι δύο της Στοάς Neuf Sœurs, της διάσημης Παρισινής Στοάς ακαδημαϊκών που εργαστήκαν για την Αμερικάνικη Επανάσταση. Ο Φραγκλίνος πήρε μέρος στην μύηση του Βολταίρου (1778) και αμέσως μετά (1779) έγινε Σεβάσμιος της συγκεκριμένης Στοάς. Μεταξύ των 56 που υπέγραψαν την Διακήρυξη οι 9 ήταν αποδεδειγμένα τέκτονες.

Η Αμερικάνικη επανάσταση δημιουργεί αναταραχή και μεταξύ των τεκτόνων στο βρετανικό βασίλειο καθώς πιστεύουν ότι ο διεκδικητής του θρόνου Κάρολος Εδουάρδος Στιούαρτ και ο Σουηδός υποστηρικτής του, ο βασιλιάς Γουσταύος Γ', υποστηρίζουν τους επαναστάτες, οι οποίοι χρησιμοποιούν τα σκωτσέζικα δίκτυα στον αγώνα τους. Σε αυτό συμβάλλει το γεγονός ότι ορισμένοι Βοστωνέζοι προτείνουν να ανατεθεί στον Στιούαρτ η ηγεσία «μιας προσωρινής αμερικανικής κυβέρνησης». Το αποτέλεσμα αυτής της αναταραχής φαίνεται στο τεκτονικό σύστημα του Lambert de Lintot. Γνωστός χαρακτήρας που είχε υπηρετήσει υπό τον Ιακωβίτη Συνταγματάρχη MacMahon στη Ρουέν και είχε μνηθεί εκεί το 1745. Ίδρυσε το Σκωτικό σύστημά του στο Λονδίνο το 1746 υπό την αιγίδα του Μεγάλου Διδασκάλου Κάρολου Εδουάρδου Στιούαρτ. Στη συνέχεια ανέπτυξε σχέσεις με την Μεγάλη Στοά της Γαλλίας και τον Κόμη του Clermont, ο οποίος θεωρούσε τον Πρίγκιπα μέλος της Βασιλικής του Στοάς.**

Στις 19 Ιουνίου του 1774, ο Lintot και τα μέλη της Στοάς του στο Λονδίνο ψήφισαν για την απομάκρυνση του Μεγάλου Δασκάλου τους, Charles

* Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας των ΗΠΑ, Μετάφραση: Σπύρος Αγγελόπουλος, Κωνσταντίνος Γιαννούλης, Λεωνίδας Ηρακλειώτης, Μάνος Μακράκης, Γιάννης Παπαδόπουλος, και Χρήστος Σαμαράς.

** Ο Clermont γράφει στον Μαρκήσιο de Gages τον Νοέμβριο του 1766 μια επιστολή για την προσωπική του, επίλεκτη Βασιλική Στοά, η οποία ασκούσε τον υψηλά βαθμό του Ροδοσταύρου: “*je n'ai donné le sublime Grade de Rose-Croix dans toute sa perfection, qu'à un petit nombre limité, en y mettant sept Grands Maîtres... tous ceux qui connoissent ce Grade, sont reçus dans ma Royale Loge... et ce n'est que par considération de notre cher Frère*” [Frère] Le Prince Edouart, que cette Loge subsiste encore dans notre Orient”.

Edward Stuart, δηλώνοντας ότι, “ δεν θα αναγνωρίσουν κανένα σύνταγμα στο όνομα του εν λόγω Καρόλου Εδουάρδου, στα τρία βασίλεια της Μεγάλης Βρετανίας” και δηλώνουν την πίστη τους στον Βασιλέα Γεώργιο και την δυναστεία του, αναγνωρίζοντας ως Μεγάλο Διδάσκαλο τον αδελφό του, “την Αυτού Βασιλική Υψηλότητα Ερρίκο Φρειδερίκο Δούκα του Κάμπερλαντ”. *

Οι “Τζέντλεμεν” του Τσάρλεστον

Ο Francken μύησε τον Δεκέμβριο του 1768 τον Moses Michael Hays ή Hayes και τον όρισε Αναπληρωτή Μεγάλο Γενικό Επιθεωρητή του Τύπου (Deputy Inspector General of the Rite) , παρέχοντας του το δικαίωμα να αποδίδει όλους τους βαθμούς του Τάγματος του Βασιλικού Μυστικού.

Το 1781 ο Hays, απέδωσε στην Φιλαδέλφεια τον ίδιο τίτλο σε οκτώ ακόμα Αναπληρωτές Μεγάλους Γενικούς Επιθεωρητές . Ανάμεσα τους ήταν ο Moses Spitzer από το Τσάρλεστον. Ο Spitzer επέστρεψε στο Τσάρλεστον το 1788 και στις 2 Απριλίου 1795 ορίζει τον γεννημένο στην Ιρλανδία John Mitchell, Αναπληρωτή Μέγα Γενικό Επιθεωρητή του Τάγματος του Βασιλικού Μυστικού. Ο Mitchell είχε λάβει τον βαθμό του Συνταγματάρχη πολεμώντας με τα επαναστατικά στρατεύματα μαζί με τον Γεώργιο Ουάσιγκτον. Και θα γίνει ο πρώτος Ύπατος Μέγας Ταξίαρχης του Α·Α·Σ·Τ·.

* *“The year of our Lord the 19 June 1774 at high noon The Wise and Sovereign Chapter of the Knights of the Eagle Riose Croix assembled have decided to recognisise His Royal Highness Henry Frederick Duke of Cumberland, initiated the 9 February 1767, for Grand Master, Grand Commander, Conservator, Guardian of the Pact and Sacred Vow of the Christian Princes, in the place of Charles Edward [erasure here] at present [erasure] for the reasons alleged in the present Chapter, and particularly that they will give no recognition to any oonstitution in the name of the said Charles Edward, in the three kingdoms of Great Britain, as contrary to our present deliberation and to the vows we make and shall make all our lives for the prosperity of the House ‘of Brunswick, that it will be so represented at the most convenient time to the said Duke of Cumberland, and that at each Chapter he will be saluted as such. Glory to God and to His Royal Highness Henry Frederick Duke of Cumberland for having Knight of the Eagle Rose Croix.*

This was deliberated the said day and year above written, by the numbers 70.

P. Lambert de Lintot.

The year of our Lord the 19 June 1774 at high noon the Wise”

Ars Quatuor Coronatorum, Vol. 39 (1926) The R i t e of Seven Degrees in London. By W. Wonnacott

Το ίδιο υπό τον Spitzer Συμβούλιο απέδωσε τους βαθμούς και τον τίτλο του Αναπληρωτή Μέγα Γενικό Επιθεωρητή στον Hyman Isaac Long το 1795.

Το 1789 , όταν ξεσπά η Γαλλική Επανάσταση, ο Κόμης de Grasse- Tilly φτάνει από τη Γαλλία στον Άγιο Δομίνικο. Είναι γιος του ήρωα της Αμερικάνικης επανάστασης ναυάρχου Francois Joseph Paul de Grasse και είχε μνηθεί στον τεκτονισμό το 1783 σε Στοά του “Αγίου Ιωάννη της Σκωτίας του Κοινωνικού Συμβολαίου - Saint-Jean d’Écosse du Contrat social”

Το 1793 ο de Grasse- Tilly μαζί με τον πεθερό του de la Hogue φτάνουν στο Τσάρλεστον και τρία χρόνια αργότερα ιδρύουν την Στοά La Candeur No 36. Η Στοά εργάζεται με γαλλικό Τυπικό και ακόμα και τα πρακτικά τηρούνται στα γαλλικά.

Στις 12 Δεκεμβρίου 1796 “ ο Τρις Ένδοξος αδελφός Hyman Isaac Long , Πρίγκιπας των Τεκτόνων και Αναπληρωτής Γενικός Επιθεωρητής εφ όλων των Στοών, Περιστυλίων, Συμβουλίων και Μεγαλων Συμβουλίων κλπ κλπ των ανωτέρων βαθμών για την Νότιο Αμερική και τις Δυτικές Ινδίες, και του Κυριάρχου Μεγάλου Συμβουλίου των Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού”, αποδίδει τον 25ο βαθμό του Πρίγκηπος του Βασιλικού Μυστικού και τον τίτλο του Αναπληρωτή Γενικού Επιθεωρητή το Τύπου στους γάλλους αδελφούς, de Grasse-Tilly, de la Hogue, Croze Magnan, Saint Paul, Petiti, Robin και Marie.

Την επόμενη χρονιά Ο de Grasse- Tilly με Γάλλους αδελφούς ιδρύουν Μεγάλη Σύνοδο (Concistory) του 25ου βαθμού των Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού στο Τσάρλεστον.

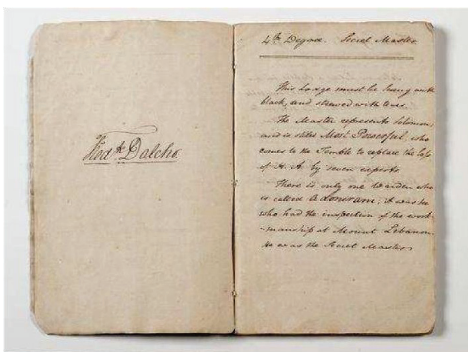

Το έμβλημα της Μεγάλης Σκωτικής Στοάς του Τσάρλεστον

Η Στοά La Candeur πολύ σύντομα έχει περισσότερα από 200 μέλη και εκτός από τον de Grasse-Tilly την επισκέπτονται και οι De La Motta και Moultrie, όλοι αυτοί που θα συνιδρύσουν αργότερα το πρώτο Ύπατο Συμβούλιο του Α.Α.Σ.Τ. . Παρ' όλα αυτά η Στοά αποφασίζει να δεχθεί χάρτα λειτουργίας από την Μεγάλη Στοά της Νοτίου Καρολίνας που ανήκει στους Μοντέρνους.

Αμέσως θα παραιτηθούν ο de la Hogue και ο de Grasse-Tilly και στις 10 Αυγούστου 1799 θα ιδρύσουν τη Στοά τη Reunion που θα την εντάξουν στη Μεγάλη Στοά της Πολιτείας της Νότιας Καρολίνας, που ανήκει στους Αρχαίους και την οποίας ο Αναπληρωτής Μέγας Διδάσκαλος είναι ο Mitchell, ο οποίος θα γίνει ο πρώτος Ύπατος Μέγας Ταξιάρχης.

Στις 24 Μαΐου του 1801 ο Mitchell όρισε τον Πρώσο στην καταγωγή και μεγαλωμένο στο Λονδίνο γιατρό Frederick Dalcho, Αναπληρωτή Μέγα Γενικό Επιθεωρητή του Τάγματος του Βασιλικού Μυστικού. Ο Dalcho το 1813 χειροτονήθηκε διάκονος της Επισκοπικής Εκκλησίας και γι αυτό σε πολλά κείμενα τον αναφέρουν ως Αιδεσιμότητα (Reverend).

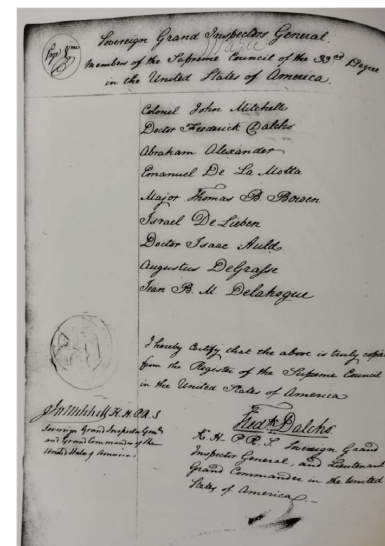
Χειρόγραφο αντίγραφο του Τυπικού του 4ου βαθμού γραμμένο από τον Dalcho, με ημερομηνία 16 Φεβρουαρίου 1801.

Στις 31 Μαΐου του 1801 “Το Ύπατο Συμβούλιο του 33ου βαθμού των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής άνοιξε τις εργασίες του... σύμφωνα με τα Μεγάλα Συντάγματα” στο Τσάρλεστον της Νοτίου Καρολίνας υπό την προεδρία του John Mitchell στην Sheperd’s Tavern που βρισκόταν στη γωνία των οδών Church και Broad.

Η πρώτη σύνθεση που ολοκληρώθηκε σταδιακά μέσα στους επόμενους μήνες έως της συμπλήρωσης των απαραίτητων εννέα Κραταίων, ήταν η εξής:

- John Mitchell,
- Dr. Fredrick Dalcho,
- Abraham Alexander,
- Emanuel de La Motta,
- Thomas B. Bowen,
- Israel de Lieben,
- Issac Auld,
- Augustus de Grasse-Tilly,
- Jean Baptiste de la Hogue.

Η σύνθεση αυτή πιστοποιείται από την καταχώρηση στη χρυσή Βίβλο του de Grasse-Tilly που την επιβεβαιώνουν με τις υπογραφές τους ο Ύπατος John Mitchell και ο Ανθύπατος Fredrick Dalcho.

Η όγδοη σελίδα της Χρυσής Βίβλου του de Grasse-Tilly . Τα ιδρυτικά μέλη του πρώτου Υπάτου Συμβουλίου της Αμερικής με την πιστοποίηση του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχη John Mitchell και του Ανθυπάτου Fredrick Dalcho.

Οι ιδρυτές του Μητρικού Υπάτου Συμβουλίου του Α·Α·Σ·Τ· ονομάστηκαν “Gentlemen of Charleston. Αρχικά ήταν εννέα. Όμως πολύ σύντομα ανατέθηκε στους de Grasse και de la Hogue η ίδρυση του δεύτερου Υπάτου Συμβουλίου στις Γαλλικές Δυτικές Ινδίες (Iles Francaises d’ Amerique). Οι θέσεις τους κενώθηκαν γιατί κανείς δεν μπρεί να είναι ενεργό μέλος σε δυο διαφορετικά Υπάτα Συμβούλια και αμέσως συμπληρώθηκαν από τους Moses C. Levy και James Moultrie ώστε να αποκατασταθεί ο απαραίτητα προβλεπόμενος εκ των Συνταγμάτων αριθμός των εννέα αξιωματικών του Υπάτου Συμβουλίου. Και έτσι γίνεται κατανοητό γιατί οι “Gentlemen of Charleston”, δηλαδή τα πρώτα μέλη του Μητρικού Υπάτου Συμβουλίου αναφέρονται ως εννέα και αλλού ως έντεκα.

Ένα μοναδικό ντοκουμέντο της πρώτης εποχής του Σκωτικού Τύπου. Είναι το προσωπικό βιβλίο του αδ. Pierre Dupont Delorme που περιέχει τα τυπικά των βαθμών 15-25 του Τύπου της Τελειοποίησης ή Τύπου του Βασιλικού Μυστικού των 25 βαθμών. Ο αδ. Pierre Dupont Delorme έγινε Αναπληρωτής Γενικός Επιθεωρητής και Πρίγκιπας Τέκτονας (έτσι ονόμαζαν τότε τον κάτοχο του 25ου και τελευταίου βαθμού του Τύπου) τον Δεκέμβριο του 1797. Ο αδελφός αυτός συνέχισε ως Κραταίος με το πρώτο Υπάτο Συμβούλιο του Α·Α·Σ·Τ· του Τσάρλεστον και περιλαμβάνει το όνομα του ο Albert Pike στην πρώτη έκδοση των Μεγάλων Συνταγμάτων που έγινε του 1872.

Η εικόνα αυτή περιέχει μερικές ενδιαφέρουσες λεπτομέρειες. Δεξιά την σφραγίδα της Στοάς La Candeur που είχε ιδρυθεί στο Τσάρλεστον το 1796 από τον de Grasse-Tilly και τον Jean Baptiste Delahogue.

Δεξιά και στο κάτω μέρος υπάρχει ιδιόχειρη πιστοποίηση της αυθεντικότητας του αντιγράφου από τον Delahogue, γραμμένο πιθανώς το 1803.

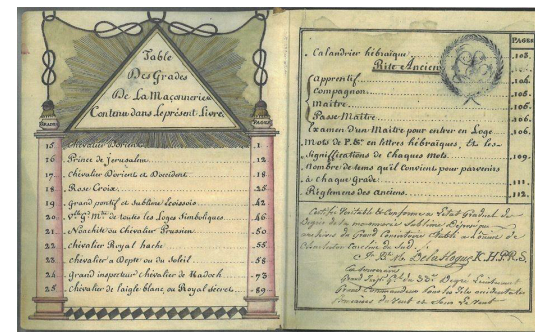
“Επικυρωμένο και σύμφωνο με τους κλιμακωτούς βαθμούς του Υπερτάτου Τεκτονισμού που κατατίθενται στα βιβλία του Μεγάλου Κονιστορίου που ιδρύθηκε στο ανατολικό τμήμα του Τσάρλεστον της Νότιας Καρολίνας.

Jean Baptiste Marie Delahogue K.H. P.R.S. Πρώην Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Επιθεωρητής του 33ου Βαθμού, Ανθύπατος Μέγας Ταξιάρχης για τα Δυτικά Γαλλικά νηήνεμα και προσήνεμα νησιά”

“Certified true and consistent with the gradual degrees of Sublime Masonry deposited in the books of the Grand Consistory established in the East of Charleston South Carolina. Jean Baptiste Marie Delahogue K.H. P.R.S. Ex Sovereign Grand Inspector General of the 33rd Degree, Lieutenant Grand Commander for the Western French leeward and windward islands”.

Τι ενδιαφέρον προκύπτει και από αυτή την σημείωση; Εκείνη την πρώτη εποχή του Α·Α·Σ·Τ· είναι ακόμα πολύ ισχυρά τα παλαιά Μεγάλα Συμβούλια (Grand Consistory) των Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού. Οι ιδρυτές του Τσάρλεστον όπως και εδώ ο Delahogue, προσθέτουν πάντα δίπλα στο όνομά τους τα αρχικά Κ.Η. Ρ.Ρ.Σ (Καδώς, Πρίγκιπας του Βασιλικού Μυστικού). Ο τίτλος “Κραταίος Μέγας Γενικός Επιθεωρητής του 33ου” σχετίζεται με την ενεργή ιδιότητα μέλους συγκεκριμένου Συμβουλίου. Γι αυτό και ο Delahogue υπογράφει ως “Ex Sovereign” εννοώντας τον Τσάρλεστον από το οποίο παραιτήθηκαν μαζί με τον de Grasse-Tilly όταν τους ανατέθηκε να ιδρύσουν νέο Υπάτο Συμβούλιο στις Γαλλικά νησιά όπου ο ίδιος ήταν ο Ανθύπατος (Lieutenant Grand Commander). Ταυτόχρονα και οι δυο αντικαταστάθηκαν από το Τσάρλεστον και στη θέση τους ανέλαβαν δυο άλλοι Κραταίοι για να υπάρχει πάντα ο (ιπποτικός) αριθμός των εννέα.

Το βιβλίο των Τυπικών του αδ. Pierre Dupont Delorme φυλάσσεται στα αρχεία της Νοτίου Δικαιοδοσίας του Μητρικού Υπάτου Συμβουλίου.

Ο ρόλος του de Grasse-Tilly είναι μοναδικός στην ίδρυση και πρώτη ανάπτυξη του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου καθώς υπήρξε:

- ιδρυτικό μέλος στο πρώτο, Μητρικό Υπάτο Συμβούλιο στο Τσάρλεστον το 1801 και στη συνέχεια,
- ίδρυσε το δεύτερο Υπάτο Συμβούλιο στις Γαλλικές Δυτικές Ινδίες (Iles Francaises d’ Amerique) το 1802.
- ίδρυσε το τρίτο Υπάτο Συμβούλιο στη Γαλλία το 1804,
- ίδρυσε το τέταρτο Υπάτο Συμβούλιο της Ιταλίας στο Μιλάνο το 1806,
- ίδρυσε το πέμπτο Υπάτο Συμβούλιο των Δυο Σικελιών στην Νάπολη το 1809
- ίδρυσε το έκτο Υπάτο Συμβούλιο της Ισπανίας στην Μαδρίτη το 1811

Ο de Grasse- Tilly και η επιστροφή του Τύπου από το Τσάρλεστον στον “παλιό” κόσμο

Το 1802 ο de Grasse- Tilly επιστρέφει στον Άγιο Δομίνικο και ιδρύει Ύπατο Συμβούλιο για τις Δυτικές Ύνδίες. Λόγω των πολιτικών μεταβολών είναι γνωστό με τρία διαφορετικά ονόματα, *Suprême Conseil des Indes Occidentales Françaises* (1801), ή *des Iles Françaises d' Amérique du vent et sous le vent* (1805), ή *pour les dominations françaises d' Amérique* (1810):

Την ίδια χρονιά μια εγκύκλιος της Μεγάλης Ανατολής της Γαλλίας καταδίκασε τις «λεγόμενες Σκωτικές» Στοές και καλούσε τους αδελφούς «να αφαιρέσουν από τους Ναούς τους σπόρους της διχόνοιας» έτσι ώστε να διατηρηθούν οι «κανονικές Στοές της Γαλλίας». Μετά το τέλος της Τρομοκρατίας, οι διαλυμένες Στοές είχαν ανασυνταχτεί υπό την Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας. Εκτός είχαν παραμείνει ορισμένες Σκωτικές Στοές όπως η *Saint-Jean d'Écosse du Contrat Social*, η *Saint Alexandre d' Ecosse* κλπ. Φαίνεται ότι εκείνη την εποχή η Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας προσπαθούσε να επιβάλλει μια δράση που στοχοποιούσε κυρίως της Μητέρες Σκωτικές Στοές οι οποίες δεν είχαν ενωθεί μαζί της.

Στον Άγιο Δομίνικο επικρατούν οι επαναστάτες και το 1803 τα γαλλικά στρατεύματα αποχωρούν μαζί με γάλλους πρόσφυγες. Στις 22 Σεπτεμβρίου του 1804 ο de Grasse- Tilly φτάνει στο Παρίσι και ιδρύει το πρώτο Ύπατο Συμβούλιο της Γαλλίας και της Ευρώπης .

Πρακτικό της ίδρυσης του Υπάτου Συμβουλίου της Γαλλίας.

Ταυτόχρονα διατηρεί το Ύπατο Συμβούλιο των Γαλλικών Νήσων της Αμερικής (εν εξορία) *Suprême Conseil des Iles Françaises d'Amérique (en exil)*

Στις 22 Οκτωβρίου 1804 συνεδριάζουν μαζί οι Σκωτικές Στοές του Παρισιού (*La Parfaite Union, La Réunion des Etrangers, Les Elèves de Minerve, Le Cercle Oriental des Philadelphes*) που δεν δεχόντουσαν να ακολουθήσουν την Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας και αποφασίζουν την ίδρυση Μεγάλης Στοάς του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου με το όνομα « *Grande Loge Générale Écossaise du Rit Ancien et Accepté* ». Παρευρίσκονται εκπρόσωποι των Στοών του Αγίου Δομίνικου που ακολουθούσαν τον Τύπο των «Αρχαίων» και ακόμα ο πρίγκιπας του Rohan, ο οποίος είχε συνυπογράψει την χάρτα του Morin το 1761. Η θέση του Μεγάλου Διδασκάλου προσφέρεται στον πρίγκιπα Louis Bonaparte (αδελφό του Ναπολέοντα) με αναπληρωτή τον de Grasse-Tilly.

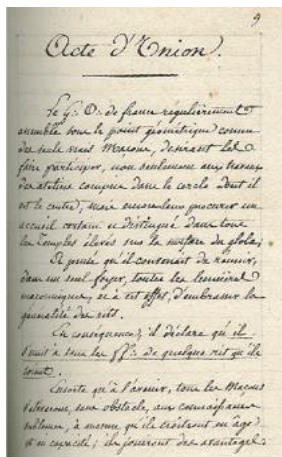
Τον επόμενο μήνα ο άλλος αδελφός του Ναπολέοντα, Ιωσήφ Βοναπάρτης, γίνεται Μέγας Διδάσκαλος της Μεγάλης Ανατολής της Γαλλίας με αναπληρωτή, τον Louis Bonaparte.

Την 1η Δεκεμβρίου ο Ναπολέων Βοναπάρτης στέφεται Αυτοκράτορας της Γαλλίας με την ευλογία του Πάπα Πίου Ζ' .

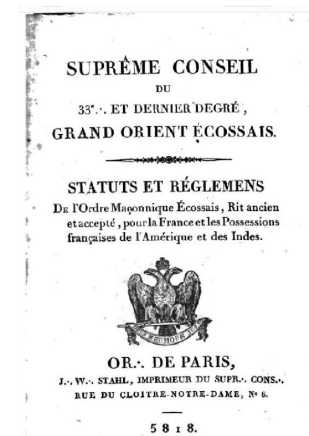
Ο Ναπολέων σε Τεκτονική Στοά.

Δυο μέρες αργότερα και ύστερα από επιθυμία του Louis Bonaparte, υπογράφεται στις 3 Δεκεμβρίου 1804 πράξη Ένωσης και Κογκορδάτο της Μεγάλης Ανατολής της Γαλλίας με την Gran Lodge Generale Ecossaise και το Ύπατο Συμβούλιο της Γαλλίας και ο Βοναπάρτης αναλαμβάνει Μέγας Διδάσκαλος και αρχηγός όλων των τεκτονικών σωμάτων της Αυτοκρατορίας. Σε αυτό το Κογκορδάτο αναφέρεται για πρώτη φορά ο Τύπος με το όνομα που γνωρίζουμε σήμερα, δηλαδή, ως Αρχαίος και Αποδεδεγμένος Σκωτικός Τύπος. Η Gran Lodge Generale Ecossaise αναστέλλει κάθε λειτουργία της παραδίδοντας κάθε εξουσία στην Μεγάλη Ανατολή η οποία αναλαμβάνει τον έλεγχο όχι μόνο των Συμβολικών Στοών, αλλά κατ αρχάς και όλων των Σκωτικών Εργαστηρίων μέχρι τον 17ο βαθμό.

Η πράξη ένωσης της 3ης Δεκεμβρίου 1804

Τον επόμενο χρόνο, την 21η Ιουλίου 1805, η Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας δημιουργεί ένα Μεγάλο Διοικητικό Συμβούλιο των Τύπων (Grand Directoire des Rites). Το Ύπατο Συμβούλιο θεωρεί ότι αυτό αποτελεί σαφή παραβίαση της Πράξης Ένωσης και του μεταξύ τους Κογκορδάτου και υποβαθμίζονται εξουσίες του. Συγκαλεί στις 6 Σεπτεμβρίου το Μεγάλο Κογκορδάτο του Σκωτικού Τύπου και αποφασίζει την επανενεργοποίηση της Gran Lodge Generale Ecossaise και την ανεξαρτητοποίηση του Υπάτου Συμβουλίου. Το Suprême Conseil des Iles Françaises d'Amérique (en exil) δεύτερο σε αρχαιότητα μετά το Τσάρλεστον, που υπήρχε πάντα εν εξορία, δραστηριοποιείται και πάλι.

Συντάγματα και Γενικός Κανονισμός του Suprême Conseil des Possessions Françaises de l'Amérique et des Indes Τού Τεκτονικού Σκωτικού Τάγματος τού Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Τύπου δια την Γαλλία και τις Γαλλικές Κτήσεις της Αμερικής και των Ινδιών. 1818.

Η ανάλυση των γεγονότων και ότι ακολούθησε δεν είναι θέμα αυτής της μελέτης. Αρκεί να σημειώσουμε ότι το 1821 ενώθηκαν το Ύπατο Συμβούλιο των Γαλλικών Νησιών της Αμερικής με το Ύπατο Συμβούλιο της Γαλλίας και έκτοτε συνέχισαν αδιάσπαστα την πορεία για την ανάπτυξη του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου.

Μέχρι τότε δεν υπάρχει καμία δημοσίευση των Μεγάλων Συνταγμάτων. Γιατί; Γιατί όπως το ορίζει και ο τίτλος τους -NOVA INSTITUTA SECRETA ET FUNDAMENTA- έπρεπε να μείνουν μυστικά.

Υπάρχει η αναλυτική αναφορά σε αυτά στην Εγκύκλιο προς τα δυο ημισφαίρια (Circular throughout the two hemispheres) που δημοσιοποίησε το Ύπατο Συμβούλιο του Τσάρλεστον το 1802.

Σε αυτήν αναφέρει ρητά ότι:

Την 1η Μαΐου 5786 επικυρώθηκαν τα Μεγάλα Συντάγματα του 33ου Βαθμού ονομαζόμενο Ύπατο Συμβούλιο των Υπάτων Μεγάλων Γενικών Επιθεωρητών από την αυτού Μεγαλειότητα τον Βασιλιά της Πρωσίας ο οποίος ως Μέγας Ταξιάρχης του Τάγματος των Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού κατείχε την Ύπατη τεκτονική Εξουσία επί της Τέχνης. Με τα νέα Συντάγματα η Υψηλή Εξουσία χορηγήθηκε σε ένα Ύπατο Συμβούλιο εννέα αδελφών σε κάθε Έθνος

το οποίο διαθέτει τα τεκτονικά απαιτούμενα στη δική του περιφέρεια την οποία η Μεγαλειότητα του διέθετε ατομικά και κάθε Ύπατος του Τεκτονισμού.*

Εκείνη την εποχή δεν εκφράστηκε κάποια αντίρρηση για την αναφορά. Μοιάζει επίσης κανείς να μην είχε παρατηρήσει μια προηγούμενη παράγραφο που αναφέρετε στα πρώτα Συντάγματα του 1762 όπου γράφει:

Το 5761 όταν οι Στοές και τα Συμβούλια είχαν επεκταθεί σε όλη την Ευρωπαϊκή ήπειρο η Αυτού Μεγαλειότητα ο Βασιλιάς της Πρωσίας ως Μέγας Ταξίαρχης του Τάγματος των Πρίγκιπων του Βασιλικού Μυστικού αναγνωριζόταν από όλα τα μέλη της Τέχνης ως επικεφαλής των Υπέρτατων και Ανέκφραστων Βαθμών του Τεκτονισμού και των δύο Ημισφαιρίων. Η Αυτού Βασιλική Υψηλότητα Κάρολος, Κληρονομικός Πρίγκιπας των Σουηδών, Γότθων και Βανδάλων, Δούκας της Sudermania, Διάδοχος της Νορβηγίας &c. &c. &c. Ήταν και παραμένει ο Μέγας Ταξίαρχης και Προστάτης των Υπέρτατων Τεκτόνων στη Σουηδία και η Βασιλική Υψηλότητα Λουδοβίκος των Βουρβόνων, Πρίγκιπας Βασιλικού Αίματος, Δούκας της Chartres, &c. &c. &c. και ο Καρδινάλιος Πρίγκιπας της Rouen, Επίσκοπος του Στρασβούργου ήσαν επικεφαλής αυτών των βαθμών στην Γαλλία.

Για τον βασιλιά της Σουηδίας δεν μπορεί να υπήρχε καμία αντίρρηση γιατί ήταν υποστηρικτής και συνεργάτης των Στιούαρτ και αρχηγός του Τεκτονισμού στη χώρα του. Για τον Δούκα της Chartres και τον Καρδινάλιο της Rouen επίσης δεν μπορεί να υπήρχε αντίρρηση γιατί ήταν γνωστό ότι ήταν τέκτονες. Μένει η αναφορά στον Φρειδερίκο. Το 1802, χρονολογία που είναι πολύ κοντά στον θάνατό του, υπάρχουν άνθρωποι που τον γνώρισαν και συνεργάστηκαν μαζί του και κανείς δεν σχολιάζει τίποτα.

Οι αντιρρήσεις ξεκινούν κατ' αρχάς με τις επιθέσεις στην Γαλλία κατά του de Grasse- Tilly. Δεν συμβιβαζόταν με την κρατούσα κατάσταση, δεν δεχόταν να παραδώσει τον Τύπο και να απεμπολήσει την παράδοσή του.

Τότε ξεκίνησε ο πόλεμος. Σοβαροί και λιγότερο σοβαροί συγγραφείς και “τέκτονες” ψευδομάρτυρες προσπαθούν να τον αμφισβητήσουν και να τον υποτιμήσουν.

* A.X. Ριζόπουλος, *Θεμελιώδη Κείμενα του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου*.

Αμφισβητούν ότι ήταν μεταξύ των μελών του Τσάρλεστον, αμφισβητούν αν πήρε εντολή να ιδρύσει Ύπατο Συμβούλιο στα Γαλλικά νησιά, αμφισβητούν καν αν είχε βρεθεί ποτέ εκεί, στον Άγιο Δομίνικο. Και τέλος η περίφημη ερώτηση: Και αν είναι αλήθεια, που είναι τα Μεγάλα Συντάγματα; Παραβλέπουν ότι η Σκωτική παράδοση ήταν γνωστή, τα Χειρόγραφα Τυπικά τα είχε στα χέρια του μόνο ο Μέγας Γενικός Επιθεωρητής και κανείς άλλος. Και απαγορευόταν η δημοσιοποίηση τους. Τα Μεγάλα Συντάγματα έπρεπε να μείνουν απόρρητα για χρήση μόνον των Υπάτων Συμβουλίων.

Και, αν και ήδη υπήρχε το αντίτυπο που είχε γράψει μάλλον ο Dalcho στο Τσάρλεστον ο de Grasse- Tilly δεν δεχόταν να μπει σε συζήτηση περί των Αρχών του Τύπου με κανέναν. Τελικά θα συναινέσει και θα κυκλοφορήσουν το 1832 στην λατινική τους εκδοχή.

Η έκδοση έγινε με την ευκαιρία της πρώτης Συνθήκης Συνδέσεως Συμμαχίας (Traité d' Alliance) και Τεκτονικής Συνομοσπονδίας μεταξύ τεσσάρων Υπάτων Συμβουλίων, της Γαλλίας, του Βελγίου, της Βραζιλίας και του Ηνωμένου Υπάτου Συμβουλίου του Δυτικού Ημισφαιρίου.

Για πρώτη φορά τα Μεγάλα Συντάγματα του 1786 εμφανίζονται υπογεγραμμένα από τα μέλη του Υπάτου Συμβουλίου της Γαλλίας και μεταξύ αυτών του Μαρκησιού de La Fayette. Να υπενθυμίσουμε ότι ο Λαφαγιέτ, γνωστός ως «ήρωας των δύο κόσμων» ήταν ήρωας της Αμερικάνικης Επανάστασης, προσωπικός φίλος του Ουάσιγκτον και του Τζέφερσον και στη συνέχεια πρωτοστάτησε στην Γαλλική Επανάσταση και στην σύνταξη της πρώτης Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη. Θα ήταν πολύ ακραίο να πιστέψουμε ότι στο τέλος της ζωής του θα δεχόταν να υπογράψει ένα πλαστό έγγραφο για οποιονδήποτε λόγο.

Παρά όλα αυτά οι συκοφαντίες κατά του Σκωτικού Τύπου και των Μεγάλων Συνταγμάτων βαίνουν αυξανόμενες. Ένας τέκτονας της Μεγάλης Ανατολής της Γαλλίας, ο Le Blanc Marconnay, επαναλαμβάνει το μύθευμα ότι δήθεν ο de Grasse δεν πήγε ποτέ στον Άγιο Δομίνικο και δεν ίδρυσε ποτέ εκεί Ύπατο Συμβούλιο παρά ήρθε κατ' ευθείαν στη Γαλλία. Η όλη προσπάθεια της διαβολής του είχε στόχο κατ' αρχάς να θεωρηθεί ότι ο de Grasse δεν είχε ιδρύσει ποτέ Ύπατο Συμβούλιο, άρα δεν είχε καμία εντολή για να το κάνει στην Γαλλία και επομένως το Ύπατο Συμβούλιο της Γαλλίας που ίδρυσε ήταν ανυπόστατο.

Ο ίδιος επικοινωνήσε με την Γερμανική Εθνική Μεγάλη Στοά των Τριών Σφαιρών θέτοντας το ερώτημα αν υπάρχουν στοιχεία που να βεβαιώνουν ότι

ο Φρειδεरिकος ο Μέγας αναθεώρησε τα Σκωτικά Συντάγματα και ίδρυσε το Ύπατο Συμβούλιο του 33ου βαθμού του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου απ' όπου ισχυρίζεται ότι κατέχει τα δικαιώματα και την εξουσία του το Ύπατο Συμβούλιο της Γαλλίας.

Η απάντηση που έλαβε από τον Μεγάλο Διδάσκαλο της Γερμανικής Στοάς έλεγε : «Σχετικά με τις απόψεις που επικρατούν ανάμεσά σας, σας πληροφορούμε ότι ο Φρειδερίκος ο Μέγας είναι εν μέρει ο συγγραφέας του συστήματος που υιοθέτησε η Στοά μας, αλλά ότι ποτέ δεν παρενέβη στις υποθέσεις της, ούτε όρισε νόμους στους Τέκτονες. . . » Και ολοκληρώνει δηλώνοντας ρητά ότι όλα όσα φημολογούνται περί νομοθετημάτων και διαταγμάτων του Φρειδερίκου του Μεγάλου και ενός Ανώτερου Συμβουλίου , που πρέπει να υπάρχει, “δεν ισχύουν σε καμία περίπτωση».

Γιατί συμβαίνουν οι επιθέσεις σχεδόν παντού και όχι μόνον στην Γαλλία;

Οι αρχές της Σκωτικής Παράδοσης φτάνουν από τους προηγούμενους αιώνες και μαζί με την επαναστατική ενέργεια των Ιακωβιτών, προωθούν τον Αρχαίο και Αποδεδεγμένο Σκωτικό Τύπο. Αναπτύσσονται μαζί με τον Διαφωτισμό και την νέα ανερχόμενη αστική τάξη, εμπόρους και νεαρούς φοιτητές διαμορφώνοντας την εποχή που θα γεννήσει τα νέα έθνη – κράτη, τα δικαιώματα του πολίτη και τις σύγχρονες δημοκρατίες. Έννοιες όπως η Ελευθερία της Συνείδησης και ρήσεις όπως, Ελευθερία ή θάνατος και Ελευθερία – Ισότης – Αδελφότης που ακούστηκαν σε Σκωτικές Στοές εμπνέουν τους λαούς που ξεσηκώνονται για τα δικαιώματα τους. Η αρχή γίνεται στις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Γαλλία ακολουθεί η Νότιος Αμερική με τους τέκτονες αδελφούς Simon Bolívar, Benito Juarez και τους συντρόφους τους, η Ιταλία με τον αδελφό Giuseppe Mazzini και στη συνέχεια τον Giuseppe Garibaldi , η Ελλάδα μας και τα επαναστατημένα Βαλκάνια, παντού τέκτονες αδελφοί με ψυχή πυρπολημένη από τις διδαχές των Σκωτικών Στοών και των Καδώς εμπνέουν, θυσιάζονται και οδηγούν τους λαούς τους να τολμήσουν να διεκδικήσουν, να πολεμήσουν και να κατακτήσουν το όραμα μιας νέας εποχής.

Διακηρύσσουν και μέσα στις Στοές και δημόσια την θέληση τους να αγωνιστούν για την χειραφέτηση των λαών, εναντίον όποιου “καταχράται την κυβερνητική δύναμη για να καταθλίψει και να υποδουλώσει ανθρώπους”, κατά κάθε Δεσποτισμού και μισαλλοδοξίας, αφοσιωμένοι μέχρι θανάτου, απόστολοι της ελευθερίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Απέναντι τους βρίσκονται όπως είναι φυσικό οι Αυτοκρατορίες που δεν μπορούν να δεχτούν εύκολα την απώλεια εδαφών στην Ευρώπη και τις αποικίες, ούτε τις δημοκρατικές απαιτήσεις. Είναι φυσικό ότι εναντίον τους, συμβαδίζοντας με τα αυτοκρατορικά συμφέροντα βρίσκονται άλλοι τέκτονες που ορκίζονται πίστη στον βασιλέα και την δική του θρησκευτική επιλογή. Και βεβαίως υπάρχει η Καθολική εκκλησία που έχει υποστεί βαριά ήττα έναν αιώνα πριν με την απώλεια των προτεσταντικών κρατών και δεν έχει καμία διάθεση να επιτρέψει την ανάπτυξη ιδεών που θα συμβάλλουν σε μεγαλύτερες απώλειες.

Οι καταδικαστικές Βούλες του Βατικανού είναι το επίσημο μέρος της αντίδρασης. Ανεπίσημα χρηματοδοτούνται καιροσκόποι συγγραφείς που αναλαμβάνουν να συνθέσουν ιστορίες συνωμοσίας για να ξεσηκώσουν αντίδραση κατά των τεκτόνων. Οι επαναστάτες που προσκαλούν τα Έθνη να ξεσηκωθούν με το αίτημα της Ελευθερίας χαρακτηρίζονται ως αναρχικά κατά της τάξεως στοιχεία , που σκοπό έχουν να διαλύσουν την “εκ θεού” τάξη της αυτοκρατορίας. Και στις ιστορίες συνωμοσίας και διαπλοκής που εξυφαίνουν, κατηγορούνται και οι “ραδιούργοι εβραίοι” σε ένα παρανοϊκό αφήγημα που θα επαναληφθεί έκτοτε πολλές φορές και θα κορυφωθεί στα ναζιστικά κρεματόρια. Πιθανόν η συσχέτιση με τον Σκωτικό Τεκτονισμό έγινε γιατί οι Σκώτοι Τέκτονες μιλούν ευθέως στους ανώτερους βαθμούς για όλες τις εσωτερικές παραδόσεις και η εβραϊκή παράδοση και η Καμπαλά βεβαίως είναι παρούσες.

Μέσα στα μυθεύματα που κυκλοφορούν αναφέρουν ότι οι ηγέτες του πρώτου Υπάτου Συμβουλίου του Τσάρλεστον ήταν εβραίοι και επομένως ο Σκωτικός Τύπος είναι και αυτός μέρος της παγκόσμιας συνωμοσίας. Η διαδοχή και η διασπορά των συκοφαντιών και των ιστοριών συνωμοσίας στις Ηνωμένες Πολιτείες θα οδηγήσει στην περίφημη υπόθεσή του William Morgan το 1826, που κυριολεκτικά θα οδηγήσει εκεί τον Τύπο σχεδόν στον αφανισμό. Για είκοσι χρόνια ο Σκωτικός Τύπος σχεδόν εξαφανίζεται και θα χρειαστεί να εμφανιστούν σπουδαίοι αδελφοί για να τον αναστήσουν και να τον οδηγήσουν στην θέση που του άξιζε. Ο σπουδαίος Albert Gallatin Mackey μέσα από τις πολλές μελέτες του που εξέδωσε διευκρίνισε, ταξινομήσε και γνωστοποίησε τους ιδρυτικούς μύθους, τους συμβολισμούς και μέρος της ιστορίας του ελευθεροτεκτονισμού. Υπήρξε Μέγας Γραμματέας του Υπάτου Συμβουλίου της Νοτίου Δικαιοδοσίας και ήταν αυτός που επέλεξε και απέδωσε τους 29 βαθμούς του Σκωτικού Τύπου στον Albert Pike. Ο Pike στα

32 χρόνια που παρέμεινε Ύπατος Μέγας Ταξiάρχης (1859-1891) με το έργο του συνέβαλε στην ανάπτυξη, την αναγνώριση και την κυριαρχία του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου.

Το 1872 (Α.Μ. 5632) κυκλοφορεί σε μια μνημειώδη έκδοση για πρώτη φορά στην Αμερικανική Ήπειρο τα Μεγάλα Συντάγματα του 1762 και 1786 μεταφρασμένα από τον ίδιο στα Αγγλικά. Το ίδιο βιβλίο περιλαμβάνει τους Γενικούς Κανονισμούς (Statutes) του Υπάτου Συμβουλίου της Νοτίου Δικαιοδοσίας (Τσάρλεστον) και κάτι ακόμα που μας αφορά. Τα συμπεράσματα μιας ιστορικής έρευνας περί των Μεγάλων Συνταγμάτων που έχει τίτλο, A Historical Inquiry in Regard to the Grand Constitutions of 1786.

Η ιστορική αυτή έρευνα εξετάζει ορισμένες διαδεδομένες κατηγορίες:

Στο «L'Encyclopedie Maconnique», του Chemin Dupontes που δημοσιεύτηκε στο Παρίσι το 1823 αναφέρεται πρώτη φορά ότι ο 33ος βαθμός υπήρχε στην Ευρώπη και το 1797 μια Σύνοδος (consistory) στη Γενεύη τον απέδωσε στον αδ.: Villard-Espinasse. Στην κορυφή του διπλώματος έγραφε, “Μεγ. Στοά της Γενεύης”. Και το κείμενο ξεκινούσε ως εξής: “ Εν ονόματι και υπό την Αιγίδα της Μητροπολιτικής Μεγάλης Στοάς στη Σκωτία, και υπό το Ζενίθ του Ουρανίου Θόλου ...”

Ο αδελφός αυτός εντάχθηκε στην Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας και της παρέδωσε το δίπλωμα. Η Μεγάλη Ανατολή το αναγνώρισε ως κανονικό και ως εκ τούτου πρότεινε να πληρώσει μόνο το μισό δικαίωμα της τακτοποίησης. Όμως ο αδελφός αρνήθηκε και ζήτησε να λάβει τον βαθμό εκ νέου και στη συνέχεια έγινε αξιωματούχος αυτής.

Ο στόχος αυτής της δημοσίευσης ήταν να δειχθεί ότι ο 33ος βαθμός υπήρχε στην Ευρώπη και δόθηκε μέσω του Villard-Espinasse στην Μεγάλη Ανατολή. Και επιπλέον, “ότι δεν είχε μεταφερθεί στη Γαλλία μέχρι το 1804 από πρόσφυγες αποίκους, οι οποίοι κατηγορούνται ότι τον απέδωσαν ψευδώς στον Φρειδερίκο, προκειμένου να αποκτήσουν μεγαλύτερη αξιοπιστία”, όπως

αναφέρει το κείμενο στην εισαγωγή αποφεύγοντας να κατονομάσει τον de Grasse που τον καταχωρεί στους ψευδολόγους, πρόσφυγες άποικους.

Την ίδια ιστορία επαναλαμβάνει ο Ragon στο Orthodoxie Maconnique το 1853. Ο ίδιος γράφει ότι ο Αρχαίος και Αποδεδεγμένος Σκωτικός Τύπος δημιουργήθηκε στην Αμερική το 1797 από τέσσερις εβραίους, τον John Mitchell, τον Frederick Dalcho, τον Emanuel de la Motta και τον Abraham Alexander. Και συνεχίζει στιγματίζοντας τους με πολύ ευφράδεια ως κερδοσκόπους, υποκριτές και πλαστογράφους, χωρίς να γνωρίζει αν υπήρχε κάποια αλήθεια σε αυτές τις κατηγορίες που αναπαράγει, ή αν ήταν απλώς συκοφαντίες, όπως ήταν. Ο Ragon αντιγράφει επίσης τον Clavel από το Maconnerie Pittoresque *, ένα βιβλίο που το χρησιμοποίησαν πολλοί στην δημιουργία του αντισημιτικού κύματος για να τεκμηριώσουν ότι οι εβραίοι “ήταν πάντα οι εμπνευστές, οι οδηγοί και οι κύριοι του Τεκτονισμού, πολύ περισσότερο μάλιστα, ότι ήταν οι ιδρυτές του, και ότι, με τη βοήθειά του, επιδίωξαν επίμονα την καταστροφή της Εκκλησίας, από τα θεμέλια της”. **

Σε απάντηση σε αυτές και άλλες δηλώσεις, το Ύπατο Συμβούλιο στο Τσάρλεστον, με εγκύκλιο της 2ας Αυγούστου 1845, έκρινε τις δηλώσεις του Κλαβέλ ως ψευδείς και συκοφαντικές, επιδεικνύοντας είτε μια αξιοθρήνητη άγνοια της αληθινής ιστορίας του Τάγματος, ή μια ασύδοτη παραποίηση της αλήθειας.

Και συνεχίζει η έρευνα με αναφορά στον Pierre Gérard Vassal, που υπήρξε Μεγάλος Γραμματέας της Μεγάλης Ανατολής το 1827 και Πρόεδρος του Κολλεγίου των Τύπων. Αυτός, σε δημοσίευση του με τίτλο Essay on the Institution of the Scottish Rite, Paris, 1827 υποστήριξε επίσης ότι στην Χάρτα που έλαβε ο Κόμης de Grasse υπογράφουν οι, “Dalchs, 33’; Borven, 33’; Dieben, 33’; Abraham Alexander, 33’; και De la Hogue, 33.” Αυτά, λέει, είναι όλα άγνωστα ονόματα, εκτός από αυτό του De la Hogue.

Τα τρία πρώτα ονόματα είναι λάθος γραμμένα, το σωστό είναι Dalcho, Bowen και Lieben και όλοι αναφέρονται και μπορούν να βρεθούν -με την σωστή τους γραφή- στην Εγκύκλιο του Υπάτου Συμβουλίου του Τσάρλεστον που απεύθυνε προς τα δυο Ημισφαίρια το 1802. Το Ύπατο Συμβούλιο στο Τσάρλεστον άνοιξε την 31η Μαΐου 1801, από τους Αδελφούς John Mitchell και

* *Histoire pittoresque de la franc-maçonnerie et des sociétés secrètes anciennes et modernes, par F.-T. B. Clavel 1843)*

** *Bernard Lazare, L'Antisémitisme*

Frederick Dalcho και στην πορεία του έτους συμπληρώθηκε ο απαραίτητος αριθμός των εννέα Μεγάλων Γενικών Επιθεωρητών. ... Ο Comte de Grasse ήταν μέλος, και στις 21 Φεβρουαρίου 1803, ημέρα κατά την οποία εκδόθηκε το δίπλωμα του, πιστοποιώντας αυτό το γεγονός και ότι ήταν επίσης ισόβιος Υπάτος Μέγας Ταξιάρχης των Γαλλικών Νήσων των Δυτικών Ινδιών. Τον Αύγουστο ονομάστηκε Μεγάλος Αντιπρόσωπος σε αυτά τα Νησιά και περίπου εκείνη την περίοδο έπαυσε να είναι μέλος του Υπάτου Συμβουλίου του Τσάρλεστον μεταβαίνοντας από τις Ηνωμένες Πολιτείες στον Άγιο Δομίνικο. Σε αυτή την παράγραφο επιβεβαιώνεται ότι ήταν μέλος του Υπάτου Συμβουλίου του Τσάρλεστον και ορθά όπως προβλέπεται και σήμερα, έπαψε να είναι μέλος όταν έφυγε από τις Ηνωμένες Πολιτείες για τον Άγιο Δομίνικο με την εξουσιοδότηση να ιδρύσει εκεί – σε άλλη ανεξάρτητη Δικαιοδοσία- ένα καινούργιο Υπάτο Συμβούλιο.

Ακολούθως η έρευνα εξετάζει την συκοφαντία ότι δήθεν οι ιδρυτές του πρώτου Υπάτου Συμβουλίου ήταν Εβραίοι μέλη μιας παγκόσμιας αντικαθολικής συνωμοσίας που ίδρυσε για να χρησιμοποιήσει τον Τύπο προς δικό της όφελος.

Ποιοι απετέλεσαν το πρώτο Υπάτο Συμβούλιο ;

Ο πρώτος Υπάτος Μέγας Ταξιάρχης ήταν ο John Mitchell, δικαστής και συμβολαιογράφος, τότε 60 ετών, γεννημένος στην Ιρλανδία, Αντιστράτηγος του στρατού των Ηνωμένων Πολιτειών, και μέλος της Society of the Cincinnati*.

Ο Ανθύπατος του πρώτου Υπάτου Συμβουλίου ήταν ο Δρ Frederick Dalcho, τότε 32 ετών. Πρώτος στην καταγωγή γεννημένος στο Λονδίνο άσκησε την ιατρική στο Τσάρλεστον και ήταν μέλος της Ιατρικής Εταιρείας της Νότιας Καρολίνας. Αργότερα χειροτονήθηκε διάκονος της Επισκοπικής Εκκλησίας και το 1819 έγινε πάστορας (minister) και γι αυτό σε πολλά μεταγενέστερα κείμενα τον αναφέρουν ως Αιδεσιμότατο (Reverend).

* Society of the Cincinnati που υπάρχει μέχρι σήμερα, είναι η παλαιότερη πατριωτική οργάνωση των ΗΠΑ, που ιδρύθηκε το 1783 από αξιωματικούς του Ηπειρωτικού Στρατού που υπηρέτησαν μαζί στην Αμερικανική Επανάσταση. Αποστολή της είναι να προάγει τη γνώση και την εκτίμηση του επιτεύγματος της αμερικανικής ανεξαρτησίας και να ενθαρρύνει την συντροφικότητα μεταξύ των μελών της.

Ο Δρ. Isaac Auld ήταν 32 ετών, γιατρός, γεννημένος στην Πενσυλβανία και Σκωτσέζος στην καταγωγή.

Ο Thomas B. Bowen, ήταν τυπογράφος, ηλικίας τότε 60 ετών, βετεράνος Ταγματάρχη του στρατού των Ηνωμένων Πολιτειών και επίσης μέλος της Society of the Cincinnati.

Ο Israel de Lieben ήταν έμπορος, με καταγωγή από τη Βοημία, τιμημένος βετεράνος του επαναστατικού στρατού και ήταν τότε 61 ετών.

Ο Emanuel de la Motta ήταν έμπορος και δημοπρατητής, με καταγωγή από τη Santa Cruz, επίσης τιμημένος βετεράνος του επαναστατικού στρατού και τότε 42 ετών.

Ο Abraham Alexander ήταν γεννημένος στη Νότιο Καρολίνα, καλλιγράφος πρώτης τάξης και γραμματέας του τελωνείου στο Τσάρλεστον.

Ο Δρ James Moultrie, 38 ετών, ήταν επίσης γεννημένος στη Νότιο Καρολίνα, Σκωτσέζος στην καταγωγή.

Ο Jean Baptiste Delahogue, 57 ετών, ήταν συμβολαιογράφος στον Άγιο Δομίνικο, Γάλλος και Καθολικός.

Ο Κόμης Alexandre-Francois-Auguste de Grasse Tilly, 36 ετών, ήταν Γάλλος, στρατιωτικός και Καθολικός.

Δεν γνωρίζουμε – ολοκληρώνει ο αδελφός Pike,- την γενέτειρα του Moses C. Levy. Αυτός και ο De la Motta ήταν αναμφίβολα Εβραίοι ή εβραϊκής καταγωγής, και επίσης ίσως ήταν και ο De Lieben. Είναι φανερό ότι η φήμη που θέλει εννέα εβραίους να συγκροτούν τον Α:Α:Σ:Τ: ήταν μια προσχεδιασμένη συκοφαντία που είχε στόχο να στηρίξει την ρατσιστική, με την σημερινή ορολογία, θεωρία συνωμοσίας που θέλει τον Τύπο κατευθυνόμενο από εβραίους, ως ένα σκοτεινό κέντρο ραδιούργων που δρουν κατά του οργανωμένου κράτους και της Καθολικής εκκλησίας με τελικό σκοπό να προκαλέσει και κατευθύνει βίαιες αντιδράσεις εναντίον του. Κάτι που συνέβη τόσο στην Αμερική με την υπόθεση Morgan όσο και σε άλλες χώρες και στην Ελλάδα και κορυφώθηκε κατά τον Β παγκόσμιο πόλεμο όταν οι Ναζί είχαν περιλάβει στους εχθρούς του Ράιχ τον Τεκτονισμό και τους είχαν το δικό τους αστέρι στην πορεία προς τα κρεματόρια.

Στη συνέχεια η εργασία του Pike επικεντρώνεται στις υπόλοιπες κατηγορίες που είχαν διατυπωθεί:

Για το πρώτο αντίγραφο των Συνταγμάτων που υπήρχε στο Τσάρλεστον, το επονομαζόμενο “Γαλλικό” σχολιάζει ότι πρόκειται για ένα ατελές χειρόγραφο, το οποίο αποτελείται απλώς από τα άρθρα. Χωρίς πρόλογο, χωρίς περιγραφή της επίσημης θέσπισης από οποιονδήποτε άτομο ή φορέα ή επικύρωση οποιουδήποτε είδους, δεν περιέχει κατάλογο των βαθμών, ούτε καν το όνομα του Α·Α·Σ·Τ·. Το πιο πιθανό, συμπεραίνει ο Pike, είναι ότι ο de Grasse το προμηθεύτηκε από την Ευρώπη και δημιούργησε το Ύπατο Συμβούλιο.

Γαλλικά ή Λατινικά, είναι οι γλώσσες στις οποίες είναι γραμμένα τα αρχαιότερα κείμενα των Μεγάλων Συνταγμάτων. Και είναι σίγουρο, συμπληρώνει ο Pike, ότι δεν μιλάγαν καμία από αυτές τις γλώσσες ούτε ο πρώτος Ύπατος John Mitchell ούτε ο πρώτος Ανθύπατος Frederick Dalcho*. Επίσης είναι φανερό πως δεν υπήρχε περίπτωση ένας δικαστής, συμβολιογράφος και βετεράνος Αντιστράτηγος όπως ο John Mitchell, ή, ένας σεβάσμιος γιατρός και Αιδεσιμότητας ιερέας όπως ο Frederick Dalcho, να δεχόντουσαν να συμπράξουν σε μια πλαστογραφία, να ρισκάρουν μια έντιμη ζωή για ποιο διακύβευμα; Για να παρουσιάσουν Συντάγματα ενός τεκτονικού Τύπου που δεν υπήρχε, που δεν είχε παρελθόν, ούτε μέλη επί του παρόντος, με εντελώς απρόβλεπτο μέλλον;

Όσον αφορά την Ηπειρωτική Ευρώπη ο Pike αναφέρεται στα κείμενα που συντάχθηκαν παραποιώντας σκόπιμα την ιστορία για να αμφισβητήσουν την νομιμότητα του Υπάτου Συμβουλίου της Γαλλίας και του de Grasse -Tilly και φτάνει στην περίφημη επιστολή της Εθνικής Μεγάλης Στοάς της Γερμανίας των Τριών Σφαιρών. Η Μεγάλη αυτή Στοά ασκούσε τότε το Μεταρρυθμισμένο (Reformed) σύστημα και το θεωρούσε το μόνο κανονικό.

“Τα Έγγραφα που φυλάσσονται στα Αρχεία της Μεγάλης Εθνικής Μητρικής Στοάς, δεν περιέχουν το παραμικρό ίχνος των προαναφερθέντων εγγράφων,

* Το μεταφρασμένο από το γαλλικό στα αγγλικά χειρόγραφο βρίσκεται στα αρχεία της Νοτίου Δικαιοδοσίας γραμμένο από το χέρι του Frederick Dalcho μεταξύ 1801-1802. (*The Scottish Rite Ritual Monitor and Guide*, Arturo De Hoyos 33o. Ed. *The Supreme Council*, 33o, *Southern Jurisdiction*, 2010- *History of the Supreme Council* 33°, *Mother Council of the world*, *Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry*. *Southern Jurisdiction*, U.S.A. 1801-1861. Washington, D.C., 1964. R.B. Harris). Αν υπήρχε πρωτότυπο τότε πιθανολογείται ότι η μετάφραση θα είχε γίνει από τον de Grasse -Tilly. Έχουν βρεθεί μέχρι σήμερα οκτώ αντίγραφα μεταφρασμένα στα γαλλικά σχεδόν πανομοιότυπα και χρονολογούνται από το 1802 έως το 1817. Μια λεπτομέρεια, στο αντίγραφο του ο Delahogue γράφει ότι το μετέφρασε ο ίδιος από το αγγλικό. Σίγουρα πρέπει να υπάρχουν και άλλα αντίγραφα σε ξεχασμένα αρχεία γιατί κάθε Μεγάλος Γενικός Επιθεωρητής του 33ο μαζί με το χειρόγραφο των Τυπικών λάμβανε και το δικό του αντίγραφο. Με την εντολή ποτέ να μην τα παρουσιάζει σε κανέναν μη ομόβαθμό του Τέκτονα, χωρίς την εντολή του Υπάτου Συμβουλίου.

ούτε για την ύπαρξη Μεγάλου Συμβουλίου στο Βερολίνο”. Δεν ξέρουμε γιατί θα έπρεπε καθώς η Μεγάλη Εθνική Μητρική Στοά ήταν απλώς μια συμβολική Στοά, η οποία μετατράπηκε σε Μεγάλη Στοά. Δεν είχε καμία σχέση με τον Σκωτικό Τεκτονισμό. Και δεν θα έψαχνε κανείς στα δικά τους αρχεία να βρει έγγραφα που να σχετίζονται με έναν Τεκτονικό Τύπο ή με βαθμούς για τους οποίους δεν γνώριζαν τίποτα, όπως κατ’ αναλογία και στα αρχεία του Υπάτου Συμβουλίου του Τσάρλεστον δεν υπήρχε την ίδια εποχή κανένα έγγραφο η επιστολή επικοινωνίας με την συγκεκριμένη Μεγάλη Στοά.

Είναι βέβαιο ότι στο Βερολίνο υπήρχαν σώματα Ανώτερων Βαθμών και διαφορετικών Τύπων. Κατά τη διάρκεια της ζωής του ο Φρειδερίκος ο Μεγάλος, δεν παρενέβη σε κανένα από αυτά. Αλλά ο διάδοχός του, Frederic William III, λίγο μετά την ανάληψη του θρόνου, ακολούθησε το παράδειγμα της Βαυαρίας, καταδιώκοντας τους Ιλλουμινάτι και τους ανώτερους τεκτονικούς βαθμούς. Και οι τελευταίοι σύντομα εξαφανίστηκαν από την Πρωσία. Ο Φρειδερίκος πέθανε τρεις μήνες μετά την ημερομηνία των Συνταγμάτων και καθώς σύντομα ακολούθησε η γενική δίωξη κατά των Τεκτόνων, δεν είναι παράξενο που στην Πρωσία δεν υπάρχουν ίχνη από την ύπαρξη εκεί κάποιου Υπάτου Συμβουλίου.

Υποστηρίζουν και ότι ο Φρειδερίκος ήταν πολύ άρρωστος εκείνη την εποχή για να ασχοληθεί με τις υποθέσεις του κράτους πόσο μάλλον για μια τεκτονική υπόθεση.

Τόσο ο Count Hertzberg (*Memoire historique sur la derniere annee de la vie de Frederic II*) που ήταν δίπλα στον Φρειδερίκο την ώρα του θανάτου του όσο και ο Lord Dover στο “*Life of Frederick II.*” ξεκαθαρίζουν ότι παρόλο που υπέφερε από την αρρώστια του μέχρι την τελευταία στιγμή είχε εξαιρετική διαύγεια και εργαζόταν για τις κρατικές υποθέσεις. Οι διαδόσεις για την ανικανότητα του να διοικήσει ξεκινούν από τα κείμενα του Mirabeau ο οποίος στο *History of the Prussian Monarchy* του 1788 γράφει: “Είναι κρίμα που ο Φρειδερίκος Β΄. . . δεν είχε τόσο ζήλο ώστε να γίνει Μέγας Διδάσκαλος όλων των Γερμανικών Στοών, ή τουλάχιστον των Πρωσικών, καθώς θα του έδινε σημαντική αύξηση της εξουσίας. . . και πολλές από τις στρατιωτικές του επιχειρήσεις. . . θα είχε διαφορετικά αποτελέσματα, αν δεν είχε ποτέ εμπλακεί με τους Ανωτέρους αυτής της Οργάνωσης του Συλλόγου (if he had never embroiled himself with the Superiors of this Association). Ο Mirabeau ήταν μέλος των Πεφωτισμένων της Βαυαρίας, των Ιλουμινάτι.

Η Μεγάλη Στοά των Τριών Σφαιρών δεν θα μπορούσε να αγνοεί ποια ήταν η πραγματική κατάσταση του Φρειδερίκου. Η παραποίηση γεγονότων με τη χρήση προσεκτικά επιλεγμένων λέξεων, δεν ήταν ποτέ αξιόπιστη πρακτική,

ιδίως από κάποιον που δεν συμβάλει για να ξεκαθαρίσει μια υπόθεση, αλλά θεωρεί πως έχει την αποφασιστική εξουσία και δικαίωμα να μιλήσει από καθέδρα.

Ο Φρειδερίκος βρισκόταν στο προάστειο του Βερολίνου, Πότσδαμ, εκείνο το διάστημα. Τα Συντάγματα ισχυρίζονται ότι έχουν εγκριθεί και υπογραφεί από αυτόν στο Βερολίνο που απέχει 37 χλμ (23 μίλια) Συντάσσουμε έγγραφα, συχνά - συνεχίζει ο Ρίκε- στην Μεγάλη Ανατολή του Τσάρλεστον, και όμως τα υπογράφουμε και τα εκδίδουμε στην Ουάσιγκτον. Το Βερολίνο ήταν η πρωτεύουσα της Πρωσίας και της Τεκτονικής Μεγάλης Ανατολής. Εκεί διέμεναν οι υπουργοί του Φρειδερίκου και εκεί ήταν η έδρα της κυβερνητικής γραφειοκρατίας. Κάθε χρόνο, τον μήνα Μάιο, έρχονταν όλοι στο Πότσδαμ, όπου έμενε πάντα ο Φρειδερίκος, και έκαναν τις αναφορές τους στον Βασιλιά. Ήταν επομένως αρκετά φυσικό τα Συντάγματα να ισχυρίζονται ότι είχαν επικυρωθεί και υπογραφεί στην πρωτεύουσα.

Ακολουθεί μια ενδιαφέρουσα περιγραφή του πολιτικού και τεκτονικού περιβάλλοντος της εποχής:

Ο Τεκτονισμός έφτασε αρχικά στη Γερμανία από την Αγγλία και έτσι ιδρύθηκε στο Βερολίνο η Στοά των Τριών Σφαιρών, που ήταν μόνο μια Συμβολική Στοά.

Ο Φρειδερίκος υποστήριζε τις ιδέες του Διαφωτισμού, την θρησκευτική ελευθερία και ανοχή, πολέμησε όμως σκληρά για να διατηρηθεί ο Προτεσταντισμός στα Γερμανόφωνα κράτη. Και αυτό γιατί είχε να αντιμετωπίσει τους Αψβούργους της Αυστρίας και τις άλλες καθολικές χώρες που χρησιμοποιούσαν τους φανατικούς καθολικούς και ιησουίτικα δίκτυα για να διαβρώσουν το δικό του κράτος. Σε αυτό το σκοπό χρησιμοποιήθηκαν και τεκτονικές στοές της εποχής.

Στη μελέτη του ο Ρίκε ονοματίζει ροδοσταυρικές γερμανικές ομάδες και την Αυστηρά Τήρηση που την θεωρεί “τεκτονική καινοτομία” των Ιησουιτών. Η τελευταία έλκει την καταγωγή της από τον Βαρόνο von Hund ο οποίος μυήθηκε το 1743 στο Παρίσι από οπαδούς των Στιούαρτ. Δραστηριοποιήθηκε σταδιακά και κυριάρχησε στον γερμανόφωνο χώρο μετά το 1767, οπότε έπαψε να αναγνωρίζει μέλη Στοών που δεν ανήκαν στο σύστημα του.

Απέναντι στην κυριαρχία των Καθολικών Στοών ο Adam Weishaupt δημιούργησε το 1776 το Τάγμα των Πεφωτισμένων της Βαυαρίας (Illuminati). Αρχικά είχαν πολύ λίγα κοινά με τον τεκτονισμό και υιοθέτησαν στοιχεία του μετά την είσοδο στο Τάγμα του Knigge. Ο εστιασμός τους ήταν πολιτικός και υιοθετούσαν μέλη από άλλες τεκτονικές Στοές που δεν είχαν διάθεση για

Μυστικισμό και επιθυμούσαν μια ένωση ανταγωνιστική του δεσποτισμού και του σκοταδισμού και κατά της προτεσταντικής ιεροσύνης ή του Ιησουίτικού Παπισμού. Η συμμετοχή γνωστών προσώπων Baron Knigge, Baron Bassus, the Marquis Costanza, Mirabeau, Duke of Orlean προσέδωσε μεγάλο μέρος οπαδών στην δική τους κίνηση. Ο Weishaupt νοιώθει ισχυρός και “απειλήσε ότι θα κατακτούσε, ή μάλλον θα κατέστρεφε την Αυστηρή Τήρηση και τους Ροδόσταυρους».

Στην εμπόλεμη Ευρώπη τα δίκτυα αυτά πολλές φορές και εν αγνοία των μελών αυτών, χρησιμοποιήθηκαν από οπαδούς όλων των αντιμαχόμενων παρατάξεων. Εκείνη την εποχή (1773) ο Πάπας Κλήμης ο ΙΔ΄ με διάταγμά του είχε καταργήσει τους Ιησουίτες, οι οποίοι όμως δεν εξαφανίστηκαν. Συνέχισαν να υπάρχουν μόνο στην Πρωσία του Φρειδερίκου και όπως λέγεται χειραγώγησαν για τον σκοπό τους και ορισμένες στοές ή τεκτονικά τάγματα. Ο Knigge, όταν αποχώρησε από τους Illuminati, κατηγορήσε τον Weishaupt ότι ήταν «ένας μεταμφιεσμένος Ιησουίτης».

Οι Καθολικοί Βαυαροί επέβαλαν πρώτοι στην επικράτεια τους και στη συνέχεια σε όλες τις γερμανόφωνες χώρες αυστηρή απαγόρευση όλων των Μυστικών Εταιρειών και των τεκτονικών Ταγμάτων. Απαγορεύτηκαν παντού, εκτός από την Πρωσία. Η Πρωσία ήταν ένα προτεσταντικό βασίλειο. Ο Φρειδερίκος ήταν ένας φιλόσοφος και δεν είχε θρησκευτικό δόγμα και οι ιδέες του συμφωνούσαν με εκείνες των Βολταίρου, Ρουσσώ, d' Alembert, Condorcet και άλλων ελεύθερων σκεπτόμενων στη Γαλλία. Ήταν υπέρ της ελευθερίας της συνείδησης, και φυσικά αντίθετος στον Παπισμό. Το να αποτρέψει την επέκταση του στη Γερμανία και να περιορίσει την κυριαρχία της Αυστρίας, ήταν οι μεγάλοι σκοποί της ζωής του.

Ωστόσο, ανέχτηκε και προστάτευε τους Καθολικούς στο δικό του Βασίλειο και κάλεσε ακόμη και τους Ιησουίτες που είχαν εξοριστεί από άλλες χώρες, να έρθουν στην Πρωσία, ενώ συγχρόνως, όλα τα διαφορετικά τεκτονικά Τάγματα λειτουργούσαν ελεύθερα και χωρίς περιορισμούς. Επέτρεψε την ελευθερία του λόγου και την ελευθερία του Τύπου. Έτρεφε μεγάλο σεβασμό για τους συγγραφείς που ασχολήθηκαν με τη διάδοση φιλελεύθερων απόψεων στη Γαλλία, και ως εκ τούτου θα έπρεπε να είχε εγκρίνει τις αρχές που διδάσκονταν στις Τεκτονικές Στοές, στις οποίες ήταν μέλη άνδρες όπως ο Ελβέτιος, ο Φραγκλίνος και ο αγαπημένος του φίλος, Βολταίρος. Ήταν οι αρχές του πραγματικού Σκωτικού Τεκτονισμού και ο Φρειδερίκος τις είχε ενστερνιστεί.

Μια επιστολή που έχει βρεθεί σχετικά πρόσφατα και βρίσκεται στα αρχεία The Papers of Benjamin Franklin (Sponsored by The American Philosophical

Society and Yale University) έχει ενδιαφέρον. Την στέλνει ο Christian Emanuel Frölich από το Görlitz που τότε ανήκε στην Πρωσία, προς τον Βενιαμίν Φραγκλίνο, που εκείνη την εποχή είναι πρέσβης των ΗΠΑ στη Γαλλία και ενεργός Σκώτος Τέκτονας, με ημερομηνία 7 Απριλίου 1781. Του ζητά να μεσολαβήσει για να λάβουν μια Γαλλική Χάρτα λειτουργίας για τη Στοά τους. Όπως σημειώνει είχαν λάβει μια από το Λονδίνο, αλλά δεν έχουν πρόθεση να ενταχθούν ούτε στη Στοά του Λονδίνου, ούτε στον Τύπο της Αυστηράς Τήρησης της Στοάς του Βερολίνου. Δείχνει λοιπόν ότι στην Πρωσική επαρχία της εποχής υπάρχει ένα ενδιαφέρον να απεμπλακούν τόσο από τον τεκτονισμό του Λονδίνου όσο και από εκείνον της Αυστηράς Τήρησης και να ενταχθούν σε Σκωτικές Στοές. * Πατι; Μήπως γιατί γνώριζαν ότι είχαν την βασιλική εύνοια;

Ο Φρειδερίκος είναι σίγουρο ότι δεν είχε κανένα ενδιαφέρον για τις Συμβολικές Στοές, αλλά όταν ο Ιλλουμινισμός έγινε τόσο αποτελεσματικός ανταγωνιστής του Παπισμού και των Ιησουιτών, έγινε άξιος της προσοχής του Φρειδερίκου. Σε όλα τα διαφορετικά Τεκτονικά Τάγματα και τους Τύπους που είχαν αναπτυχθεί στις Γερμανόφωνες χώρες όπως η Αυστηρά Τήρηση, ο Εκλεκτικός Τύπος, οι Πεφωτισμένοι (Illuminati), οι Chevaliers Bienfaisants de la Sainte Cité, της Λυών, είχε απαγορευθεί η λειτουργία τους και αυτό ίσχυσε παντού εκτός της Πρωσίας. Θα ήταν σίγουρα μια σοφή πολιτική του Φρειδερίκου να τεθεί επί κεφαλής όλων των Τεκτονικών Τάξεων και να επιλέξει έναν ορισμένο αριθμό βαθμών από όλους τους διαφορετικούς Τύπους, ελέγχοντας έτσι την δυναμική τους, παρά να τους πολεμά με διώξεις κάνοντας τους πιο επικίνδυνους για το Βασίλειο του. Και όντας ο ίδιος Τέκτων, ήταν εύκολο να το πραγματοποιήσει.

Όταν εξετάζουμε με προσοχή τα Συντάγματα που αποδίδονται στον Φρειδερίκο, βρίσκουμε αποσπάσματα που συμπίπτουν τόσο τέλεια στις περιστάσεις και τα γεγονότα που συμβαίνουν κατά την συγκεκριμένη χρονική περίοδο, σε εκείνη την γεωγραφική περιοχή, ώστε να σχηματίζουν ισχυρές αποδείξεις ότι γράφτηκαν εκείνη την εποχή.

Πα παράδειγμα, στον πρόλογο, αφού γίνεται λόγος για τη διαίρεση του Τεκτονισμού σε διαφορετικούς Τύπους, βρίσκουμε το παρακάτω απόσπασμα:

« Πλην τούτου, άλλες διαιρέσεις, αποτέλεσμα των πρώτων, έδωκαν αφορμή εις την διοργάνωσιν νέων σωματείων ως τα πλείστα ουδέν κοινό έχουν προς την Ελευθέρα Τέχνη του Τεκτονισμού, πλην του ονόματος και τύπων τινών

διατηρηθέντων υπό των ιδρυτών προκειμένου να καλύψουν τους μυστικούς των σκοπούς, τους συχνάκις αποκλειστικούς, ενίοτε δε και επικινδύνους, σχεδόν δε πάντοτε εναντίους προς τα αρχάς και τα υψηλά διδάγματα του Ελευθέρου Τεκτονισμού, οία παρελάβομεν ταύτα εκ της παραδόσεως. Τα γνωστά σχίσματα άτινα εγεννήθησαν και επί πολύν χρόνον εχώρισαν τα σωματεία ταύτα, γέννησαν υπονοίας και έλλειψιν πάσης εμπιστοσύνης εκ μέρους πάντων σχεδόν των Ηγεμόνων και μεγίστους προκάλεσαν σκληρούς διωγμούς εκ μέρους τινών εξ αυτών. “ «Αν όμως πρόσφατοι και επίμονοι εκθέσεις πεμφθείσαι προς Ημάς κατά τους τελευταίους καιρούς, εκ πάσης χώρας, αναφέρουν την κατεπείγουσαν ανάγκην τού να αντιταχθεί ισχυρόν πρόχωμα εις το πνεύμα της μισαλλοδοξίας, της αιρέσεως, του σχίσματος και της αναρχίας, το οποίον νεώτεροι ανακαινισταί προσπαθούν να εισαγάγουν μεταξύ των αδελφών, αποβλέποντες εις βουλάς, κατά το μάλλον και ήττον, περιορισμένας, απερισκέπτους, παρουσιαζόμενοι δε υπό ευσχήμους προφάσεις, όπως επίτηδες παρεκτρέψουν τον αληθή τεκτονισμόν δια της μεταβολής της φύσεως αυτού και δυνηθώσιν ούτω να φθάσουν στην καταφρόνησιν και τον εξαφανισμόν τού ΤΑΓΜΑΤΟΣ. Ομολογούμεν και Ημείς αυτοί, την κατεπείγουσαν ταύτην ανάγκην μανθάνοντες τα όσα σήμερον συμβαίνουν εις τα όμορα κράτη.

Οι λόγοι ούτοι και έτεροι ουχ ήττον ολιγότερον σοβαροί μάς επιβάλλουν το καθήκον να συναθροίσωμεν και συντάξωμεν σε ενα μόνο Τεκτονικόν Σώμα πάντας τους Τύπους του Σκωτικού Συστήματος, των οποίων αι διδασκαλίας είναι κατά κοινήν ομολογίαν σχεδόν αι αυταί των αρχαίων θεσμών αι οποίαι συνετάχθησαν προς τον αυτόν σκοπόν και αι οποίαι ενώ είναι οι κύριοι κλάδοι ενός και του αυτού δέντρου διαφέρουν μεταξύ τους μόνο κατά τους τύπους, γνωστούς ήδη σε όλους και δια τούτο ευκόλως συμβιβαζόμενους. ».

Αυτά τα αποσπάσματα περιγράφουν πιστά την κατάσταση των πραγμάτων που υπήρχαν στον Τεκτονισμό στη Γερμανία, το 1786, την διαστρέβλωση των μορφών και των τελετών του προς τους σκοπούς των Illuminati, και τις αναταραχές και τα προβλήματα που προκλήθηκαν από αυτό το Τάγμα στη Βαυαρία και αλλού, προκαλώντας την απαγόρευσή τους καθώς και η τουλάχιστον υποτιθέμενη και ακράδαντα πιστευομένη κατοχή του Τύπου της Αυστηρής Τήρησης από τους Ιησουίτες.

Στη συνέχεια το κείμενο εξετάζει την ταυτότητα αυτών που εμφανίζονται να υπογράφουν τα κείμενα των Συνταγμάτων. Ήταν υπαρκτά πρόσωπα ή όχι;

Σε ένα κείμενο που δημοσιοποίησε η Στοά των τριών Σφαιρών τον Δεκέμβριο του 1861, αναφέρει ότι:

* <https://franklinpapers.org/framedVolumes.jsp?vol=34&page=520b>

«Από τα πρόσωπα που λέγεται ότι υπέγραψαν αυτά τα έγγραφα, μόνο ο Στάρκ και ο Γουέλνερ είναι γνωστοί εδώ· οι άλλοι είναι εντελώς άγνωστοι και δεν αναφέρονται πουθενά, σε κανένα από τα πολυάριθμα τεκτονικά βιβλία ή γραπτά που συλλέγονται εδώ».

Δυστυχώς για την φήμη της Μεγάλης Στοάς των Τριών Σφαιρών, το όνομα του d' Esterno, ενός από τους υπογράφοντες, δεν είναι άγνωστο. Ήταν ο Γάλλος πρεσβευτής στο Βερολίνο, όταν ο Mirabeau έφτασε εκεί, και παρέμεινε στην θέση του και μετά τον θάνατο του Φρειδερίκου και ήταν γνωστός σε όσους ασχολούντο με την πολιτική. Ήταν Γάλλος Τέκτονας, μέλος Σκωτικών Στοών και ποτέ δεν είχε σχέση με αγγλικές Στοές και την Γερμανική των Τριών Σφαιρών.

Για τον Starck (Johann August Starck), αναφέρουν ότι δεν είχε υπογράψει τα έγγραφα του 1762 και του 1786 κι ότι μετά το 1777 είχε απομακρυνθεί και ήταν αδιάφορος σε ότι αφορούσε τον τεκτονισμό. Κανείς ποτέ δεν είχε ισχυριστεί ότι ο Starck είχε οποιαδήποτε σχέση με τα πρώτα Συντάγματα του 1762. Και ο ισχυρισμός ότι από το 1777 και μετά ήταν αδιάφορος για τον τεκτονισμό δεν ισχύει γιατί κυκλοφόρησε τουλάχιστον τρία βιβλία που αφορούσαν τον τεκτονισμό. Τα Sur les Anciens et Nouveaux Mystères, που δημοσιεύτηκε στο Βερολίνο το 1782, το St. Nicaise, or a collection of Free-Masonic letters, που δημοσιεύτησαν στην Φρανκφούρτη, το 1785-1786. και ένα έργο για τον Κρυπτοκαθολικισμό, τον Ιησουιτισμό, τις Μυστικές Εταιρείες και τις κατηγορίες που υπήρχαν εναντίον του, που δημοσιεύτηκε στην Φρανκφούρτη, τα ίδια χρόνια.

Ο Βιογράφος του Hippe, στην Νεκρολογία του 1797, λέει ότι οι προσθήκες στον Τεκτονισμό του Αγίου Ιωάννου “βρήκαν αποδοχή στο Köpnigsberg, όπου ένας ιεροκήρυκας της Αυλής, ο Starck, ο οποίος ήταν ένας από τους πιο ενεργούς υποστηρικτές του ανωτέρου Ελευθέρου Τεκτονισμού, κατείχε διακεκριμένα αξιώματα και είχε πολλούς φίλους. “ Βεβαίως δεν είναι απίθανο ότι ο Starck, που αντιτάχθηκε στον Ιλλουμινισμό, και επομένως, ίσως, είχε δυσανεσθηθεί με τον Τεκτονισμό (της Πρωσίας), θα είχε αναζωπυρώσει την αγάπη του για τους Ανωτέρους Βαθμούς, που είχε λάβει στην Γαλλία, όταν ο Φρειδερίκος προσφέρθηκε (άν το έκανε) να πάρει τον Σκωτικό τεκτονισμό υπό την προστασία του. Σε κάθε περίπτωση οι εκδόσεις των βιβλίων του το 1782, 1786 και 1786 βεβαιώνουν ότι δεν είχε “απομακρυνθεί” από τον τεκτονισμό από το 1777 ούτε ότι “ήταν αδιάφορος” προς αυτόν.

Ο Johann Christoph von Wöllner, λένε ότι είχε λάβει πολλά τεκτονικά αξιώματα και το 1791, εξελέγη Εθνικός Μέγας Διδάσκαλος. Δηλώνουν ότι «Πουθενά

στα αρχεία δεν υπάρχουν στοιχεία που να δείχνουν ότι ενδιαφερόταν για τους Ανωτέρους βαθμούς». Όμως η Biographie Universelle στο άρθρο της για τον Wöllner γράφει ότι είχε μνηθεί στους Ροδοσταύρους του Βερολίνου και διέδιδε τις διδασκαλίες τους με πάθος.

Και δύο επιστολές, που είχαν σταλεί προς αυτόν από τους “ les Philalethes chefs légitimes du régime Maçonique de la respectable Loge des Coeurs Reunis, a l' Orient de Paris”, το 1786 και το 1787, σε σχέση με μια συνέλευση στο Παρίσι δείχνουν ότι πρέπει να ήταν γνωστός στην Γαλλία, ως κατά κάποιο τρόπο συνδεδεμένος με τον Γαλλικό Τεκτονισμό.

Το γεγονός ότι κανένας από τους υπουργούς ή τους γνωστούς συνεργάτες και συνομιλητές του Φρειδερίκου δεν εμφανίζονται στα Συντάγματα, μάς φαίνεται ισχυρή απόδειξη της γνησιότητάς τους. Ένας πλαστογράφος θα χρησιμοποιούσε γνωστά ονόματα για να προσδώσει κύρος στα σχέδια του, αλλά εδώ δεν συνέβη κάτι τέτοιο.

Αν ήταν πλαστά, γιατί επιλέχθηκε το όνομα του d' Esterno, ένα όνομα που δεν υπήρχε σε καμία γερμανική βιογραφία τεκτόνων; Ακόμη και η Μεγάλη Στοά των Τριών Σφαιρών στο Βερολίνο αγνοεί, ευτυχώς, το πρόσωπο του d' Esterno. Η ίδια Μεγάλη Στοά γνώριζε ελάχιστα για τον Wöllner και για τον Starck και τίποτα απολύτως για τον Willelm.

Το γεγονός ότι κανένας από τους υπογράφοντες δεν είναι γνωστό ότι διέμενε στο Βερολίνο, εκτός από τον d' Esterno, έναν Γάλλο και ότι δύο από αυτούς δεν διέμεναν ούτε στο βασίλειο, αποδεικνύει ότι είναι σχεδόν αδύνατο τα Συντάγματα να είχαν πλαστογραφηθεί οπουδήποτε, μετά τη Γαλλική Επανάσταση, και πολύ πιθανό να μην πλαστογραφήθηκαν. Ποιος πλαστογράφος θα διάλεγε αυτά τα ονόματα; Αν είναι γνήσια, αποδεικνύουν ότι το Ύπατο Συμβούλιο δεν ήταν Πρωσικό, αλλά ένα ευρωπαϊκό όργανο, κάτι που δεν θα το σκεφτόταν ποτέ ένας πλαστογράφος.

Και ολοκληρώνει την έρευνα του ο Pike, με τα συμπεράσματά του:

Πιστεύουμε ότι μπορούμε να πούμε με ασφάλεια πως η κατηγορία ότι τα Μεγάλα Συντάγματα πλαστογραφήθηκαν στο Τσάρλεστον διαψεύδεται πλήρως και ότι θα είναι περιφρονητικό στο εξής να το επαναλάβουμε. Κανένα σύνολο Εβραίων κερδοσκόπων δεν αποτέλεσε το πρώτο Ύπατο Συμβούλιο που ιδρύθηκε στο Τσάρλεστον. Και όσοι νοιάζονται για την φήμη του συνταγματάρχη Mitchell και των γιατρών Dalcho, Auld και Moultrie, μπορεί κάλλιστα να περιφρονούν τους άσεμνους συκοφάντες Ραγκόν, Κλαβέλ και Φόλγκερ.

Και, δεύτερον, ότι δεν είναι, σε καμία περίπτωση, αποδεδειγμένο ή βέβαιο,

ότι τα Συντάγματα δεν έγιναν πραγματικά στο Βερολίνο, όπως ισχυρίζονται, ότι εγκρίθηκαν από τον Φρειδερίκο. Νομίζουμε ότι η υπεροχή των τεκμηρίων, εσωτερικών και εξωτερικών, είναι στο πλευρό της γνησιότητάς τους, πλέον της θετικής μαρτυρίας όσων το πιστοποίησαν το 1832.

Και, τρίτον, ότι το Ύπατο Συμβούλιο στο Τσάρλεστον είχε το απόλυτο δικαίωμα να τα υιοθετήσει ως νόμο του νέου Τάγματος, ανεξάρτητα από το πού, πότε ή από ποιον δημιουργήθηκαν, όπως τα Συντάγματα του Anderson υιοθετήθηκαν στον Συμβολικό Τεκτονισμό. Και είναι και ήταν πάντα ο νόμος του Τύπου, γιατί έτσι υιοθετήθηκαν έξ αρχής.

Και επειδή κανένας άνθρωπος δεν έχει λάβει ποτέ νομίμως τους βαθμούς του Τύπου χωρίς να ορκιστεί ότι θα τους διατηρήσει ως υπέρτατο νόμο, γιατί, ως προς τα ίδια τα άρθρα, δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ των γαλλικών και λατινικών αντιγράφων.

Και τέλος, ότι δεν υπάρχει ούτε ένα στοιχείο απόδειξης, οποιουδήποτε είδους, εμπεριστατωμένης ή ιστορικής έρευνας ή έστω με πιθανό επιχείρημα, ότι δεν είναι γνήσια και αυθεντικά.

Στο δίκαιο, έγγραφα μεγάλης ηλικίας που βρίσκονται στην κατοχή των ενδιαφερομένων που υπόκεινται σε αυτά, στους οποίους ανήκουν δικαιωματικά, και με τους οποίους φυσικά αναμένεται να υπάρχουν, γίνονται δεκτά ως αποδεικτικά στοιχεία χωρίς ανάγκη άλλης απόδειξης, για την καθιέρωση του τίτλου ή των γεγονότων. Αποδεικνύονται και για να ακυρωθούν πρέπει να διαψευστούν με στοιχεία. Δεν υπάρχουν αποδείξεις κατά της γνησιότητας αυτών των Μεγάλων Συνταγμάτων.

Έγιναν δεκτά και ως τέτοια ισχύουν!

Επίμετρο

Στον 21ο αιώνα υπάρχουν πολλά διαφορετικά Τεκτονικά Τάγματα και Τύποι που διαμορφώθηκαν κατά την ιστορική τους πορεία από τη δημιουργία τους προ δυο αιώνων μέχρι τη σημερινή τους υπόσταση και έκφραση.

Ο Αρχαίος και Αποδεδεγμένος Σκωτικός Τύπος, υπέρμαχος του πνεύματος της αδελφότητας, διατηρεί σχέσεις και επικροτεί κοινές δράσεις προς όφελος του τεκτονισμού και της κοινωνίας με κάθε αδελφή Δύναμη διατηρώντας πάντα τις δικές του θεμελιώδεις και βασικές ιδιαιτερότητες του. Προσπαθεί να μένει, και μένει, μακριά από κάθε επιρροή Κράτους και Εκκλησίας οποιουδήποτε δόγματος, πολιτικών απόψεων και θρησκευτικών πεποιθήσεων.

Ο κάθε αδελφός είναι, και πρέπει να είναι, υπερήφανος για τη δική του καταγωγή, το δικό του πολιτισμό, τη δική του συγκρότηση, για ό,τι πιστεύει σε κάθε πεδίο έκφρασης και δράσης του, πολιτικό, θρησκευτικό, κοινωνικό κλπ. Διδάσκεται όμως να «αναστοχάζεται και αμφισβητεί» τις αυθεντίες και βεβαιότητες, αλλά ταυτόχρονα να σέβεται τον άλλον, τον όποιον άλλον, και να ανέχεται τα όποια «πιστεύω» του. Η γνωριμία με τη διαφορετική σκέψη διευρύνει τα όρια του κόσμου μας και η ορθολογική εξέταση και η κατανόηση τόσο του εαυτού όσο και του σύμπαντος κόσμου συμβάλλουν στην καλλιέργεια της πνευματικότητας του ατόμου και στην πρόοδο των ανθρωπιστικών αξιών υπενθυμίζοντας σταθερά ότι το κέντρο του ενδιαφέροντος είναι πάντα ο άνθρωπος.

Ο Σκωτικός Τεκτονισμός υπερασπίζεται διαχρονικά την ελευθερία της Συνείδησης, αξία για την οποία πολέμησε εδώ και τρεις αιώνες σε δύσκολους καιρούς. Αξία που ενέπνευσε και ενεθάρρυνε Σκώτους Τέκτονες να αγωνιστούν συμβάλλοντας στις μεγάλες πολιτικές και κοινωνικές αλλαγές των προηγούμενων αιώνων. Ο Σκώτος Τέκτονας κατανοεί το εφήμερο του κάθε επιτεύγματος, επιστημονικού ή κοινωνικού, προσωπικού ή δημόσιου, που αναπόφευκτα του μέλλεται να ξεπεραστεί στην πορεία της Ιστορίας. Όμως κανένα επίτευγμα και καμία προσπάθεια δεν είναι μάταια. Είναι οι λίθοι που επεξεργάζονται και τοποθετούν οι προηγούμενες γενιές για να βρουν βάση και να οικοδομήσουν ψηλότερα οι επόμενες, έτσι ώστε να κατορθώσουν να δουν μακρύτερα στο μέλλον, στον αυριανό κόσμο, που εκείνες θα κτίσουν και θα κατοικήσουν.

Ο Α·Α·Σ·Τ·, μη αναγνωρίζοντας a priori κανένα δόγμα, διατηρεί την παράδοσή του μόνο μέσω των Τυπικών του. Που δεν είναι θεατρικά κείμενα με

σκοπό την έξαψη της φαντασίας, όπως κάποιοι ενδεχομένως πιστεύουν, ούτε λογοτεχνικά κείμενα με ηθικές παροτρύνσεις και ρήσεις προς αποστήθιση. Το Σκωτικό Τυπικό, όταν μελετάται και ασκείται κανονικά, διευρύνει τον ορίζοντα του ατόμου και το εμπνέει τόσο στην καθημερινότητα του βίου όσο και στην πνευματικότητα της εσωτερικής αναζήτησης. Η πνευματική διάσταση του ανθρώπου και η πραγματικότητα του εξωτερικού κόσμου δεν είναι δυο διαφορετικά και ξέχωρα θέματα, αλλά είναι συμπληρωματικά της ύπαρξης που αναζητά.

Με αναλλοίωτο τον μυητικό χαρακτήρα του, ο Α·Α·Σ·Τ· συντηρεί ένα παραδοσιακό προοδευτικό μυητικό μονοπάτι 33ών βαθμίδων, το οποίο καλεί τον αναζητητή, παράλληλα με την ενδοσκόπησή του, να δράσει στον κόσμο προσφέροντας την προσωπική και υπεύθυνη δέσμευση και συμμετοχή του στην πρόοδο των συμπολιτών του και της χώρας τους, συμβάλλοντας στην οικοδόμηση της εσωτερικής τους ζωής, καθώς και της πνευματικότητας που αναζητούν και προσπαθούν να υλοποιήσουν στην καθημερινή τους ζωή. Και όλα αυτά δίχως να λησμονούνται οι τρεις δολοφόνοι του Διδασκάλου, τους οποίους υπενθυμίζει ο Fernando Pessoa απηχώντας τον Τεκτονισμό, τους δολοφόνους «που πάντα πρέπει να θυμάσαι και πάντα να πολεμάς, οπουδήποτε τους συναντήσεις: την Αγνοια, τον Φανατισμό και την Τυραννία».

Ο Αρχαίος και Αποδεδεγμένος Σκωτικός Τύπος, προήλθε από τις Στοές της Σκωτίας του 17ου και 18ου αιώνα και συγκέρασε τις παραδόσεις που ανέπτυξαν στην Ηπειρωτική Ευρώπη οι Μεγάλες Σκωτικές Μητέρες Στοές.

Στον Ελλαδικό χώρο εισήλθε με τις πρώτες τεκτονικές Στοές στο δεύτερο μισό του 18ου αιώνα όπου ταυτόχρονα με την ίδρυση τους λειτούργησαν και Σκωτικά εργαστήρια ανώτερων βαθμών τόσο στα Επτάνησα όσο και στην Θεσσαλονίκη, την Σμύρνη και την Κωνσταντινούπολη. Μετά την ίδρυση του σύγχρονου ελληνικού κράτους, ιδρύθηκε η πρώτη Μεγάλη Στοά και το πρώτο Ύπατο Συμβούλιο του Α·Α·Σ·Τ· και συνέχισαν να ασκούν αδιάσπαστα την ίδια παράδοση μέχρι την δεκαετία του 1980.

Εμείς με το έργο μας συντηρούμε, αναδεικνύουμε και υπενθυμίζουμε αυτή την τεκτονική παράδοση.

Ο Α·Α·Σ·Τ·, έχει συγκροτηθεί βάσει των πρώτων Συνταγμάτων του Άντερσον του 1723 που αφορούν αποκλειστικά στους Συμβολικούς βαθμούς, αλλά και βάσει των Συνταγμάτων του Μπορντώ του 1762 και των Μεγάλων Συνταγμάτων του 1786, των ονομαζόμενων «του Βερολίνου» ή «του Φρειδερίκου του Μεγάλου» για το σύνολο των βαθμών.

Επ' αυτών των θεσμικών κειμένων δίνεται κάθε επίσημη διαβεβαίωση τηρώντας πάντοτε:

- Τις ρήσεις του Τύπου, «Ordo ab Chao» και «Deus Meumque Jus», δηλ. «Τάξις από το Χάος» και «Ο Θεός και το Δίκαιόν μου».
- Τη διακήρυξη της ύπαρξης μιας θεμελιώδους Δημιουργού Αρχής, την οποία ο Σκωτικός Τεκτονισμός αποκαλεί «Μεγάλο Αρχιτέκτονα του Σύμπαντος».
- Την επίκληση «Εις δόξαν του Μεγάλου Αρχιτέκτονος του Σύμπαντος» με την οποία ξεκινά κάθε κανονική Εργασία και,
- Την παρουσία του τόμου του Ιερού Νόμου * ανοιχτού επί του βωμού των όρκων μετά των Μεγάλων Φώτων.

Κάθε απόπειρα αμφισβήτησης, αλλοίωσης ή εγκατάλειψης αυτών των Αρχών συνεπάγεται και την εγκατάλειψη της αυθεντικής Σκωτικής παράδοσης όπως αυτή δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε στην Ηπειρωτική Ευρώπη και ακολούθως επεκτάθηκε στα δυο ημισφαίρια.

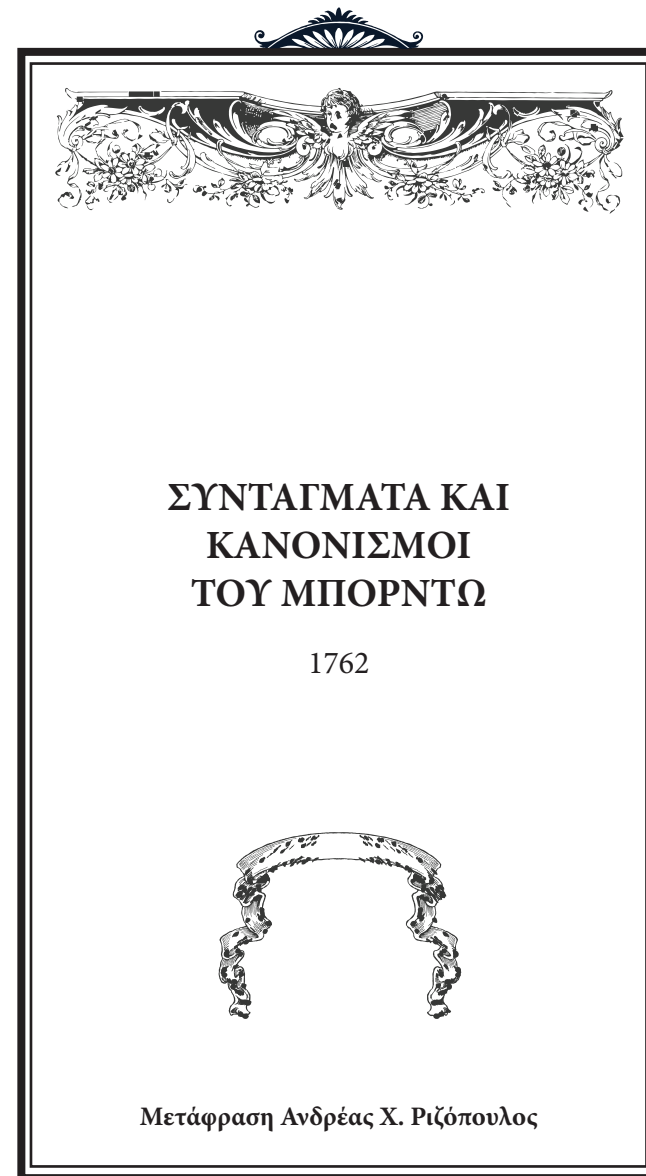
Ιορδάνης Πουλκούρας 33ο

* **Τόμος του Ιερού Νόμου** θεωρείται το κείμενο της θρησκευτικής Παράδοσης η οποία διαμορφώνει την ηθική συγκρότηση και δεσμεύει τις συνειδήσεις των ανθρώπων. Για την Ελληνική Δικαιοδοσία ο τόμος αυτός του Ιερού Νόμου είναι η Αγία Γραφή. Αν υπάρξει αδελφός που ακολουθεί άλλη Παράδοση, τότε προστίθεται το ανάλογο Βιβλίο που μπορεί να είναι οι Βέδες για τους Ινδουιστές, η Τριπιτάκα για τους Βουδιστές, το Κοράνιο για τους Μουσουλμάνους, το Τάο Τε Κινγκ για τους Ταοϊστές, τα Τέσσερα Βιβλία του Δόγματος για τους Κομφουκιστές, η Ζεντ Αβέστα για τους Ζωροαστριστες κλπ.

Ο Σκωτικός Αετός του 18ου αιώνα. Δίπλωμα Ιππότη της Ανατολής που δόθηκε από τον Étienne Morin στον Alexis Delmas στις 22 Αυγούστου 1767. Musée de la Franc-maçonnerie (GODF)

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ
ΣΥΝΤΑΧΘΕΝΤΕΣ
ΥΠΟ ΕΝΝΕΑ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟ ΟΡΙΣΘΕΝΤΩΝ
ΥΠΟ ΤΟΥ
ΥΠΕΡΤΑΤΟΥ ΥΠΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΥΠΕΡΤΑΤΩΝ ΠΡΙΓΚΙΠΩΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΜΥΣΤΙΚΟΥ &c., &c., &c.
ΣΤΙΣ ΑΝΑΤΟΛΕΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ και ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ συνταχθέντες υπό εννέα επιτρόπων προς τούτο ορισθέντων υπό του Υπάτου Συμβουλίου των Υπέρτατων Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού στις Μεγάλες Ανατολές των Παρισίων και του Βερολίνου σύμφωνα προς την απόφαση της 5ης ημέρας της 3ης εβδομάδος της 7ης Σελήνης του Εβραϊκού Έτους 5562 και της από Χριστού χρονολογίας 1762. Δια να επικυρωθούν και να τηρούνται υπό των Υπάτων Συμβουλίων των Υπέρτατων Ιπποτών και Πριγκίπων του Τεκτονισμού ως και υπό πάντων των επί μέρους Συμβουλίων και των Μεγάλων Επιθεωρητών των κανονικώς συσταθέντων εις τα δύο ημισφαίρια.

ΕΙΝΑΙ γνωστόν ότι όλες οι κοινωνίες δέχθηκαν μεγάλες ευεργεσίες εκ των αδιαλείπτων έργων των Υπέρτατων Ιπποτών και Πριγκίπων του Τεκτονισμού. Συνεπώς απαιτείται ιδιαίτερη φροντίδα και προφυλάξεις για την υποστήριξη του κύρους του Τεκτονισμού, τη διαιώνιση των αγαθών αρχών του και την προφύλαξη από παρερμηνείες οι οποίες είναι δυνατόν να εισαχθούν εις αυτόν.

Καίτοι το Βασιλικόν και Υπέρτατον τούτο Τάγμα κατίσχυσε πάντοτε εν επιδοκιμασία και δόξη δια της σοφίας και της συνέσεως των μυστικών αυτού συνταγμάτων, τόσον αρχαίων όσον και ο κόσμος, εν τούτοις η διαφθορά του παρόντος αιώνας κατέστησεν επάναγκες και επίκαιρον να επενεχθούν μεταρρυθμίσεις σε αρμονία και συμφωνία προς την εποχή κατά την οποίαν ζώμεν.

Ο τρόπος ζωής των πρώτων Πατριαρχών ημών, οι οποίοι είχαν εισαχθεί και διαπαιδαγωγηθεί στους κόλπους της Τελειοποιήσεως, παρουσιάζει εικόνα κατά πολύ διαφέρουσα των συγχρόνων ηθών. Κατά τους ευτυχείς εκείνους χρόνους η Αγνότητα, η Αθωότητα και η Ειλικρίνεια οδηγούσαν φυσιολογικά τις καρδιές προς την Δικαιοσύνη και την Τελειότητα. Η διαφθορά, όμως,

των ηθών προκληθείσα υπό της εκτροπής της καρδιάς και του πνεύματος, κατέστρεψε, προϊόντος του χρόνου, όλες τις αρετές. Η Αθωότητα και η Ειλικρίνεια οι οποίες είναι το θεμέλιο τούτων εξαφανίσθηκαν ολίγον κατ' ολίγον και κατέλιπον το ανθρώπινον γένος εγκαταλελειμμένον στη φρίκη της αθλιότητας, της αδικίας και της ατέλειας.

Εν τούτοις τα ελαττώματα αυτά δεν γενικεύθηκαν μεταξύ των Σεβαστών ημών Πατριαρχών. Οι ημέτεροι πρώτοι Ιππότες διέφυγαν το πλήθος των σκοπέλων οι οποίοι τους απειλούσαν με ναυάγιο. Ούτοι διατηρήθηκαν στην ευτυχή κατάσταση της αθωότητας, της δικαιοσύνης και της τελειότητας, αρετές τις οποίες ευτυχώς μετέδωσαν από γενεά σε γενεά στους μεταγενεστέρους μη αποκαλύπτοντες τα ιερά μυστήρια για τα οποία κρίθηκαν άξιοι και στα οποία ο Αιώνιος μας επέτρεψε την συμμετοχή.

Όθεν για να διατηρηθώμεν, ημείς ως και άπαντες οι ημέτεροι Υπέρτατοι Ιππότες και Πριγκίπες του Υπέρτατου Τεκτονισμού, οι αδελφοί ημών, στην ευτυχή αυτή κατάσταση, σύμφωνα δε και προς την συμβουλή αυτών, καθορίστηκε, συμφωνήθηκε και αποφασίστηκε ότι εκτός των Αρχαίων και Μυστικών Συνταγμάτων του Σεπτού Τάγματος των Υπέρτατων Πριγκίπων του Τεκτονισμού και για να τηρούνται αυτά πλήρως και επακριβώς, οι Υπέρτατοι βαθμοί ουδέποτε θα ανακοινώνται σε Τέκτονες που κατεχουν βαθμούς κατωτέρους των του *Ιππότου της Ανατολής, Πρίγκιπος της Ιερουσαλήμ, Ιππότου της Ανατολής και της Δύσεως, Πατριάρχου Νωαχίτου, Ιππότου της Βασιλικής Αψίδος, Μεμνημένου Πρίγκιπος και Ταξιάρχη του Λευκού και Μέλανος Αετού*, ώστε με αυτές τις προφυλάξεις να βεβαιωθούμε ότι ούτοι κατέχουν τα αναγκαία προσόντα για να γίνουν δεκτοί στους μνημονευθέντες υπέρτατους βαθμούς.

Τα εν λόγω Συντάγματα και Κανονισμοί δέον να τηρούνται και εκτελούνται επακριβώς καθ' όλα τα σημεία και τα άρθρα ως έπεται:

ΑΡΘΡΟ Ι

ΕΠΕΙΔΗ η Θρησκεία είναι λατρεία αναγκαιώς οφειλόμενη στον Παντοδύναμο Θεό, κανείς δεν θα μνηθεί στα άγια μυστήρια του υψηλού τούτου βαθμού εάν δεν έχει υποταγεί στις επιταγές της θρησκείας της χώρας στην οποία πρέπει αυτός απαραίτητως να έχει δεχθεί τις σεβάσιμες αρχές της οικείας θρησκείας ταύτης και εάν δεν έχει πιστοποιηθεί από τρεις Ιππότες, Πριγκίπες Τέκτονες ότι γεννήθηκε από ελεύθερους γονείς, ότι επέδειξε καλή διαγωγή, ότι χαίρει καλής φήμης, ότι λόγω των αρετών τούτων έγινε δεκτός σε όλους τους προηγούμενους βαθμούς του Τεκτονισμού και ότι παρέσχε πάντοτε αποδείξεις

υπακοής, υποταγής, ζήλου, επιμέλειας και σταθερότητας. Και τέλος ότι ούτος είναι ελεύθερος να αναλάβει τις υποχρεώσεις του Σεβασμίου Υπέρτατου Τεκτονισμού, εφόσον πρόκειται να γίνει δεκτός στον Υπέρτατο βαθμό της Υπέρτατης Τελειοποίησης, ως και να υπακούει με ακρίβεια στον Ενδοξότατο Ύπατο Μέγα Ταξίαρχη, τους Αξιωματικούς αυτού και το συγκροτούμενο υπό των Υπέρτατων Πριγκίπων Ύπατο και Κραταιό Μέγα Συμβούλιο.

ΑΡΘΡΟ ΙΙ

Η Βασιλική Τέχνη ή η Εταιρεία των Ελεύθερων και Αποδεδεγμένων Τεκτόνων διαιρείται διαδοχικά σε 25 γνωστούς βαθμούς. Ο 1ος υπόκειται στον 2ο, ο 2ος στον 3ο και ούτω καθεξής σε διαδοχική πρόοδο μέχρι του 25ου ο οποίος είναι ο Ύπατος και τελευταίος βαθμός, οποίος διοικεί και διατάσσει όλους τους άλλους βαθμούς χωρίς εξαίρεση. Όλοι οι βαθμοί κατανέμονται σε 7 τάξεις από τις οποίες ουδείς επιτρέπεται να διέλθει χωρίς να τηρήσει επακριβώς τη σειρά, τον χρόνο και τα μεταξύ των βαθμών διαστήματα, διαιρεμένα δι' ιερών αριθμών, ως εξής:

1η Τάξη: 3 Βαθμοί.	1. Μέχρι της εισδοχής ως Μαθητή,	3	μήνες
	2. Από Μαθ.: σε Εταίρο,	5	<<
	3. Από Ετ.: σε Διδάσκαλο,	7	<<
		----- 15 μήνες...3x5	

2α Τάξη: 5 Βαθμοί.	4. Από Διδ.: σε Μυστικό Διδάσκαλο,	3	μήνες
	5. Από Μυστικό Διδάσκαλο σε Τέλειο Διδάσκαλο,	3	<<
	6. Από Τέλειο Διδάσκαλο σε Γραμματέα εξ Απορρήτων,	3	<<
	7. Από Γραμματέα Εξ Απορρήτων σε Έφορο και Δικαστή,	5	<<
	8. Από Έφορο και Δικαστή σε Επόπτη των Οικοδομών,	7	<<
	----- 21		

3η Τάξη: 3 Βαθμοί.	9. Από Επόπτη των Οικοδομών σε Εκλεκτό Διδάσκαλο των 9,	3	μήνες
	10. Από Εκλεκτό των 9 σε Εκλεκτό των 15,	3	<<
	11. Από Εκλεκτό των 15 σε Ένδοξο Εκλεκτό των 12 Φυλών,	1	<<
	----- 7		

4η Τάξη: 3 Βαθμοί.	12. Από Εκλεκτό Ένδοξο σε Μέγα Διδάσκαλο Αρχιτέκτονα,	1	μήνες
	13. Από Μεγ.: Διδ.: Αρχ.: σε Ιππ.: της Βασιλικής Αψίδας,	3	<<
	14. Από Ιππότη της Βασ.: Αψίδας σε Μέγα Εκλεκτό Αρχαίο Τέλειο Διδ.: ή Τελειοποίηση,	1	<<
	----- 5		

5η Τάξη: 4 Βαθμοί.	15. Από Τελειοποίηση σε Ιππότη της Ανατολής ή του Είφους,	1	μήνες
	16. Από Ιππ.: της Ανατολής σε Πρίγκιπα της Ιερουσαλήμ,	1	<<
	17. Από Πρίγκιπα της Ιερουσαλήμ σε Ιππ.: της Ανατολής και της Δύσης,	3	<<
	18. Από Ιππ.: της Ανατολής και της Δύσης σε Ιππ.: Ροδόσταυρο,	3	<<
	----- 6		

6η Τάξη: 4 Βαθμοί.	19. Από Ιππ.: Ροδόσταυρο σε Μέγα Ποντίφηκα ή Ισόβιο Διδ.:,	3	μήνες
	20. Από Μεγ.: Ποντίφηκα σε Μεγ.: Πατριάρχη Νωαχίτη,	3	<<
	21. Από Μεγ.: Πατριάρχη Νωαχίτη σε Μεγ.: Διδ.: της Κλειδός του Τεκτονισμού,	3	<<
	22. Από Κλειδός Τεκτ.: σε Πρίγκιπα του Λιβάνου ή του Βασιλικού Πέλεκυ,	3	<<
		----- 12	

7η Τάξη: 3 Βαθμοί.	23. Από Βασ.: Πέλεκυ σε Ύπατο Μεμνημένο Πρίγκιπα,	5	μήνες
	24. Από Μεμνημένο Πριγκ.: σε Ενδ.: Ιππ.: Ταξ.: του Λευκού και Μέλανος Αετού,	5	<<
	25 Από Ιππ.: του Λευκού και Μέλανος Αετού σε Υπερτ.: Πριγκ.: Βασ.: Μυστικού.	5	<<
		----- 15	

αποκλεισμού δια παντός, διαγραφή και εξάλειψη του ονόματός του εκ του καταλόγου των Εάν όμως κατά τον χρόνο αυτό ένας Αδελφός υστέρησε σε ζήλο και υπακοή ουδένα βαθμόν μπορεί να λάβει αυτός μέχρις ότου επιδείξει έμπρακτα υποταγή, ζητήσει συγγνώμη για το σφάλμα και υποσχεθεί μέγιστη ακρίβεια και υποδειγματική υποταγή επί ποινή αποκλεισμού δια παντός, διαγραφή και εξάλειψη του ονόματός του εκ του καταλόγου των αληθών και νομίμων αδελφών &.

ΑΡΘΡΟ ΙΙΙ

Το Ύπατο Συμβούλιο των Υπέρτατων Πριγκίπων αποτελείται εκ πάντων των Προέδρων των Συμβουλίων, κανονικά και ειδικά συγκροτημένων στις πόλεις των Παρισίων και του Bordeaux. Επικεφαλής είναι ο Ύπατος των Υπάτων ή ο Γενικός Αναπληρωτής του ή ο Αντιπρόσωπός του.

ΑΡΘΡΟ ΙV

Το Ύπατο Μέγα Συμβούλιο των Υπέρτατων Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού συνέρχεται τέσσερις φορές το χρόνο και αποκαλείται Μέγα Τριμηνιαίο Συμβούλιο Επικοινωνίας, την 25 Ιουνίου, την 21 Σεπτεμβρίου, την 21 Μαρτίου και την 27 Δεκεμβρίου.

ΑΡΘΡΟ V

Την 25 Ιουνίου το Ύπατο Μέγα Συμβούλιο θα συγκροτείται και θα αποτελείται από όλους τους Προέδρους των Συμβουλίων, ιδίως των Παρισίων και του Bordeaux ή τους αντιπροσώπους των, ειδικώς δε εκείνην την ημέρα μετά των δύο πρώτων Μεγάλων Αξιωματικών οι οποίοι είναι οι Υπουργοί της Επικρατείας και οι Αρχηγοί των Φρουρών και οι οποίοι έχουν μόνον το δικαίωμα γνώμης άνευ ψήφου.

Πάντες οι βαθμοί αυτοί στους οποίους δεν μπορεί κάποιος να μνηθεί παρά μετά παρέλευση ιερού αριθμού μηνών για να φθάσει στον επόμενο βαθμό, σχηματίζουν τον αριθμό των 81 μηνών. Εάν όμως κατά τον χρόνο αυτό ένας Αδελφός υστέρησε σε ζήλο και υπακοή ουδένα βαθμόν μπορεί να λάβει αυτός μέχρις ότου επιδείξει έμπρακτα υποταγή, ζητήσει συγγνώμη για το σφάλμα και υποσχεθεί μέγιστη ακρίβεια και υποδειγματική υποταγή επί ποινή

ΑΡΘΡΟ VI

Ανά τριετία, στις 27 Δεκεμβρίου, το Ύπατο Μέγα Συμβούλιο ονομάζει 17 αξιωματικούς ήτοι: 2 Αντιπροσώπους του Ανθυπάτου, δύο Μεγάλους Αξιωματικούς με το αξίωμα του Μεγάλου Ρήτορα και του Αρχηγού των Φρουρών, έναν Μέγα Σφραγιδοφύλακα-Αρχαιοφύλακα, ένα Γενικό Γραμματέα, ένα Γραμματέα για τις πόλεις Παρίσι και Bordeaux, ένα ακόμα Γραμματέα για τις Επαρχίες και τις ξένες Χώρες, έναν Μέγα Αρχιτέκτονα-Μηχανικό, Μέγα Νοσοκομειακό Ιατρό, και επτά Επιθεωρητές οι οποίοι συνέρχονται υπό τις διαταγές του Υπάτου των Υπέρτατων Πριγκίπων ή του Γενικού Αναπληρωτή του, συνθέτοντας τον αριθμό 17 στον οποίο καθορίζεται αμετάβλητα ο αριθμός των Μεγάλων Αξιωματικών του Υπάτου Μεγάλου Συμβουλίου των Υπέρτατων Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού, οι οποίοι δεν επιτρέπεται να επιλεγούν παρά μόνο παρά μεταξύ των Προέδρων των αντίστοιχων Συμβουλίων των Πριγκίπων της Ιερουσαλήμ κανονικά συγκροτημένων στο Παρίσι και το Bordeaux. Σε περίπτωση απουσίας του Υπάτου ή του Υπέρτατου Μεγάλου Συμβουλίου για διενέργεια των ονομασιών ο Ύπατος των των Υπάτων Πριγκίπων, ή ο Γενικός Αναπληρωτής του, μπορούν να τους ονομάσουν στα αξιώματα αυτεπάγγελτα κατά τη διάρκεια συνόδου του Υπάτου Συμβουλίου το οποίο θα αποτελείται τουλάχιστον από 18 Πριγκίπες προερχόμενους από το Παρίσι ή το Bordeaux.

ΑΡΘΡΟ VII

Κάθε Πριγκίπας Μέγας Αξιωματικός, ή Αξιωματούχος του Υπάτου Μεγάλου Συμβουλίου θα έχει Δίπλωμα στο οποίο θα αναφέρεται το αξίωμά του και η χρονική διάρκεια της εντολής του, συνυπογραφόμενο από όλους τους Μεγάλους Αξιωματικούς και τα μέλη του Υπάτου Μεγάλου Συμβουλίου των Υπέρτατων Πριγκίπων και θα έχει αποτύπωμα σφραγίδας και βουλοκέρι.

ΑΡΘΡΟ VIII

Εκτός των τεσσάρων Συνεδριών Επικοινωνίας, στο πρώτο δεκαήμερο κάθε μήνα θα συνέρχεται Συμβούλιο το οποίο θα αποτελείται από τους Μεγάλους Αξιωματικούς και Αξιωματούχους του Υπάτου Συμβουλίου των Υπέρτατων Πριγκίπων για τη ρύθμιση των υποθέσεων του Τάγματος, γενικών ή ειδικών, εκτός των εφέσεων που απευθύνονται στο Μέγα Συμβούλιο Επικοινωνίας.

ΑΡΘΡΟ IX

Κατά τη Σύνοδο του Συμβουλίου Επικοινωνίας, καθώς και στα άλλα Συμβούλια, όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφία. Ο Πρόεδρος έχει δύο ψήφους και τα υπόλοιπα μέλη από μία. Αν σε ένα Συμβούλιο επιτραπεί η είσοδος Αδελφού, έστω και αν είναι Υπέρτατος Πριγκίπας, αλλά όχι μέλος του Υπάτου Συμβουλίου, δεν θα διαθέτει δικαίωμα ψήφου και θα μπορεί να ομιλήσει μόνο μετά από έγκριση του Προέδρου.

ΑΡΘΡΟ X

Όλες οι υποθέσεις που παραπέμπονται στο Ύπατο Μέγα Συμβούλιο των Υπέρτατων Πριγκίπων ρυθμίζονται από το Συμβούλιο και οι ρυθμίσεις εφαρμόζονται μετά την επικύρωση τους από το επόμενο Συμβούλιο Επικοινωνίας.

ΑΡΘΡΟ XI

Όταν συγκληθεί το Ύπατο Μέγα Συμβούλιο Επικοινωνίας ο Μέγας Γραμματέας οφείλει να προσκομίσει όλα τα τρέχοντα έγγραφα και μητρώα και να αναφέρει όλες τις συζητήσεις που έγιναν και αποφάσεις που ελήφθησαν κατά το τρίμηνο προκειμένου να επικυρωθούν. Σε περίπτωση αντιρρήσεων για την επικύρωση θα ορίζονται εννέα Επίτροποι προς τους οποίους οι διαφωνούντες θα εκθέτουν γραπτώς τις αντιρρήσεις, όπως γραπτώς θα δοθεί η απάντηση των Επιτρόπων. Βάσει της τελικής εισήγησης των Επιτρόπων θα λαμβάνεται απόφαση στο επόμενο Μέγα Συμβούλιο Επικοινωνίας. Στο ενδιάμεσο διάστημα μεταξύ συζήτησης και της απόφασης το θέμα θα ρυθμίζεται με ειδική εντολή.

ΑΡΘΡΟ XII

Ο Μέγας Γενικός Γραμματέας τηρεί βιβλίο μητρώου για το Παρίσι και το Bordeaux και άλλο για τις Επαρχίες και το Εξωτερικό στα οποία καταχωρούνται τα ονόματα των ιδιαίτερων Συμβουλίων κατά σειρά αρχαιότητας, η χρονολογία ίδρυσης εκάστου, τα ονόματα, οι βαθμοί, τα αξιώματα η αστική κατάσταση των μελών και η διεύθυνση κατοικίας, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν αποστείλει οι Επιθεωρητές ή οι Αναπληρωτές τους. Επίσης το δικαίωμα προβαδίσματος κάθε Συμβουλίου καθώς και ο αριθμός των κανονικών Στοών

Τελειοποιήσεως που είναι εγκατεστημένες στα όρια της Δικαιοδοσίας των Επιθεωρητών ή του Συμβουλίου των Υπέρτατων Πριγκίπων, οι τίτλοι των Στοών αυτών, η χρονολογία ίδρυσης, η κατάσταση των τίτλων, βαθμών καθηκόντων, αξιωμάτων, κοινωνικής θέσης και κατοικίας των μελών σύμφωνα με τα στοιχεία που μας παρέχουν οι Επιθεωρητές ή οι Αναπληρωτές τους.

Τα Μεγάλα Συμβούλια Επικοινωνίας καθορίζουν την ημέρα υποδοχής του Προέδρου στα ιδιαίτερα Συμβούλια.

ΑΡΘΡΟ XIII

Ο Μέγας Γραμματέας τηρεί επίσης βιβλίο στο οποίο καταγράφονται οι συζητήσεις και οι αποφάσεις που λαμβάνονται στο Μεγάλο Συμβούλιο Τριμηνιαίας Επικοινωνίας. Στο βιβλίο αυτό μνημονεύονται επίσης όλες οι διεκπεραιωθείσες υποθέσεις, όλα τα ληφθέντα έγγραφα και το περιεχόμενο των δοθεισών απαντήσεων.

ΑΡΘΡΟ XIV

Ο Μέγας Γραμματέας οφείλει να αναγράφει στο περιθώριο των αιτήσεων, εγγράφων ή υπομνημάτων που συζητούνται στο Συμβούλιο το περιεχόμενο των δοθεισών απαντήσεων και μετά τη σύνταξη των απαντήσεων φροντίζει να υπογραφούν από τον Μεγάλο Γενικό Επιθεωρητή ή τον Αναπληρωτή του, από τον Γραμματέα της Δικαιοδοσίας και τον Μεγάλο Σφραγιδοφύλακα. Μετά συνυπογράφει, ασφαρίζει με βουλοκέρι και τις αποστέλλει αυτοπροσώπως.

Επειδή όμως η εργασία αυτή δεν είναι δυνατόν να γίνει κατά τη διάρκεια του Συμβουλίου και επειδή ενίοτε είναι επικίνδυνη η καθυστέρηση απάντησης στα

εν λόγω έγγραφα μέχρι της σύγκληση του επόμενου Συμβουλίου, ο Μέγας Γραμματέας οφείλει να συντάξει σχέδιο απάντησης το οποίο να αναγνωσθεί στο επόμενο Συμβούλιο και να παραδώσει όλα τα σχετικά στον Αρχαιοφύλακα ώστε να μπορέσει το Ύπατο Μέγα Συμβούλιο να επιφέρει τις κατά την κρίση του αρμόζουσες διορθώσεις.

ΑΡΘΡΟ XV

Τα επί μέρους Συμβούλια που εδρεύουν είτε στις πόλεις των Παρισίων ή του Bordeaux, είτε στις Επαρχίες, είτε αλλού δεν έχουν δικαίωμα να αποστέλλουν Συντάγματα ή Γενικούς Κανονισμούς, εκτός αν έχουν ειδική εξουσιοδότηση από το Ύπατο Μεγάλο Συμβούλιο, τον Μεγάλο Επιθεωρητή ή τον Αναπληρωτή του.

ΑΡΘΡΟ XVI

Ο Μέγας Σφραγιδοφύλακας δεν μπορεί να σφραγίσει και να ασφαλίσει με βουλοκέρι έγγραφο αν δεν έχει προηγουμένως υπογραφεί από τον Γενικό Γραμματέα και δύο Γραμματείς διαφόρων δικαιοδοσιών. Επίσης δεν μπορεί να σφραγίσει και να ασφαλίσει Γενικό Κανονισμό αν δεν έχει προηγουμένως υπογραφεί από τον Μεγάλο Επιθεωρητή ή τον Αναπληρωτή του καθώς και των τριών Γραμματέων όπως αναφέρθηκε. Επίσης δεν μπορεί να σφραγίσει και ασφαλίσει Σύνταγμα αν δεν έχει υπογραφεί από τους αναφερθέντες τρεις Μεγάλους Αξιωματικούς και τουλάχιστον επτά άλλους Πριγκίπες μέλη του Υπάτου Μεγάλου Συμβουλίου των Υπέρτατων Πριγκίπων.

ΑΡΘΡΟ XVII

Ο Μέγας Θησαυροφύλακας πρέπει να διακρίνεται για την ανθηρή του οικονομική κατάσταση. Διαχειρίζεται όλα τα χρήματα που εισπράττονται ή προσφέρονται ως δωρεά για τα έξοδα του Υπάτου Μεγάλου Συμβουλίου. Τηρεί βιβλίο στο οποίο καταγράφονται επακριβώς όλα τα έσοδα, έξοδα και οι δωρεές καθώς και οι δαπάνες. Οι δαπάνες για τις ανάγκες του Υπάτου Μεγάλου Συμβουλίου καθώς και εκείνες που προορίζονται για αγαθοεργίες καταχωρίζονται χωριστά. Για κάθε ποσό εκδίδεται απόδειξη οποία αναφέρει τον αριθμό του φύλλου του βιβλίου όπου έχει καταχωρηθεί. Κανένα ποσό δεν καταβάλλεται χωρίς έγγραφη εντολή του Προέδρου και των δύο Μεγάλων Αξιωματικών του Υπάτου Μεγάλου Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟ XVIII

Κατά την πρώτη συνεδρία του Μεγάλου Συμβουλίου μετά την 27η Δεκεμβρίου, ο Μέγας Θησαυροφύλακας καταθέτει απολογισμό της διαχείρισής του.

ΑΡΘΡΟ XIX

Καμία εντολή πληρωμής δεν χορηγείται στο Θησαυροφύλακα αν δεν έχει την υπογραφή του Προέδρου ή των δυο Μεγάλων Εποπτών και πάντοτε μετά από απόφαση του Μεγάλου Συμβουλίου η οποία μνημονεύεται στην εντολή. Τα εν λόγω έσοδα ουδέποτε επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για τα συμπόσια τα έξοδα των οποίων καταβάλλονται από κοινού από τους συμμετέχοντες αδελφούς.

ΑΡΘΡΟ XX

Εφόσον υποβληθούν στο Ύπατο Μέγα Συμβούλιο υπομνήματα, αιτήσεις ή καταγγελίες από κάποιο ιδιαίτερο Συμβούλιο του οποίου ο Πρόεδρος είναι μέλος του Μεγάλου Συμβουλίου, αυτός δεν έχει δικαίωμα γνώμης ή ψήφου εκτός αν του ζητηθεί από τον Πρόεδρο του Μεγάλου Συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟ XXI

Οι Αναπληρωτές Μεγάλοι Επιθεωρητές και οι δύο πρώτοι Μεγάλοι Αξιωματικοί δεν δύνανται να εκπέσουν των αξιωμάτων τους με απόφαση του Μεγάλου Συμβουλίου Τριμηνιαίας Επικοινωνίας των Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού παρά μόνο για νόμιμους λόγους που ερευνώνται κατά τη συνεδρία και εφόσον υπάρχουν πλήρεις και τεκμηριωμένες αποδείξεις. Οι εν λόγω Μεγάλοι Αξιωματικοί δύνανται όμως να υποβάλλουν την παραίτησή τους στο Μέγα Συμβούλιο. Οι Μεγάλοι Επιθεωρητές και οι Αναπληρωτές δεν μπορεί να αντικατασταθούν παρά μόνο μετά το διορισμό αντικαταστατών υπό του Υπάτου των Υπάτων και Κραταιοτάτων Πριγκίπων του Μεγάλου Συμβουλίου Επικοινωνίας.

ΑΡΘΡΟ XXII

Το Μεγάλο Συμβούλιο επισκέπτεται τα ιδιαίτερα Συμβούλια καθώς και τις Στοές Τελειοποιήσεως δια των Αναπληρωτών Επιθεωρητών ή αντ' αυτών από άλλα πρόσωπα τα οποία διορίζονται για αυτό το σκοπό. Οι Επιθεωρητές υποβάλλουν γραπτή έκθεση για όσα συμβαίνουν προς τον Γενικό Γραμματέα προκειμένου αυτός να ενημερώσει το Μέγα Συμβούλιο. Ο εν λόγω Μέγας Επιθεωρητής ή ο Αναπληρωτής του παρακολουθεί τις εργασίες, ελέγχει τα βιβλία, τα Συντάγματα, τους πίνακες μελών του εν λόγω Συμβουλίου ή των Στοών Τελειοποιήσεως ή οποιονδήποτε άλλων και υποβάλλει την έκθεσή του προς το Ύπατο Μέγα Συμβούλιο μέσω του Μεγάλου Γενικού Γραμματέα. Επίσης προεδρεύει των εν λόγω Συμβουλίων ή των Στοών Τελειοποιήσεως ή άλλων Εργαστηρίων όποτε το κρίνει απαραίτητο και κανείς αδελφός δεν μπορεί να φέρει αντίρρηση με ποινή ανυπακοής ή αργίας διότι αυτή είναι η δική μας επιθυμία.

ΑΡΘΡΟ XXIII

Εφόσον το Μέγα Συμβούλιο έχει κανονικά συγκληθεί αρκούν επτά μέλη για την έναρξη των εργασιών στην καθορισμένη ώρα οι δε διατυπούμενες και λαμβανόμενες κατά πλειοψηφία των παρόντων αποφάσεις έχουν ισχύ νόμων ως να ήσαν παρόντα και τα άλλα μέλη. Κατ' εξαίρεση και σε περίπτωση ανάγκης μπορεί ο Μέγας Επιθεωρητής ή ο Αναπληρωτής του να προβούν στη διεξαγωγή εργασιών με τρία παρόντα μέλη.

ΑΡΘΡΟ XXIV

Αν κατά τη συνεδρία ενός Μεγάλου Συμβουλίου κάποιο μέλος εμφανιστεί με τρόπο απρεπή εξαιτίας οινοποσίας, ή διαπράξει παραπτώματα τα οποία μπορεί να διαταράξουν την αρμονία η οποία πρέπει να κυριαρχεί στις σεβάσμιες αυτές συνεδρίες, την πρώτη φορά γίνεται επίπληξη. Σε δεύτερη επανάληψη επιβάλλεται πρόστιμο το οποίο καθορίζεται από την πλειοψηφία και καταβάλλεται αμέσως. Τη δε τρίτη φορά του αφαιρούνται τα αξιώματα και, εφόσον η πλειοψηφία του Μεγάλου Συμβουλίου το αποφασίσει, αποπέμπεται.

ΑΡΘΡΟ XXV

Αν κάποιο μέλος υποπέσει στα παραπτώματα που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο κατά τη συνεδρία του Υπάτου Μεγάλου Συμβουλίου, την πρώτη φορά του επιβάλλεται πρόστιμο το οποίο καταβάλλεται αμέσως. Την δεύτερη φορά αποβάλλεται από τη Γενική Συνέλευση για ένα χρόνο και κατά τη διάρκεια της αποβολής απαλλάσσεται από τα καθήκοντά του στο Συμβούλιο ή στη Στοά που είναι μέλος και σε τρίτη φορά αποπέμπεται δια παντός. Αν αυτός είναι Πρόεδρος κάποιου Συμβουλίου ή ιδιαίτερης Στοάς, εκπίπτει από το αξίωμα και εκλέγεται νέος Πρόεδρος στο Συμβούλιο ή στη Στοά όποιον βαθμό και αν κατέχει.

ΑΡΘΡΟ XXVI

Το Ύπατο Μέγα Συμβούλιο δεν αναγνωρίζει ως κανονικά Συμβούλια ή κανονικές Στοές Τελειοποίησεως παρά μόνο εκείνες που καθιδρύθηκαν κανονικά υπό του Συμβουλίου ή από τους Μεγάλους Επιθεωρητές ή τους Αναπληρωτές τους. Το αυτό ισχύει και για τους Ιππότες Τέκτονες, Πρίγκιπες ή Μεγάλους Εκλεκτούς Τελείους οι οποίοι τυχόν γίνουν δεκτοί από Συμβούλια ή Στοές χωρίς προηγούμενη εξουσιοδότηση.

ΑΡΘΡΟ XXVII

Όλες οι αιτήσεις προς το Ύπατο Μέγα Συμβούλιο για έκδοση ιδρυτικών εγγράφων είτε για εγκαθίδρυση είτε για αναγνώριση Συμβουλίου ή Στοάς υποβάλλονται ως εξής:

Για τις Επαρχίες προς τους Επιθεωρητές της ίδιας Δικαιοδοσίας οι οποίοι ορίζουν τέσσερις Επιτρόπους για τη συγκέντρωση όλων των αναγκαίων πληροφοριών. Προς τούτο στέλνουν στους Επιθεωρητές ή τους Αναπληρωτές τους στην εν λόγω Δικαιοδοσία ακριβή κατάλογο των μελών τα οποία αιτούνται τη σύσταση Συμβουλίου ή Στοάς Τελειοποίησεως κοκ. ώστε βάσει της έκθεσης των Επιτρόπων και του Μεγάλου Επιθεωρητή ή του Αναπληρωτή του να αποφασίσει το Μέγα Συμβούλιο για την αίτηση των εν λόγω μελών.

Καθόσον αφορά στις ξένες Χώρες οι Μεγάλοι Επιθεωρητές στην περιοχή της Δικαιοδοσίας τους μπορούν να συστήνουν, εγκαθιστούν, απαγορεύουν, ανακαλούν και να αποκλείουν Συμβούλια κατά τη συνετή τους κρίση. Σχετικά συντάσσουν πρακτικό στο οποίο αναφέρουν στο Ύπατο Μέγα Συμβούλιο, κατά την πλέον ευνοϊκή περίπτωση, όλες τις ενέργειές τους. Οι εν λόγω

Επιθεωρητές συμμορφώνονται με τους νόμους, τα έθιμα και τα μυστικά Συντάγματα του Υπάτου Μεγάλου Συμβουλίου. Είναι ελεύθεροι στην επιλογή των Αναπληρωτών τους προκειμένου να επιταχύνουν τις εργασίες τους και να τους εξουσιοδοτούν με πληρεξούσια έγγραφα με ισχύ και κύρος.

ΑΡΘΡΟ XXVIII

Το Ύπατον Μέγα Συμβούλιον δεν χορηγεί οιαδήποτε έγκριση (καταστατικό χάρτη) για την ίδρυση Βασιλικής Στοάς Τελειοποίησεως παρά μόνο σε αδελφούς που κατέχουν τουλάχιστον τον βαθμό του Πρίγκιπα της Ιερουσαλήμ και για την ίδρυση Συμβουλίου Ιπποτών της Ανατολής σε αδελφούς κατέχοντες τον βαθμό του Ιππότη Ανατολής και Δύσης. Για την ίδρυση όμως Συμβουλίου Πριγκίπων της Ιερουσαλήμ ο αιτών αδελφός πρέπει απαραίτητα να κατέχει τον βαθμό του Υπέρτατου Ιππότη Πρίγκιπα Μεμνημένου και να αποδεικνύει με αυθεντικούς τίτλους ότι έχει γίνει δεκτός νόμιμα και κανονικά, να αποδεικνύει επίσης ότι διάγει έντιμο βίο χωρίς ουδεμία μομφή, ότι έχει καλή φήμη, διακρίνεται για την καλή του συμπεριφορά και ότι πάντα υπάκουσε στα θεσπίσματα του Υπάτου Μεγάλου Συμβουλίου των Πριγκίπων του οποίου επιθυμεί να καταστεί ο Αρχηγός.

ΑΡΘΡΟ XXIX

Το Ύπατο Συμβούλιο των Υπέρτατων Πριγκίπων δεν χορηγεί νέα διπλώματα ή εγκρίσεις ίδρυσης είτε για τις πόλεις των Παρισίων ή του Bordeaux, είτε για τις Επαρχίες ή τις ξένες Χώρες πριν παραλάβει ο Μέγας Θησαυροφύλακας απόδειξη είσπραξης του ποσού των εικοσιτεσσάρων σελινίων για την πληρωμή των ατόμων που απασχολούνται με την εργασία αυτή. Οι Μεγάλοι Επιθεωρητές των Ανατολών του Εξωτερικού είναι υποχρεωμένοι να συμμορφώνονται σε παρόμοιες περιπτώσεις· πραγματοποιούν δε τα υποχρεωτικά ταξίδια απαλλαγμένοι από κάθε δαπάνη. Εξάλλου δεν χορηγούν σε Πρίγκιπα Τέκτονα ούτε εξουσία Επιτρόπου ούτε εξουσιοδότηση πριν την υπογραφή δήλωσης υποταγής καταχωριζόμενη στα βιβλία του Μεγάλου Γενικού Γραμματέα, του Μεγάλου Επιθεωρητή, ή του Αναπληρωτή αυτού, και προκειμένου για τις Επαρχίες και τις ξένες Χώρες στα βιβλία των ημέτερων Αναπληρωτών Μεγάλων Επιθεωρητών ή των Αναπληρωτών αυτών. Είναι απαραίτητο όπως η εν λόγω δήλωση υπακοής γραφεί και υπογραφεί από τον εν λόγω αδελφό.

ΑΡΘΡΟ XXX

Αν οι Επιθεωρητές ή οι Αναπληρωτές τους κρίνουν πρόσφορο να επισκεφθούν σε οποιοδήποτε σημείο των δύο ημισφαιρίων, είτε το Μέγα Συμβούλιο των Πρίγκιπων της Ιερουσαλήμ, ή οποιοδήποτε άλλο (εργαστήριο) οφείλουν να παρουσιαστούν φέροντες τα διάσημα του αξιώματός τους είτε προ της Θύρας του Μεγάλου Συμβουλίου των Πρίγκιπων της Ιερουσαλήμ, είτε του Μεγάλου Περιστευλίου των Ιπποτών του Μέλανος Αετού, είτε της Συνόδου των Μεμνημένων Πρίγκιπων ή τέλος οποιοδήποτε άλλου Εργαστηρίου. Αυτοί γίνονται δεκτοί με όλες τις οφειλόμενες τιμές και απολαμβάνουν παντού τα προνόμια και τα δικαιώματά τους κλπ. κλπ. Όποτε ο Επιθεωρητής ή ο Αναπληρωτής του, καθώς και οι Ιππότες Πρίγκιπες Τέκτονες επισκέπτονται Στοά Βασιλικής Τελειοποίησεως, ή οποιαδήποτε άλλη Στοά, ο Κραταίος Μέγας Διδάσκαλος, ή ο Σεβάσμιος της Συμβολικής Στοάς, αποστέλλει πέντε Αξιωματικούς για να εισαγάγουν τον Πρίγκιπα Επιθεωρητή, ή τον Αναπληρωτή του, με όλες τις τιμές όπως περιγράφονται στη συνέχεια.

ΑΡΘΡΟ XXXI

Οι Πρίγκιπες της Ιερουσαλήμ, όντες οι Γενναίοι Πρίγκιπες του ανανεωθέντος Τεκτονισμού, γίνονται δεκτοί με όλες τις τιμές και απολαμβάνουν όλα τα προνόμια σε όλες τις Στοές και τα Περιστεύλια καθώς και στα Συμβούλια των Ιπποτών της Ανατολής όπου εισέρχονται θριαμβευτικά ως ακολούθως:

1ον. Οι Πρίγκιπες της Ιερουσαλήμ έχουν δικαίωμα να ακυρώνουν ή να ανακαλούν κάθε απόφαση που έχει ληφθεί από το Συμβούλιο Ιπποτών της Ανατολής, στις Στοές της Βασιλικής Τελειοποίησεως ως και κάθε άλλο Εργαστήριο οποιοδήποτε βαθμού, όταν η εν λόγω απόφαση δεν είναι σύμφωνη προς τις θεμελιώδεις αρχές και τους νόμους του Τάγματος, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι δεν παρίστατο κατά τη λήψη της απόφασης Υπέρτατος Πρίγκιπας Ανώτερου Βαθμού.

2ον. Όταν γίνει αναγγελία ότι Πρίγκιπας της Ιερουσαλήμ βρίσκεται προ της θύρας Βασιλικής Στοάς ή Περιστευλίου ή οποιοδήποτε άλλου Εργαστηρίου, είτε φέρει τους τίτλους ή τα διάσημα με τα οποία αναγνωρίζεται η ιδιότητά του, είτε είναι γνωστός σε οποιονδήποτε Πρίγκιπα του αυτού βαθμού, ο

Σεβάσμιος ή ο Κραταιότατος μιας τέτοιας Στοάς στέλνει τέσσερις αδελφούς Αξιωματικούς για να τον εισαγάγουν και τον συνοδεύσουν.

Εισέρχεται φέρων πύλον, ή κράνος, κρατών το ξίφος γυμνό με το δεξί ως πολεμιστής, τον θυρεό στον αριστερό βραχίονα και επιπλέον θώρακα εφόσον φέρει όλα τα διακριτικά και τα διάσημα του. Ο επισκέπτης Πρίγκιπας ευρισκόμενος στη Δύση μεταξύ των δύο Εποπτών και συνοδευόμενος από τους τέσσερις Απεσταλμένους της Στοάς χαιρετά: α. τον Διδάσκαλο, β. προς Βορρά και Μεσημβρία, και γ. τους Α' και Β' Επόπτες. Αμέσως μετά εκτελεί το σημείο του βαθμού στον οποίο συνεδριάζει η Στοά το οποίο επαναλαμβάνεται από τον Διδάσκαλο και όλους τους αδελφούς και στη συνέχεια ο Διδάσκαλος αναφωνεί «Εν τάξει αδελφοί μου!» Αμέσως όλοι οι αδελφοί του Βορρά και της Μεσημβρίας σχηματίζουν αψίδα με γυμνά τα ξίφη, ή αν ελλείπουν με εκτεταμένους βραχίονες, υπό την οποία βαδίζει ο Γενναίος Πρίγκιπας με βήμα τελετουργικό ως ότου φτάσει στην έδρα του Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος του προσφέρει το σκήπτρο, το οποίο αυτός αποδέχεται και διευθύνει τις εργασίες. Ο Διδάσκαλος του αναφέρει σχετικά με τις εργασίες και για οτιδήποτε έχει σχέση με το Τάγμα. Αν ο Πρίγκιπας το κρίνει σκόπιμο παραδίδει το σκήπτρο στον Διδάσκαλο ώστε να συνεχίσει τις εργασίες.

Αν ο Γενναίος Πρίγκιπας επιθυμεί να αποσυρθεί πριν το κλείσιμο των εργασιών, ειδοποιεί τον Σεβάσμιο ή τον Κραταιότατο, ο οποίος ευχαριστεί τον Γενναίο Πρίγκιπα για την επίσκεψη, παρακαλεί για συχνή επανάληψη επισκέψεων και θέτει στη διάθεσή του τις υπηρεσίες του. Μετά τη φιλοφρόνηση κρούει ισχυρώς μία φορά και αναφωνεί «Εν τάξει αδελφοί μου!». Τούτο επαναλαμβάνεται από τους δύο Επόπτες και μετά οι αδελφοί του Βορρά και της Μεσημβρίας σχηματίζουν αψίδα υπό την οποία ο Γενναίος Πρίγκιπας, αφού χαιρετήσει τον Διδάσκαλο, διέρχεται με γυμνό το ξίφος ως πολεμιστής. Όταν φθάσει μεταξύ των δύο Εποπτών στρέφεται προς την Ανατολή, χαιρετά τον Διδάσκαλο, μετά προς Βορρά και Μεσημβρία και τέλος τους δύο Επόπτες, μετά ταύτα συνοδευόμενος πάντα από τους τέσσερις Απεσταλμένους Αξιωματικούς εξέρχεται της Στοάς της οποίας οι θύρες είναι εντελώς ανοιχτές όπως και κατά την είσοδο αυτού. Οι εργασίες συνεχίζονται όταν επιστρέψουν οι τέσσερις Απεσταλμένοι Αξιωματικοί.

3^{ον} Οι Πρίγκιπες της Ιερουσαλήμ δεν απολαμβάνουν τα προνόμια εφόσον παρίσταται Μεμνημένος Πρίγκιπας, ή Ιππότης Νωαχίτης, ή Ύπατος Πρίγκιπας του Βασιλικού Μυστικού. Μπορούν όμως να εισέλθουν με όλες τις τιμές εάν συναινέσουν οι παρόντες Υπέρτατοι Πρίγκιπες.

4^{ον} Οι Πρίγκιπες της Ιερουσαλήμ αποκαλούνται στη Στοά Γενναίοι Πρίγκιπες, ο Μεμνημένος Ιππότης Ύπατος Πρίγκιπας. Οι Ιππότες του Βασιλικού

Μυστικού Ένδοξοι Ύπατοι των Υπέρτατων Υπάτων Πριγκίπων, οι Ιππότες της Ανατολής Έξοχοι Αδελφοί Ιππότες. Ο Ιππότης της Ανατολής έχει δικαίωμα, όταν δεν είναι παρών Πρίγκιπας της Ιερουσαλήμ, να ζητήσει ακριβή έκθεση των γενομένων στη Στοά, να ελέγξει αν τα Συντάγματα έχουν καλώς και είναι νόμιμα διατυπωμένα, να συμφιλιώσει αδελφούς αν υπάρχουν μεταξύ τους ψυχρότητες ή διαφορές, να αποκλείει τον πλέον ισχυρογνώμονα και εκείνους που δεν υποτάσσονται στα θέσμια και τους καθιερωμένους νόμους από τα ημέτερα Μυστικά Συντάγματα και άλλους είτε σε Στοά Τελειοποιήσεως είτε σε Συμβολική Στοά.

5^{ον} Οι Γενναίοι Πρίγκιπες της Ιερουσαλήμ καθώς και οι Ιππότες της Ανατολής έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν φέροντες πύλο στις εργασίες των Στοών Τελειοποιήσεως ή των Συμβολικών Στοών, αν το επιθυμούν. Όμως δεν απολαμβάνουν αυτό το προνόμιο παρά μόνο όταν είναι κανονικά αναγνωρισμένοι και φέρουν τα διακριτικά και τα διάσημα του αξιώματός τους.

6^{ον} Πέντε Γενναίοι Πρίγκιπες της Ανατολής μπορούν να ιδρύσουν Συμβούλιο Ιπποτών της Ανατολής οποudήποτε δεν υπάρχει τέτοιο. Περιβάλλονται με δικαστική εξουσία. Αλλά έχουν την υποχρέωση να πληροφορούν εγγράφως σχετικά με τις εργασίες το Ύπατο Μέγα Συμβούλιο καθώς και τον πλησιέστερο Επιθεωρητή, ή τον Αναπληρωτή του. Τα δικαιώματά αυτά τα έχουν βάσει των εξουσιών που είχαν χορηγηθεί από το λαό της Ιερουσαλήμ στους Ένδοξους Προκατόχους τους όταν αυτοί επέστρεψαν από την Πρεσβεία στη Βαβυλώνα.

ΑΡΘΡΟ XXXII

Για να εξασφαλίζεται κανονική επικοινωνία μεταξύ όλων των ιδιαίτερων Συμβουλίων και των Ενδόξων Ιπποτών και Πριγκίπων Τεκτόνων, τα Συμβούλια αποστέλλουν κάθε χρόνο στο Ύπατο Μέγα Συμβούλιο, σε έκαστο ιδιαίτερο Μέγα Συμβούλιο και σε όλα τα κανονικά εγκατεστημένα ιδιαίτερα Συμβούλια, γενική κατάσταση όλων των μελών τους καθώς και τα ονόματα των Αξιωματικών και γνωστοποιούν κατά τη διάρκεια του έτους στο Ύπατο Μέγα Συμβούλιο των Υπέρτατων Πριγκίπων όλες τις αξιοσημείωτες μεταβολές που έχουν επέλθει.

ΑΡΘΡΟ XXXIII

Για να διατηρείται η τάξη και η πειθαρχία, το Ύπατο Μέγα Συμβούλιο των Υπέρτατων Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού συνέρχεται μία φορά το χρόνο χωρίς να επιληφθεί οποιαδήποτε τεκτονικής εργασίας. Κατά τη συνεδρία αυτή γίνονται δεκτοί στον Υπέρτατο και τελευταίο βαθμό του Τεκτονισμού μόνον οι τρεις αρχαιότεροι Ιππότες Μεμνημένοι. Αυτοί ανακηρύσσονται στην Μεγάλη Στοά του Μεγάλου Εκλεκτού Τελείου Διδασκάλου, σε Συμβούλιο, Περιεστύλιο κλπ.

ΑΡΘΡΟ XXXIV

ΗΜΕΡΕΣ ΕΟΡΤΩΝ τις οποίες οι Ιππότες Πρίγκιπες Τέκτονες και οι Γενναίοι Πρίγκιπες της Ιερουσαλήμ οφείλουν να εορτάζουν ιδιαίτερα:

1η. Η 20η Νοεμβρίου ημέρα ανάμνησης της εισόδου των προγόνων τους στην Ιερουσαλήμ.

2η. Η 23η Φεβρουαρίου, ημέρα δοξολογίας του Κυρίου κατά την επανοικοδόμηση του Ναού.

3η. Οι Ιππότες της Ανατολής εορτάζουν την Ιερά Ημέρα της επανοικοδόμησης του Ναού του Θεού την 22α Μαρτίου και την 22α Σεπτεμβρίου, ημέρες των ισημεριών, ή της επανόδου των μακρών και βραχειών ημερών σε ανάμνηση της διπλής οικοδόμησης του Ναού. Όλοι οι Πρίγκιπες Τέκτονες οφείλουν να παρίστανται στο Συμβούλιο της Ανατολής για να εορτάσουν τις δυο αυτές ημέρες. Οι εργασίες ανοίγονται με το σύνθητες τελετουργικό.

4η. Ο Μέγας Εκλεκτός Τέλειος εορτάζει επίσης, εκτός από τα προηγούμενα, ιδιαίτερα την καθιέρωση του πρώτου Ναού, την 5ην ημέρα της 3ης Σελήνης, που αντιστοιχεί στο ημέτερο μήνα Ιούλιο, οπότε οι Ιππότες και οι Πρίγκιπες Τέκτονες φέρουν όλα τα διάσημά τους.

ΑΡΘΡΟ XXXV

Ένα ιδιαίτερο Συμβούλιο των Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού δεν επιτρέπεται να έχει περισσότερα από 15 μέλη, συμπεριλαμβανόμενων και των Αξιωματικών.

Κατ' έτος την ημέρα της εορτής του Αγίου Ιωάννου του Ευαγγελιστή, κάθε ιδιαίτερο Μέγα Συμβούλιο οφείλει να εκλέξει εννέα Αξιωματικούς, εκτός του Προέδρου, ο οποίος οφείλει να ασκεί την προεδρία επί τρία συνεχή χρόνια. Οι Αξιωματικοί είναι:

- 1ος. Ο ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ, ο οποίος προεδρεύει όταν απουσιάζει ο Ύπατος Μέγας Ταξίαρχης.
- 2ος . Ο ΜΕΓΑΣ ΕΠΟΠΤΗΣ ο οποίος προεδρεύει όταν απουσιάζουν οι δύο πρώτοι.
- 3ος. Ο ΜΕΓΑΣ ΣΦΡΑΓΙΔΟΦΥΛΑΚΑΣ ή ΜΕΓΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ.
- 4ος. Ο ΜΕΓΑΣ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΑΣ.
- 5ος. Ο ΜΕΓΑΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΦΡΟΥΡΩΝ.
- 6ος. Ο ΜΕΓΑΣ ΡΗΤΩΡ ή ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.
- 7ος. Ο ΜΕΓΑΣ ΠΡΟΣΑΓΩΓΕΥΣ (Δοκιμαστής).
- 8ος. Ο ΜΕΓΑΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ή ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ.
- 9ος. Ο ΜΕΓΑΣ ΕΛΕΟΝΟΜΟΣ.

Όλοι οι άλλοι ενωμένοι υπό τις διαταγές του Υπάτου των Υπάτων Πριγκίπων ή του Ανθυπάτου Ταξίαρχου παραμένουν χωρίς καμία μεταβολή και κανείς δεν μπορεί να γίνει δεκτός πέραν του αριθμού των 15 μελών.

Αυτό το Μέγα Συμβούλιο υπόκειται στον Μεγάλο Επιθεωρητή, ή τον Αναπληρωτή του, ο οποίος αναγνωρίζεται ως Αρχηγός αυτού σε κάθε περίπτωση και ο οποίος υπακούει στο εν λόγω Συμβούλιο για οτιδήποτε αφορά την Βασιλική Τέχνη, τόσο στους ανώτερους όσο και στους κατώτερους βαθμούς.

ΗΜΕΙΣ Ύπατοι των Υπάτων Υπέρτατων Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού, του Βασιλικού και Στρατιωτικού Τάγματος της Σεβασμιότατης Αδελφότητας

των Ελεύθερων και Αποδεδεγμένων Τεκτόνων συσχεφθήκαμε και αποφασίσαμε την τήρηση των διατάξεων, κανονισμών και Συνταγμάτων.

ΕΝΤΕΛΛΟΜΕΘΑ όπως οι οι ημέτεροι Μεγάλοι Επιθεωρητές και οι Αναπληρωτές τους μεριμνήσουν για την μελέτη και αποδοχή αυτών από όλα τα ιδιαίτερα Συμβούλια, Περιστύλια, Βασιλικές Στοές και κάθε άλλο Εργαστήριο.

Στη Μεγάλη Ανατολή του Bordeaux υπό την Ουράνια Αψίδα
κατά την παραπάνω ημέρα και έτος.

Βεβαιωθέν γνήσιο και πιστό αντίγραφο, σύμφωνα προς το κατατεθέν υπό του Ενδόξου αδελφού HYMAN ISAAC LONG, στα Αρχεία του Μεγάλου Συμβουλίου των Υπάτων Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού στην Ανατολή Charleston, της Νοτίου Καρολίνας, βεβαιωθέν και υπογραφέν υπ' αυτού ως Αναπληρωτή Μεγάλου Γενικού Επιθεωρητή και Πρίγκιπα Τέκτονα.

J^N B[']TE M[']IE DELAHOGUE,
Αναπληρωτής Μέγας Γενικός Επιθεωρητής,
Πρίγκιπας Τέκτων.
Ύπατος Μέγας Ταξίαρχης
Του Υπέρτατου Υπάτου Συμβουλίου
Στην Ανατολή Charleston,
Νοτίου Καρολίνας

A^{DRE} F. AUGUSTE DE GRASSE,
Μέγας Σφραγιδοφύλακας-Αρχαιοφύλακας.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΣΤΟΩΝ
ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΜΕΤΑΔΟΘΕΙΣΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΑΤΟ ΜΕΓΑΛΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΥΠΕΡΤΑΤΩΝ ΠΡΙΓΚΙΠΩΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ
ΜΥΣΤΙΚΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟ, ΠΑΡΙΣΙ ΚΑΙ BORDEAUX.

ΑΡΘΡΟ Ι

ΟΥΔΕΜΙΑ Στοά Μεγάλων Εκλεκτών Τέλειων Υπέρτατων Διδασκάλων δεν μπορεί να πραγματοποιήσει οποιαδήποτε Τεκτονική εργασία, είτε εκλογής είτε εισδοχής, εκτός αν διαθέτει Συντάγματα από Υπέρτατους Πρίγκιπες του Βασιλικού Μυστικού, ή από Μεγάλο Επιθεωρητή του Τάγματος, ή τον Αναπληρωτή του, δεόντως υπογεγραμμένα και σφραγισμένα. Χωρίς αυτά θα θεωρείται αντικανονική και οι εργασίες της άκυρες.

ΑΡΘΡΟ ΙΙ

Καμία Στοά Μεγάλων Εκλεκτών Τέλειων Υπέρτατων Διδασκάλων δεν μπορεί να αλληλογραφήσει με άλλη, παρά μόνο μέσω του Γενικού Γραμματέα του Μεγάλου Συμβουλίου και του Μεγάλου Επιθεωρητή ή του Αναπληρωτή του.

ΑΡΘΡΟ ΙΙΙ

Όποτε μια Στοά Τελειοποίησεως πληροφορηθεί ή εντοπίσει μια άλλη Στοά Τελειοποίησεως, η οποία δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο που έχει χορηγήσει ο Μέγας Επιθεωρητής ή ο Αναπληρωτής του, θα πρέπει να ενημερώσει σχετικά τον Μέγα Επιθεωρητή ή τον Αναπληρωτή του, ώστε να ενημερωθεί το Μέγα Συμβούλιο.

ΑΡΘΡΟ ΙV

Αν αδελφοί συνέλθουν αντικανονικά για να πραγματοποιήσουν εισδοχή ατόμων στο βαθμό αυτό θα υποστούν επίπληξη και κανένας Τέκτονας κανονικής Στοάς δεν θα τους αναγνωρίζει ή θα τους επισκέπτεται και θα υφίστανται τις ποινές που προβλέπονται στις διατάξεις των Στοών Τελειοποίησεως.

ΑΡΘΡΟ V

Όταν μια Βασιλική Στοά Μεγάλων Εκλεκτών, Τέλειων και Υπέρτατων Διδασκάλων αποβάλλει ένα από τα μέλη της εξαιτίας κακής συμπεριφοράς πρέπει να σταλεί αμέσως σχετική ενημέρωση στον Μεγάλο Επιθεωρητή ή τον Αναπληρωτή του ώστε εκείνος να ενημερώσει τις άλλες κανονικές Στοές και το Μεγάλο Συμβούλιο. Αν μία κανονική Στοά παραβιάσει τις ιερές διατάξεις των Μυστικών μας Συνταγμάτων ή αρνηθεί την τήρησή τους, ή να υποβάλει αίτηση συγγνώμης μέσω μιας αίτησης που θα υπογράφεται από όλα τα μέλη όπου θα απολογούνται για το παράπτωμα και θα αποδεικνύουν ότι έχουν διακόψει τις εργασίες τους ωστόσο κρίνει το Μέγα Συμβούλιο, να τους αφαιρέσει τη δυνατότητα επικοινωνίας και εφόσον παρασχεθεί η απαλλαγή θα τους επιτρέψει να επανακτήσουν την εμπιστοσύνη μας.

ΑΡΘΡΟ VI

Κάθε νέα Στοά η οποία θα έχει στην κατοχή της νέους βαθμούς συνδεόμενους γενικά με το Τάγμα θα πρέπει να ενημερώσει αμέσως τον Γενικό Επιθεωρητή ή τον Αναπληρωτή του.

ΑΡΘΡΟ VII

Οι παρούσες Διατάξεις και Κανονισμοί πρέπει να αναγνωστούν από κάθε αδελφό όταν λαμβάνει το Βαθμό της Βασιλικής Αψίδας. Παρέχει διαβεβαίωση να τους τηρεί πιστά και να αναγνωρίζει πάντα τους Ιππότες της Ανατολής, Πρίγκιπες της Ιερουσαλήμ, Ιππότες της Ανατολής και της Δύσεως, Ιππότες του Λευκού Αετού, Ιππότες Ροδοσταύρους, Πατριάρχες Νωαχίτες, Βασιλικού Πελέκεως, Μεγάλο Ποντίφηκα, Ιππότη και Πρίγκιπα Μεμυημένο, Ιππότες του Λευκού και Μέλανος Αετού, και τους Υπέρτατους Πρίγκιπες του Βασιλικού Μυστικού κλπ. καθώς και τους Μεγάλους Επιθεωρητές και τους Αναπληρωτές τους, ως αρχηγούς των και τους οποίους υπόσχονται να σέβονται και να υπακούουν στις συμβουλές τους σε ό,τι κατευθύνουν. Πρέπει επίσης να υποσχεθεί αυξημένο ζήλο, ζέση και σταθερότητα για το τάγμα με στόχο κάποια μέρα ανόδου στο βαθμό του Μεγάλου Εκλεκτού, Τέλειου και Υπέρτατου Τέκτονα και να είναι πειθήνιος και υπάκουος στις Διατάξεις και τους Κανονισμούς που ισχύουν ή θα καθοριστούν από Υπέρτατους Πρίγκιπες, ηγέτες του Τάγματος του Τεκτονισμού, και θα τους παρέχουν όλες τις τιμές που τους προσήκει και για την ενίσχυση αυτής της διαβεβαίωσης οφείλει να υπογράψει τη προβλεπόμενη δήλωση πίστης.

ΑΡΘΡΟ VIII

Όλες οι Στοές των Μεγάλων Εκλεκτών, Τελείων και Υπέρτατων Διδασκάλων οφείλουν να έχουν εννέα αξιωματικούς ο δε συνολικός αριθμός των μελών, μαζί με αυτούς να μην υπερβαίνει τους 27. Ο Τρις Ισχυρός δεν προσμετράται μεταξύ των αξιωματικών. Αντιπροσωπεύει τον Σολομώντα. Ο δε Χιράμ, Βασιλιάς της Τύρου παρακάθεται αριστερά του σε περίπτωση απουσίας του Μεγάλου Επιθεωρητή ή του Αναπληρωτή του.

1° Δεξιά του, ο Μέγας Σφραγιδοφύλακας αντιπροσωπεύοντας τον Galaad, γιο του Sorphonia, ηγέτη των Λεβιτών.

2° Ο Μέγας Θησαυροφύλακας αντιπροσωπεύοντας τον σύμβουλο του Σολομώντα Guibulum, μπρος στον Βωμό των Αζύμων.

3° Ο Μέγας Ρήτωρ, αντιπροσωπεύοντας τον Abdamon, ο οποίος ερμήνευσε στο Σολομώντα ποικίλα αινίγματα και τα χαραγμένα σε μαρμάρινες πέτρες ιερογλυφικά που βρέθηκαν στα αρχαία ερείπια της Ενώχ στο Όρος Aceldama, πλησίον του Βωμού των Θυμαμάτων στο Βορρά.

4° Ο Μέγας Γραμματέας, προσφιλής των δύο συνεργαζομένων βασιλέων, αντιπροσωπεύοντας τον Joabert, τοποθετημένος στο Νότο απέναντι του Βωμού των Θυμαμάτων.

5° Στη Μεσημβρία ο πρώτος Μέγας Επόπτης, Adonhiram, γιος του Abda, Prince Harodin του Λιβάνου, ο οποίος μετά το θάνατο του Η.Α. ήταν Επιθεωρητής των εργασιών στο Όρος Λίβανος και ήταν ο πρώτος από τους Επτά Μυστικούς Διδασκάλους.

6ο Στη Μεσημβρία, στα αριστερά του πρώτου Μεγάλου Επόπτη, ο δεύτερος Μέγας Επόπτης αντιπροσωπεύοντας τον Mahabon, τον πλέον ένθερμο Διδάσκαλο της εποχής του και στενό φίλο του Η.Α.

7° Στο Βορρά ο Μέγας Τελετάρχης, αντιπροσωπεύοντας τον Stolkin, τον έναν από τους τρεις που ανακάλυψαν τις εννέα Αψίδες και το Δέλτα.

8° Μεταξύ των δύο Μεγάλων Εποπτών ο Λοχαγός των Φρουρών, αντιπροσωπεύοντας τον Bendia ή Zerbal, ο οποίος κατείχε το αξίωμα κατά την περίοδο της συμμαχίας των δύο Βασιλέων.

9° Ένας ή δύο Στεγαστές για καλύτερη φύλαξη της Στοάς.

ΑΡΘΡΟ IX

Η εκλογή νέου Τρις Ισχυρού και των αξιωματικών πραγματοποιείται μία φορά το χρόνο. Υποψήφιοι μπορούν να είναι μόνο Πρίγκιπες της Ιερουσαλήμ.

Η εκλογή πρέπει να πραγματοποιείται τον τρίτο από τους δώδεκα μήνες ο οποίος καλείται Adar, και αντιστοιχεί στις 21 Φεβρουαρίου και τη σημαντική ημερομηνία του 2995 όταν ο πολύτιμος θησαυρός βρέθηκε από τους τρεις ενθουσιώδεις Διδασκάλους Τέκτονες στα ερείπια του αρχαίου μας Πατριάρχη Ενώχ. Η διαδικασία εκλογής των Αξιωματικών ή των Υποψηφίων καθορίζεται στον εσωτερικό κανονισμό της Στοάς εκτός από την εκλογή των αξιωματικών οι οποίοι παρέχουν τη διαβεβαίωσή τους στον Επιθεωρητή ή τον Αναπληρωτή του να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους με ζήλο, συνέπεια, θερμότητα και συμπάθεια προς τους αδελφούς.

ΑΡΘΡΟ X

Κάθε μορφή ομαδοποίησης ή σκευωρίας απαγορεύεται απόλυτα κατά την εκλογή των αξιωματικών με ποινή αποκλεισμού και διαγραφής των ονομάτων τους από την Ανατολή.

ΑΡΘΡΟ XI

Όλοι οι αδελφοί θα φέρουν πάντα όλα τα διακριτικά τους στη Στοά. Κάθε αδελφός που εισέρχεται χωρίς τα διακριτικά του, ή το διακριτικό ανώτερου αξιώματος, θα στερηθεί το δικαίωμα λόγου την πρώτη φορά και θα καταβάλει στον ταμία το πρόστιμο που θα έχει καθορίσει η Στοά.

ΑΡΘΡΟ XII

Οι Στοές Τελειοποιήσεως οφείλουν να συνέρχονται σε προκαθορισμένες μέρες και ώρες οι οποίες να κοινοποιούνται στους αδελφούς κανονικά από τον Γραμματέα ώστε σε περίπτωση κωλύματος να μπορούν οι αδελφοί την ίδια ημέρα να ειδοποιηθούν γραπτά τον Γραμματέα και εκείνος να ενημερώσει στη συνεδρίαση τη Στοά. Σε αντίθετη περίπτωση ο Τρις Ισχυρός και η Στοά μπορούν να αποφασίσουν την επιβολή ποινής.

ΑΡΘΡΟ XIII

Όλες οι Στοές των Μεγάλων Εκλεκτών, Τέλειων και Υπέρτατων Τεκτόνων οφείλουν να αλληλοεπισκέπτονται ή να αλληλογραφούν, όσο συχνότερα είναι δυνατό, μεταξύ τους και να μεταδίδουν τα φώτα που αποκτούν.

ΑΡΘΡΟ XIV

Ο Μέγας Γραμματέας θα εφοδιάζει κάθε αδελφό που πρόκειται να ταξιδέψει με ειδικό πιστοποιητικό υπογραφόμενο από τον Τρις Ισχυρό, τους Επόπτες και το Μεγάλο Σφραγιδοφύλακα, ο οποίος θα θέτει τη σφραγίδα της Στοάς και θα συνυπογράφεται από τον Μεγάλο Γραμματέα. Ο κάτοχος του πιστοποιητικού θα υπογράφει στο περιθώριο.

ΑΡΘΡΟ XV

Οι Μεγάλοι Εκλεκτοί, Τέλειοι και Υπέρτατοι Τέκτονες μπορούν να αποδέχονται τους αδελφούς που είναι άξιοι και οι οποίοι έχουν υπάρξει αξιωματικοί σε συμβολική στοά, σε όλους τους βαθμούς που προηγούνται της Τελειοποίησεως όπως Μυστικό Διδάσκαλο, Τέλειο Διδάσκαλο, Γραμματέα εξ Απορρήτων, Έφορο και Δικαστή, Επόπτη των Οικοδομών, Εκλεκτό των 9, Εκλεκτό των 15, Ένδοξο Ιππότη, Μέγα Διδάσκαλο Αρχιτέκτονα, Ιππότη Βασιλικής Αψίδας. Ο Τρις Ισχυρός μπορεί να χορηγήσει τρεις βαθμούς τη φορά σε κάθε αδελφό για αναμοιβή του ζήλου του και τελικά τον βαθμό του Μεγάλου Εκλεκτού, Τέλειου και Υπέρτατου Τέκτονα όταν θα έχει μεσολαβήσει ο απαραίτητος χρόνος.

ΑΡΘΡΟ XVI

Εκτός από τις εορτάσιμες μέρες της 24 Ιουνίου και 27 Δεκεμβρίου, ο Μέγας Εκλεκτός, Τέλειος και Υπέρτατος Τέκτονας θα εορτάζει κάθε χρόνο την επανανέγερση του Πρώτου Ναού του Κυρίου την 5η Οκτωβρίου. Ο αρχαιότερος Πρίγκιπας και με τον υψηλότερο βαθμό θα προεδρεύει και οι δύο Επόπτες αν είναι νεότεροι θα αντικαθίστανται από τους αρχαιότερους στο βαθμό τους οποίους θα ονομάσει ο Πρόεδρος και το αυτό θα γίνει και στους υπόλοιπους αξιωματικούς.

ΑΡΘΡΟ XVII

Όλες οι προτάσεις γίνονται από ένα Μέγα Εκλεκτό, Τέλειο και Υπέρτατο Τέκτονα αλλά ακόμα και οι νεότεροι εκφέρουν τη γνώμη τους και όταν προτείνεται κάποιος υποψήφιος πρέπει να διακρίνεται για το σεβασμό και την προσήλωση προς τη θρησκεία του, εντιμότητα και διακριτικότητα και να έχει δώσει δείγματα του ζήλου του και του ενθουσιασμού του και σταθερότητα προς το Τάγμα και τους αδελφούς.

ΑΡΘΡΟ XVIII

Όταν οι Επόπτες ειδοποιηθούν από τον Τρις Ισχυρό για την πρόθεσή του να πραγματοποιηθεί συνεδρίαση, οφείλουν να παραστούν και με όλες τους τις δυνάμεις να προωθήσουν την ευημερία της Στοάς. Ο Τελετάρχης πρέπει να προειδοποιηθεί επίσης ώστε να προετοιμάσει την αίθουσα.

ΑΡΘΡΟ XIX

Ο Μέγας Σφραγιδοφύλακας προετοιμάζει τις σφραγίδες για τις εισδοχές, έχει τα πάντα εν τάξει και θέτει τη σφραγίδα σε όλα τα διπλώματα και άλλα έγγραφα που υπογράφουν οι Αξιωματικοί της Στοάς.

ΑΡΘΡΟ XX

Ο Μέγας Ρήτωρ πραγματοποιεί ομιλία σε κάθε εισδοχή και ταυτόχρονα εκθειάζει την εξοχότητα του Τάγματος. Διδάσκει τους νέους αδελφούς, τους εξηγεί τα Μυστήρια και τους παροτρύνει να διατηρούν το ζήλο, τη ζέση και τη σταθερότητα ώστε μια μέρα να φθάσουν στο βαθμό του Μεγάλου Εκλεκτού, Τέλειου και Υπέρτατου Τέκτονα. Αν διαπιστώσει παραπτώματα ή διενέξεις μεταξύ των αδελφών θα ενημερώνει τη Στοά ώστε να καταβληθεί προσπάθεια να επιτευχθεί συμφιλίωση.

ΑΡΘΡΟ XXI

Ο Μέγας Θησαυροφύλακας έχει τη φύλαξη όλων των χρημάτων που προορίζονται για αγαθοεργίες καθώς και τα ποσά από τις εισδοχές. Τηρεί βιβλίο των λογαριασμών το οποίο είναι πάντοτε διαθέσιμο για έλεγχο εκ μέρους της Στοάς. Δεδομένου δε ότι η αγαθοεργία είναι ουσιώδες καθήκον μεταξύ των Τεκτόνων, οι αδελφοί οφείλουν να συμμετέχουν με εθελοντικές εισφορές ανάλογα με τις δυνατότητές τους

ΑΡΘΡΟ XXII

Ο Μέγας Γραμματέας τηρεί κατάστιχα με όλες τις αποφάσεις και ενέργειες της Στοάς, καλογραμμένα και πάντα διαθέσιμα για έλεγχο από τη Στοά, τον Μεγάλο Επιθεωρητή, ή τον Αναπληρωτή του. Αποστέλλει έγκαιρα όλες τις εντολές του Τρις Ισχυρού ώστε να φθάσουν με βεβαιότητα στον προορισμό τους. Προετοιμάζει όλα τα αιτήματα που προορίζονται να υποβληθούν στη Στοά, στο Μέγα Συμβούλιο, τον Μεγάλο Επιθεωρητή, ή τον Αναπληρωτή του ή και σε ξένες χώρες. Και καταβάλλει ιδιαίτερη προσπάθεια ώστε τα αρχεία του γραφείου του να βρίσκονται σε άριστη κατάσταση.

ΑΡΘΡΟ XXIII

Ο Τελετάρχης οφείλει να βρίσκεται νωρίς στο Ναό για να γίνουν όλες οι προετοιμασίες ώστε να μην υπάρχει καθυστέρηση στις εργασίες. Συμμετέχει πάντοτε στην εξέταση και την εισαγωγή των επισκεπτών ανάλογα με τους βαθμούς τους. Συνεπώς οφείλει να γνωρίζει τις διακρίσεις και να κατέχει την εμπιστοσύνη της Στοάς.

ΑΡΘΡΟ XXIV

Ο Αρχηγός των Φρουρών ελέγχει αν ο Στεγαστής μπορεί να βεβαιώσει ότι η Στοά είναι καλώς στεγασμένη. Παραλαμβάνει όλους τους επισκέπτες φορώντας το καπέλλο του και με το ξίφος στο χέρι, εκτός από τους Πρίγκιπες Τέκτονες ενώπιον των οποίων το κεφάλι του είναι ακάλυπτο. Ενημερώνει τον Τρις Ισχυρό όταν υπάρχει επισκέπτης που επιθυμεί να εισέλθει και συμμετέχει στην εξέτασή του. Προηγείται πάντα των αδελφών στις τελετές διδασχίας. Εφόσον ο Αρχηγός των Φρουρών ανακοινώσει ότι ο επισκέπτης είναι Πρίγκιπας Τέκτονας, κατά την υποδοχή του αποδίδονται όλες οι τιμές. Σχηματίζεται ο χαλύβδινος θόλος με τα ξίφη των αδελφών και ο Μέγας Τελετάρχης οδηγεί τον επισκέπτη στο βάθρο του θρόνου και μετά σε υπερυψωμένη θέση κοντά στον Τρις Ισχυρό.

ΑΡΘΡΟ XXV

Αν κάποια Στοά υποχρεωθεί να διαλυθεί ή να αναστείλει τη λειτουργία της για ορισμένο χρονικό διάστημα, οι Αξιωματικοί οφείλουν να καταθέσουν τα Συντάγματά τους Κανονισμούς και τις Διατάξεις, καθώς και όλα τους τα σχετικά έγγραφα, στο Μεγάλο Συμβούλιο ή αν δεν υπάρχει, στον Μεγάλο Επιθεωρητή ή τον Αναπληρωτή του όπου και θα παραμείνουν εως ότου επιτραπεί στη Στοά να επαναλάβει εργασίες. Σε περίπτωση που τα μέλη μιας τέτοιας Στοάς δεν συμμορφωθούν με την απόφαση του Μεγάλου Συμβουλίου τότε θα γίνεται έγγραφη ενημέρωση όλων των αναγνωρισμένων Στοών στα δύο Ημισφαίρια για την ανυπακοή με κατάλογο των ονομάτων, των βαθμών καθώς και τη κοινωνική κατάσταση των μελών ώστε να εξασφαλίσουν την περιφρόνηση όλων των Τεκτόνων. Είθε ο Μέγας Αρχιτέκτων του Σύμπαντος να αποτρέψει τέτοια περίπτωση και να μας εμπνέει στην επιλογή καλών αδελφών για την τελειότητα του Τάγματος.

ΑΡΘΡΟ XXVI

Αν ένα μέλος στοάς που τέθηκε από το Μέγα Συμβούλιο σε αναστολή αποδείξει με αίτηση προς το Μέγα Συμβούλιο ότι είναι αθώος, θα του παρασχεθεί χάρη και θα γίνει δεκτός σε άλλη Στοά.

ΑΡΘΡΟ XXVII

Τίποτα από ό,τι πραγματοποιείται μέσα σε μια στοά δεν επιτρέπεται να ανακοινώνεται εκτός της Στοάς, παρά μόνο σε μέλος της Στοάς, επί ποινή που θα καθοριστεί από τη Στοά.

ΑΡΘΡΟ XXVIII

Σε κανένα επισκέπτη δεν θα επιτρέπεται η είσοδος πριν το άνοιγμα της Στοάς και πριν υποστεί αυστηρή εξέταση από δύο έμπειρους αξιωματικούς και θα υποβάλει τη διαβεβαίωσή του εκτός αν περισσότερα από δύο μέλη της Στοάς βεβαιώσουν ότι τον έχουν δει να συμμετέχει σε κανονική στοά ή ειδικότερα στον βαθμό που θέλει να επισκεφθεί.

ΑΡΘΡΟ XXIX

Κάθε Στοά μπορεί να έχει δύο Στεγαστές. Το ήθος τους θα πρέπει να είναι γνωστό. Η στοά θα καλύπτει το κόστος της ένδυσής τους και θα φέρουν το κατάλληλο κόσμημα μόνο στο πέτο του σακακιού τους.

ΑΡΘΡΟ XXX

ΟΙ Ιππότες και Πρίγκιπες Τέκτονες, όντας τα μεγάλα φώτα της Στοάς, εφόσον υπάρχει κάποια καταγγελία εναντίον τους, αυτή θα πρέπει να γίνει γραπτά και να παρουσιαστεί στην επόμενη συνεδρία της Στοάς. Η Στοά θα ακούσει και θα αποφασίσει και αν οι ενδιαφερόμενοι αισθανθούν προσβεβλημένοι μπορούν να απευθυνθούν στο Μέγα Συμβούλιο το οποίο και θα πάρει την τελική και οριστική απόφαση.

ΑΡΘΡΟ XXXI

Το Μυστικό των Μυστηρίων μας είναι απαράβατη υποχρέωση. Ο Τρις Ισχυρός Μέγας Διδάσκαλος, πριν κλείσει τις εργασίες κάθε Στοάς θα υπενθυμίζει αυτό το καθήκον στους αδελφούς με την καθιερωμένη διαδικασία και τύπο.

ΑΡΘΡΟ XXXII

Αν ένας αδελφός είναι ασθενής, ο αδελφός που το γνωρίζει οφείλει να ενημερώσει τον Τρις Ισχυρό ώστε εκείνος να δώσει τη δέουσα προσοχή και ο Μέγας Ελεονόμος θα πρέπει να επισκεφθεί τον ασθενή και να βεβαιωθεί ότι του παρέχεται η κατάλληλη φροντίδα.

ΑΡΘΡΟ XXXIII

Αν ένας αδελφός αποβιώσει όλοι οι αδελφοί είναι υποχρεωμένοι να παραστούν στην κηδεία του με τον καθιερωμένο τρόπο.

ΑΡΘΡΟ XXXIV

Αν ένας αδελφός δυστυχεί αποτελεί καθήκον κάθε αδελφού να τον βοηθήσει.

ΑΡΘΡΟ XXXV

Αν ο Τρις Ισχυρός δεν είναι παρών μία ώρα μετά την καθορισμένη ώρα συγκέντρωσης και είναι παρόντες τουλάχιστον πέντε αδελφοί, τότε ο αρχαιότερος θα καταλάβει αμέσως το θρόνο και θα προχωρήσει με τη διεξαγωγή των εργασιών με την προϋπόθεση ότι δεν παρίσταται ο Μέγας Επιθεωρητής ή ο Αναπληρωτής του. Αν ο ένας από τους δύο είναι παρών τότε θα κληθεί να καταλάβει το θρόνο με όλες τις προβλεπόμενες τιμές. Οι αυτές τιμές αποδίδονται στον Αναπληρωτή εφόσον απουσιάζει ο Επιθεωρητής.

ΑΡΘΡΟ XXXVI

Για την εξακρίβωση της κανονικότητας της Στοάς ο Τρις Ισχυρός, ο Μέγας Επιθεωρητής ή ο Αναπληρωτής του, οφείλουν να τηρούν κατάλογο όλων των μελών της στοάς στον οποίο θα αναφέρονται οι βαθμοί και η κοινωνική θέση κάθε μέλους. Ο κατάλογος θα κατατίθεται στο Μεγάλο Συμβούλιο το οποίο θα τον κοινοποιεί σε όλες τις κανονικές στοές. Επίσης θα ενημερώνουν τον Μεγάλο Επιθεωρητή, ή τον Αναπληρωτή του, για κάθε ενδιαφέρουσα ενημέρωση της Στοάς.

ΑΡΘΡΟ XXXVII

Εφόσον τα μέλη μιας στοάς κρίνουν απαραίτητες κάποιες τροποποιήσεις στα παρόντα Συντάγματα και Κανονισμούς αυτό μπορεί να γίνει με γραπτή πρόταση η οποία θα υποβληθεί στη Στοά πριν τον ετήσιο Εορτασμό. Αν τα μέλη μετά από ώριμη εξέταση του θέματος κρίνουν ότι δεν περιλαμβάνεται στην πρόταση κάτι που αντιβαίνει τους εν λόγω Κανονισμούς και Συντάγματα, η γραπτή πρόταση θα μεταδοθεί στο Μέγα Συμβούλιο των Πρίγκιπων και αν αυτό εγκρίνει θα σταλεί στον Μεγάλο Επιθεωρητή ή τον Αναπληρωτή του της Περιφέρειας οι οποίοι και θα αποφασίσουν εφόσον δεν μεταβάλλονται τα αρχαία έθνη, υποχρεώσεις ή τελετουργικά και εφόσον δεν περιορίζεται η ισχύς των παρόντων Συνταγμάτων και Κανονισμών επί ποινή απαγόρευσης. Τοιούτοτρόπως όλες οι Στοές Μεγάλων Εκλεκτών, Τελείων και Υπέρτατων Τεκτόνων και Αρχαίων Τεκτόνων, κανονικά εγκατεστημένων υπό την προστασία μας θα αυτοδιοικούνται και εφεξής σε όλους τους τόπους της υψηλίου όπου είναι το Τάγμα μας εγκατεστημένο κατά τον ίδιο τρόπο και θα διοικούνται και θα καθοδηγούνται από τον Επιθεωρητή, τον Αναπληρωτή του ή τους Πρίγκιπες Τέκτονες ατομικά ή ως μέλη Μεγάλου Συμβουλίου, εφόσον υπάρχει. Επομένως και για δώσουμε αρχική ισχύ και παρουσία αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε Επιθεωρητές και Αναπληρωτές Επιθεωρητές οι οποίοι θα διασχίζουν γη και θάλασσα ώστε να επιθεωρούν και να παρατηρούν κατά πόσον όλες οι Στοές είναι κανονικά καθιδρυμένες. Αντίγραφο αυτών των Νόμων και Κανονισμών θα χορηγηθεί στους εν λόγω Εντεταλμένους μας, Αντιπροσώπους, Αναπληρωτές Επιθεωρητές με αυθεντικά διαπιστευτήρια διπλώματα ώστε να αναγνωρίζονται και να είναι κατάλληλα εξουσιοδοτημένοι στην άσκηση των λειτουργιών τους.

ΕΤΣΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ από τους Ηγέτες και τους Άξιους Προστάτες σε νόμιμες Συνελεύσεις, αληθούς Επιστήμης και πλήρους ισχύος ως αντιπρόσωποι των Υπάτων των Υπάτων.

ΕΓΕΝΕΤΟ στη Μεγάλη Ανατολή του Παρισιού, του Βερολίνου και του Bordeaux σε τόπο Ιερό υπό τον Ουράνιο Θόλο πλησίον της Κ.Β. την 25 Ιουνίου του 7ου μηνός του έτους 1762 και μεταδόθηκε στο Τρ. Ενδ. και Τρ. Ισχυρό Πρίγκιπα Etienne Morin, Μέγα Επιθεωρητή για όλες τις κανονικές Στοές του Νέου Κόσμου.

Στη Μεγάλη Ανατολή του Βερολίνου, υπό τον Ουράνιο Θόλο, την άνω ημέρα και το άνω έτος, επικυρώνεται από ημάς Μεγάλους Γενικούς Επιθεωρητές και Αναπληρωτές, την 22 Δεκεμβρίου 1768.

(Υπογράφωντες): ETIENNE MORIN,
MOSES COHEN,
και SPITZER
και HYMAN ISAAC LONG,

ο δε τελευταίος το κατέθεσε και το επιβεβαίωσε στα Αρχεία του Μεγάλου Υπέρτατου Συμβουλίου στην Ανατολή Charleston, της Νοτίου Καρολίνας.

Ακριβές και γνήσιο αντίγραφο.

J^N B^{TE} M^{IE} DELAHOGUE,
Αναπληρωτής Μέγας Γενικός Επιθεωρητής,
Πρίγκιπας Τέκτων.
Υπάτος Μέγας Ταξίαρχης
Του Υπέρτατου Υπάτου Συμβουλίου
Στην Ανατολή Charleston,
Νοτίου Καρολίνας

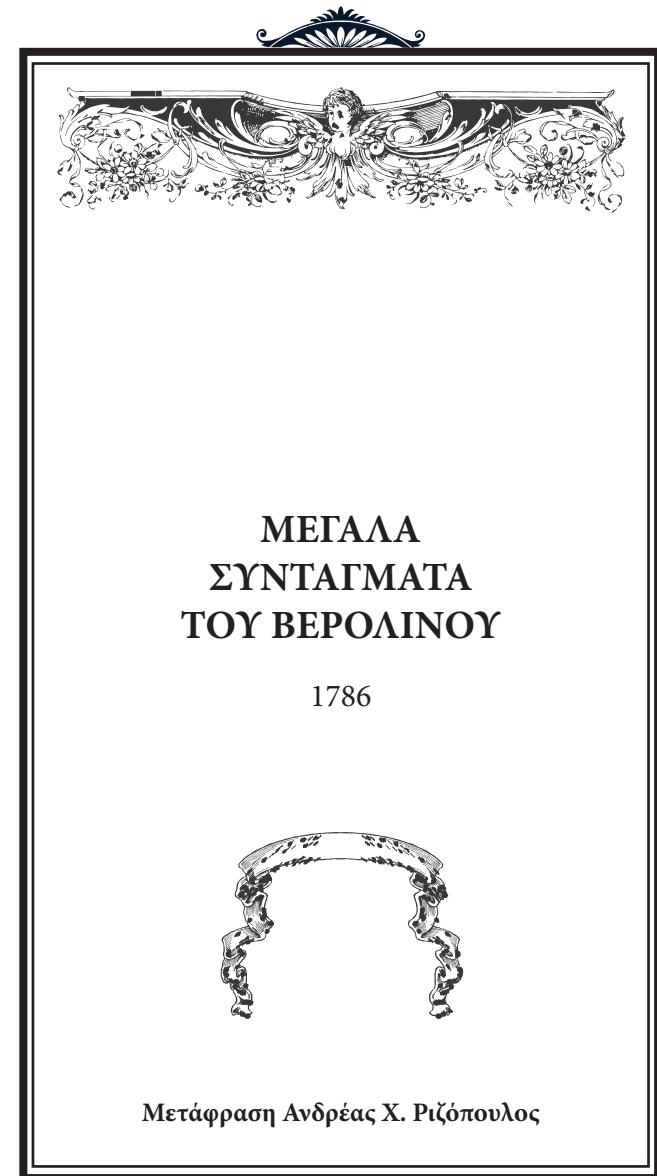
A^{DRE} F. AUGUSTE DE GRASSE,
Μέγας Σφραγιδοφύλακας-Αρχαιοφύλακας.

Ο Αετός του Α·Α·Σ·Τ· εμφανίζεται πρώτη φορά στην σφραγίδα της Διακήρυξης προς τα Δυο Ημισφαίρια (Circular throughout the two hemispheres), που εκδίδει το Μητρικό Ύπατο Συμβούλιο της Αμερικής, Τσάρλεστον, στις 4 Δεκεμβρίου 1802

Ο Αετός του Α·Α·Σ·Τ· σε σφραγίδα του πρώτου Υπάτου Συμβουλίου της Ευρώπης, της Γαλλίας, 1805.

**UNIVERSI TERRARUM ORBIS
SUMMI ARCHITECTONIS GLORIA IN INGENIIS.**

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΙΑΝΤΟΣ
ΔΟΞΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΛΟΓΙΚΩΝ ΟΝΤΩΝ.**

ΝΕΕΣ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

**ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗΣ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΑΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ
ΑΡΧΑΙΩΝ, ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΠΟΔΕΔΕΓΜΕΝΩΝ ΤΕΚΤΟΝΩΝ Ή ΤΟΥ
ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΛΙΘΟΥ**

Ημείς Φρειδερίκος, Ελέω Θεού Βασιλεύς της Πρωσίας, Μαργράβος του Βρανδεμβούργου &c. Υπάτος Μέγας Προστατής, Μέγας Ταξιάρχης, Παγκόσμιος Μέγας Διδάσκαλος και Προστάτης της Αρχαιότητας και Σεβασμιότητας Εταιρείας των Αρχαίων Ελευθέρων Αποδεδεγμένων τεκτονων ή Οικοδόμων ή του Βασιλικού και Στρατιωτικού ΤΑΓΜΑΤΟΣ του ελευθεροτεκτονισμού.

Προς πάντας τους Ενδόξους και Φίλτατους Αδελφούς Ημών οίτινες θα ιδωσι τα παρόντα γράμματα

ΑΝΟΧΗ-ΕΝΩΣΙΣ-ΕΥΤΥΧΙΑ

Οι πεποιθήσεις ημών και τα συντηρητικά και υψηλά καθήκοντα, άτινα συνήψαμε προς το αρχαιότατο και σεβάσμιο ίδρυμα, το γνωστό σήμερα υπό το όνομα Αδελφότης της Ελευθέρας Λατομικής, ή Τάγμα των Αρχαίων Ελευθέρων Αποδεδεγμένων Τεκτόνων κατέστησαν αυτό, ως εγένετο γνωστό στους πάντες, το αντικείμενο της ημετέρας ιδιαίτερας φροντίδας.

Το παγκόσμιο τούτο Ίδρυμα, ούτινος η αρχή ανάγεται εις την κοιτίδα της ανθρωπίνης κοινωνίας, είναι αγνόν κατά το Δόγμα και την Διδασκαλίαν, σοφόν, συνετόν και ηθικόν εις τα διδάγματα, τας εξασκήσεις, τους σκοπούς και τα μέσα· συνιστάται κατ' εξοχήν δια τον φιλοσοφικό, κοινωνικό και φιλανθρωπικόν αυτού σκοπό. Η Εταιρεία αυτή έχει τους εξής σκοπούς: την Ομόνοια, την Ευημερία, την Πρόοδο και την Ευτυχία του ανθρωπίνου γένους εν γένει και ιδία ενός εκάστου ατόμου, όθεν πάσαν ελπίδα και παν έργον ευσταθώς πρέπει να μεταχειρίζεται όπως φθάσει προς εκείνο τον σκοπό τον οποίον μόνον άξιον εαυτής επαγγέλλεται.

Εν τούτοις προϊόντος του χρόνου ο οργανισμός και η ενότητα της αρχικής αυτής διευθύνσεως υπέστησαν σπουδαίας τροποποιήσεις προελθούσας εκ των ανατροπών και μεταβολών οι οποίες ανέτρεψαν την κατάσταση του κόσμου, ή αλληλοδιαδόχως μετέβαλον αυτήν και αίτινες διασκορπίσαν τους αρχαίους Τέκτονας εις διάφορα μέρη της Οικουμένης κατά διαφόρους περιόδους και των αρχαίων και των ημετέρων χρόνων. Ο διασκορπισμός ούτος έδωκεν αφορμή να γεννηθούν διάφορα ετερογενή Συστήματα άτινα ακμάζουν σήμερα υπό το όνομα Τύποι και των οποίων το σύνολον αποτελεί το ΤΑΓΜΑ.

Πλην τούτου, άλλες διαιρέσεις, αποτέλεσμα των πρώτων, έδωκαν αφορμή εις την διοργάνωση νέων σωματείων ως τα πλείστα ουδέν κοινό έχουν προς την Ελευθέρα Τέχνη του Τεκτονισμού, πλην του ονόματος και τύπων τινών διατηρηθέντων υπό των ιδρυτών προκειμένου να καλύψουν τους μυστικούς των σκοπούς, τους συχνάκις αποκλειστικούς, ενίοτε δε και επικινδύνους, σχεδόν δε πάντοτε εναντίους προς τα αρχάς και τα υψηλά διδάγματα του Ελευθέρου Τεκτονισμού οία παραλάβομεν ταύτα εκ της παραδόσεως.

Τα γνωστά σχίσματα άτινα εγεννήθησαν και επί πολύν χρόνον εχώρισαν τα σωματεία ταύτα, γέννησαν υπονοίας και έλλειψη πάσης εμπιστοσύνης εκ μέρους πάντων σχεδόν των Ηγεμόνων και μεγίστους προκάλεσαν σκληρούς διωγμούς εκ μέρους τινών εξ αυτών.

Δια των προσπαθειών Τεκτόνων επιφανών επί αρετή κατηνύσθησαν οι έριδες, πάντες δε προ πολλού εξέφρασαν την ευχή όπως ταύτα γίνουν το αντικείμενο γενικής συζητήσεως και εξευρεθούν τα μέσα προς αποφυγή της επαναλήψεως αυτών και εξασφαλισθεί η διατήρηση του ΤΑΓΜΑΤΟΣ δια της αποκαταστάσεως της ενότητος της διοικήσεως αυτού της αρχικής συνθέσεως των οργάνων αυτού ως επίσης και της αρχαίας αυτού πειθαρχίας.

Αποδεχόμενοι τας ευχάς ταύτας αίτινες υπάρχουν κοιναί παρ' Ημίν αφ' ότου

τελείως εμυήθημεν εις τα μυστήρια του Ελευθεροτεκτονισμού δεν ηδυνήθημεν όμως να αποκρύψωμεν ούτε τον αριθμό ούτε τη φύση ούτε το αληθές μέγεθος των κωλυμάτων άτινα έπρεπε να υπερνικήσωμεν όπως πραγματοποιηθούν οι ευχές εκείνες. Προς τούτο λοιπόν εσκέφθημεν όπως έλθωμεν εις συνεννόηση προς τους σοφώτατους αδελφούς και αρχηγούς της Αδελφότητας εις πάσας τας χώρας της οικουμένης περί των καταλληλοτάτων βουλευμάτων προς επιτυχίαν του ωφελίμου τούτου σκοπού χωρίς να παραβιαστεί ουδεμία αληθής ελευθερία των Τεκτόνων και προ πάντων η ελευθερία των γνωμών ήτις εξ όλων των ελευθεριών είναι η πρώτη και ιεροτάτη και εν ταύτω η μάλλον επιδεχομένη προσβολάς.

Μέχρι τούδε τα του Βασιλέως καθήκοντα τα εις Ημάς μάλλον ειδικά, το πολυπληθή και σοβαρά γεγονότα άτινα σημείωσαν την βασιλείαν Ημών παρέλυσαν τις ημέτερες αγαθές προθέσεις και απέτρεψαν Ημάς από του σκοπού εκείνου. Ανήκει εις τον χρόνον ως και τη σύνεση, την ανάπτυξη και τον ζήλο των αδελφών οίτινες θα έλθουν μεθ' Ημάς να συμπληρώσουν και τελειώσουν έργο τόσο μέγα και ωραίο, τόσο δίκαιο και αναγκαίο. Εις αυτούς κληροδοτούμε τον κλήρο τούτο παραγγέλοντες σε αυτούς όπως εργασθούν άνευ διακοπής, αλλά και μετά γαλήνης και συνέσεως.

Αν όμως πρόσφατοι και επίμονες εκθέσεις πεμφθείσαι προς Ημάς κατά τους τελευταίους καιρούς εκ πάσης χώρας αναφέρουν την κατεπείγουσα ανάγκη του να αντιταχθεί ισχυρό πρόχωμα εις το πνεύμα της μισαλλοδοξίας, της αιρέσεως, του σχίσματος και της αναρχίας το οποίον νεότεροι ανακαινιστές προσπαθούν να εισαγάγουν μεταξύ των αδελφών αποβλέποντες εις βουλάς κατά το μάλλον και ήττον περιορισμένας, απερισκέπτους, παρουσιαζόμενοι δε υπό ευσχήμους προφάσεις όπως επίτηδες παρεκτρέψουν τον αληθή τεκτονισμό δια της μεταβολής της φύσεως αυτού και δυνηθώσι ούτω να φθάσουν στην καταφρόνηση και τον εξαφανισμό του ΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Ομολογούμεν και Ημείς αυτοί την κατεπείγουσαν ταύτη ανάγκη μανθάνοντες τα όσα σήμερα συμβαίνουν εις τα όμορα κράτη.

Οι λόγοι ούτοι και έτεροι ουχ ήττον ολιγότερο σοβαροί μας επιβάλλουν το καθήκον να συναθροίσωμεν και συντάξωμεν σε ενα μόνο Τεκτονικόν Σώμα πάντες τους Τύπους του Σκωτικού Συστήματος, των οποίων οι διδασκαλίες είναι κατά κοινή ομολογία σχεδόν οι αυτές των αρχαίων θεσμών οι οποίες συνετάχθησαν προς τον αυτό σκοπο και οι οποίες ενώ είναι οι κύριοι κλάδοι ενός και του αυτού δέντρου διαφέρουν μεταξύ τους μόνο κατά τους τύπους γνωστούς ήδη σε όλους και δια τούτο ευκόλως συμβιβαζόμενους. Οι Τύποι είναι γνωστοί υπό το όνομα «Το Αρχαίο», «Σύστημα του Ερεδόμ (Heredom ή Hairdom)» της «Ανατολής του Kilwinning», του «Αγίου Ανδρέου», των

«Αυτοκρατόρων Ανατολής και Δύσεως», των «Πριγκίπων του Βασιλικού Μυστικού», ή της «Τελειοποιήσεως», το «Φιλοσοφικόν Σύστημα» και το νεότερον πάντων αποκαλούμενο «Αρχέγονο».

Λαμβάνοντες όθεν ως βάση της Ημετέρας συντηρητικής μεταρρυθμίσεως τον τίτλο του πρώτου των Συστημάτων τούτων και τον αριθμό των βαθμών της ιεραρχίας του τελευταίου ανακηρύσσομεν ταύτα ήδη νυν συνενωμένα και συσσωματωμένα εις ένα και μόνο ΤΑΓΜΑ το οποίο πρεσβεύει το Δόγμα και τις αγνές Διδασκαλίες του Αρχαίου Ελευθεροτεκτονισμού περιλαμβάνει πάντα τα Συστήματα του Σκωτικού Τύπου συνδεδεμένα υπό το όνομα ΑΡΧΑΙΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΔΕΓΜΕΝΟΣ ΣΚΩΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ.

Η διδασκαλία θα χορηγείται εις τους Τέκτονες εις 33 βαθμούς διηρημένους εις 7 Ναούς ή Τάξεις κάθε δε Τέκτων υποχρεούται να μνηθεί διαδοχικά εις ένα έκαστο των βαθμών τούτων πριν φθάσει στον ύψιστο και τελευταίο· σε κάθε δε βαθμό οφείλει να υποστεί τις προθεσμίες και δοκιμασίες τις οποίες επιβάλλουν οι Διατάξεις, Αποφάσεις και Κανονισμοί, αρχαίοι και νέοι, του Τάγματος και του Τύπου της Τελειοποιήσεως.

Ο πρώτος βαθμός υπόκειται στον δεύτερο ούτος στον τρίτο και ούτω καθεξής μέχρι του Υψηλού του 33ου και τελευταίου ο οποίος θα εφορεύει εξελέγχει και διοικεί πάντας τους άλλους και του οποίου η συνέλευση ή συνάθροιση θα είναι το Ύπατο Μέγα Συμβούλιο του Τύπου ο Προστάτης και Συντηρητής του Τάγματος το οποίο θα διοικεί και θα διευθύνει σύμφωνα προς τα παρόντα Συντάγματα ή εκείνα τα οποία θα δημοσιευθούν στο μέλλον.

Άπαντες οι βαθμοί των συνηνωμένων Τύπων από του 1ου μέχρι του 18ου θα παρεμβληθούν μεταξύ των βαθμών του Τύπου της Τελειοποιήσεως κατά την οικεία τάξη και σύμφωνα προς τις αναλογίες και ομοιότητες οι οποίες υπάρχουν μεταξύ αυτών και θα αποτελέσουν τους 18 πρώτους βαθμούς του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου. Ο 19ος και ο 23ος βαθμός του Τύπου ο οποίος καλείται Αρχέγονος θα αποτελέσει τον 20ον του ΤΑΓΜΑΤΟΣ. Οι 20ος και 23ος της Τελειοποιήσεως και οι 16ος και 24ος του Αρχέγονου θα αποτελέσουν τον 21ον και 28ον του ΤΑΓΜΑΤΟΣ. Οι Πριγκίπες του Βασιλικού Μυστικού θα αποτελέσουν τον 32ον υπό τους Υπάτους Μεγάλους Γενικούς Επιθεωρητές τον οποίων ο βαθμός είναι ο 33ος και τελευταίος του ΤΑΓΜΑΤΟΣ. Ο 31ος βαθμός θα είναι των Υπάτων Δικαστών, οι Μεγάλοι Εκλεκτοί Ιππότες Καδώς θα αποτελούν τον 30ον βαθμό. Οι Αρχηγοί της της Σκηνης, οι Πριγκίπες της Σκηνης, οι Ιππότες του Χαλκού όφews, οι Πριγκίπες της Χάριτος, οι Μεγάλοι Ταξίαρχες του Ναού και οι Μεγάλοι Σκώτοι του Αγίου Ανδρέου θα αποτελέσουν τους βαθμούς 23, 24, 25, 26, 27 και 29.

Άρθρο 1

Πάντα τα Άρθρα των Συνταγμάτων, Καταστατικών και Κανονισμών τα οποία συντάχθηκαν το έτος 5762 υπό των εννέα Επιτρόπων του Μεγάλου Συμβουλίου των Πριγκίπων Τεκτόνων του Βασιλικού Μυστικού τα οποία δεν αντιβαίνουν τις διατάξεις του παρόντος διατηρούνται και θα εξακολουθήσουν να τηρούνται· οι αντίθετες διατάξεις καταργούνται και ρητώς θεωρούνται άκυρες.

Άρθρο 2

1. Ο 33ος βαθμός παρέχει σε εκείνους τους Τέκτονες οι οποίοι κοσμήθηκαν νομίμως με το βαθμό, την ιδιότητα τον τίτλο, τα προνόμια και την εξουσία των Υπάτων Μεγάλων Γενικών Επιθεωρητών του Τάγματος.

2. Ειδικό καθήκον της αποστολής τους είναι να διδάσκουν και να φωτίζουν τους αδελφούς, να διατηρούν σε αυτούς την αγάπη, την ομόνοια και την αδελφότητα να τηρούν μεταξύ τους και να εξασφαλίζουν για τους λοιπούς Τέκτονες την κανονικότητα εργασίας κάθε βαθμού, να καταβάλλουν κάθε φροντίδα για αυστηρή τήρηση των Δογμάτων, Ηθικών Αρχών, Διδασκαλιών, Συνταγμάτων, Καταστατικών και Κανονισμών του ΤΑΓΜΑΤΟΣ, να τα εφαρμόζουν και να τα βεβαιώνουν πάντοτε και σε κάθε περίπτωση και τελικά να αποδεικνύονται παντού εργάτες της ειρήνης και της ευσπλαχνίας.

3. Η συνέλευση των μελών του βαθμού αυτού ονομαζόμενη Ύπατο Συμβούλιο του 33ου βαθμού ή των Κρατιών Μεγάλων Γενικών Επιθεωρητών του ΤΑΓΜΑΤΟΣ, συγκροτείται ως εξής:

α. Στις χώρες που δύνανται να κατέχουν Ύπατο Συμβούλιο αυτού του βαθμού, ένας από τους Επιθεωρητές, ο αρχαιότερος γενόμενος δεκτός, έχει με το παρόν την εξουσία να απονεμίει το βαθμό σε άλλο αδελφό εγγυώμενος ότι αυτός με το χαρακτήρα του τις γνώσεις του και τους βαθμούς τους οποίους κατέχει είναι πράγματι άξιος του βαθμού και να δέχεται τον όρκο του.

β. Αμφότεροι με την ίδια διαδικασία μπορούν να απονεύουν το ίδιο βαθμό σε άλλον.

4. Τοιούτρόπως θα συγκροτείται το Ύπατο Συμβούλιο.

Από τους υπόλοιπους υποψηφίους ουδείς γίνεται δεκτός παρά με παμπηφία, σε ψηφοφορία δια ζώσης φωνής από έκαστο των μελών, με πρώτο αναγγέλλοντα την ψήφο του το νεότερο των μελών δηλαδή τον τελευταίο που έγινε δεκτός. Μία μόνη αρνητική ψήφος, αν είναι επαρκώς δικαιολογημένη αρκεί για την απόρριψη του υποψηφίου. Ο παρών νόμος εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση.

Άρθρο 3

1. Σε κάθε τόπο όπως παραπάνω οι δύο πρώτοι που έλαβαν το βαθμό θα είναι αυτοδίκαια οι δύο πρώτοι αξιωματικοί του Υπάτου Συμβουλίου ήτοι ο Κραταιότατος Μονάρχης Μέγας Ταξιάρχης και ο Ενδοξότατος Ανθύπατος Μέγας Ταξιάρχης.

2. Αν ο πρώτος αποβιώσει ή παραιτηθεί του αξιώματος ή αναχωρήσει από τη χώρα χωρίς να πρόκειται να επιστρέψει, ο δεύτερος θα τον διαδεχθεί και διορίσει άλλο Μεγάλο Γενικό Επιθεωρητή στο αξίωμά του.

3. Αν ο δεύτερος αξιωματικός παραιτηθεί από το αξίωμα, αποβιώσει ή αναχωρήσει οριστικά, ο πρώτος αξιωματικός θα διορίσει άλλον αδελφό κατέχοντα τον ίδιο βαθμό για να τον διαδεχθεί.

4. Ο Κραταιότατος Ύπατος Μεγάλος Ταξιάρχης διορίζει κατ' αυτό τον τρόπο Ένδοξο Υπουργό της Επικρατείας της Ιεράς Αυτοκρατορίας, τον Ένδοξο Μεγάλο Τελετάρχη, τον Ένδοξο Αρχηγό των Φρουρών και υποδεικνύει κατά τον αυτό τρόπο τους αδελφούς που θα αναλάβουν τα υπόλοιπα κενά αξιώματα ή εκείνα που τυχόν θα κενωθούν.

Άρθρο 4

Κάθε Τέκτων που κατέχει τα απαραίτητα προσόντα και την απαιτούμενη ικανότητα μπορεί να ανυψωθεί στον υπέροχο αυτό βαθμό αφού προκαταβάλει στον Ένδοξότατο Θησαυροφύλακα της Ιεράς Αυτοκρατορίας ως συνεισφορά το ποσό των δέκα χρυσών φρειδερίκων, ή παλαιών χρυσών λουδοβικίων, ή το ισότιμο νόμισμα του τόπου.

Προκειμένου ένας αδελφός να μνηθεί στον τριακοστό, ή τριακοστό πρώτο, ή τριακοστό δεύτερο βαθμό το ίδιο ποσό καταβάλλεται κατά τον αυτό τρόπο.

Το Ύπατο Συμβούλιο διαχειρίζεται τα εν λόγω ποσά προς όφελος του ΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Άρθρο 5

1. Κάθε Ύπατο Συμβούλιο θα αποτελείται από εννέα Μεγάλους Γενικούς Επιθεωρητές του 33ου βαθμού από τους οποίους τέσσερις τουλάχιστον οφείλουν να πρεσβεύουν την επικρατούσα θρησκεία της χώρας.

2. Αν ο Κραταιότατος Ύπατος Μέγας Ταξίαρχης και ο Ανθύπατος Μέγας Ταξίαρχης είναι παρόντες, τρία μέλη συνιστούν απαρτία του Συμβουλίου και το καθιστούν ικανό να διευθύνει τις εργασίες του ΤΑΓΜΑΤΟΣ.

3. Σε κάθε μεγάλο Έθνος, Βασίλειο ή Αυτοκρατορία της Ευρώπης ένα και μόνο Ύπατο Συμβούλιο αυτού του βαθμού μπορεί να υπάρξει.

Στις χώρες και Επαρχίες και Νήσους που συνιστούν την Βόρεια Αμερική είναι δυνατόν να υπάρχουν δύο Συμβούλια όσον το δυνατόν απομακρυσμένα μεταξύ τους.

Είναι δυνατόν να υπάρχουν επίσης δύο Συμβούλια, πάντα όσο το δυνατόν απομακρυσμένα το ένα από το άλλο, για τα Κράτη, Επαρχίες είτε εις την ήπειρο είτε στα νησιά που απαρτίζουν την Νότια Αμερική.

Ένα μόνο Συμβούλιο μπορεί να υπάρξει για κάθε Αυτοκρατορία, ανεξάρτητο Κράτος ή Βασίλειο στην Ασία Αφρική κλπ. κλπ.

Άρθρο 6

Το Ύπατο Συμβούλιο δεν ασκεί πάντοτε άμεση εποπτεία στους κατώτερους τού 17ου βαθμού ή Ιππότες Ανατολής και Δύσεως. Κατά τις περιστάσεις και τις Χώρες μπορεί να αναθέσει αυτή την εντολή έστω και σιωπηρώς· αλλά το δικαίωμα αυτό είναι απαράγραπτο και κάθε Στοά ή κάθε Συμβούλιο Τελείων Τεκτόνων οιοδήποτε βαθμού καλείται με τα παρόντα να αναγνωρίζει τους κατόχους του 33ου βαθμού υπό την ιδιότητά τους των Μεγάλων Γενικών Επιθεωρητών του ΤΑΓΜΑΤΟΣ, να σέβεται τα προνόμιά τους, να τους απονέμει τις οφειλόμενες τιμές, να τους υπακούει και να παρέχει την εμπιστοσύνη την οποία δικαιούνται για κάθε τι που θα διατάξουν για το συμφέρον του ΤΑΓΜΑΤΟΣ βάσει του παρόντος νόμου, των παρόντων Μεγάλων Συνταγμάτων και των καθηκόντων τους είτε γενικών είτε ειδικών, ακόμα προσωρινών ή προσωπικών.

Άρθρο 7

Πάντα τα Συμβούλια και πάντες οι Τέκτονες των ανωτέρων του 16ου βαθμού έχουν το δικαίωμα έφεσης εις το Ύπατο Συμβούλιο των Υπάτων Μεγάλων Γενικών Επιθεωρητών το οποίο δύναται να επιτρέψει να παρασταθούν οι εκκαλούντες αυτοπροσώπως και να ακουσθούν.

Προκειμένου για ζητήματα τιμής μεταξύ Τεκτόνων οιοδήποτε βαθμού η υπόθεση παραπέμπεται απευθείας στο Ύπατο Συμβούλιο το οποίο κρίνει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

Άρθρο 8

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΟΔΟΣ των Πριγκίπων Τεκτόνων του Βασιλικού Μυστικού, 32ου βαθμού εκλέγει ένα από τα ομοιόβαθμα μέλη της ως πρόεδρο αλλά επ' ουδενί λόγο οι πράξεις της Συνόδου αυτής μπορεί να έχουν ισχύ χωρίς την έγκριση του Υπάτου Συμβουλίου του 33ου βαθμού το οποίο μετά τον θάνατο της Αυτού Σεπτής Μεγαλειότητας του Βασιλέως, Κραταιοτάτου Μονάρχου και Παγκοσμίου Μεγάλου Ταξίαρχου του ΤΑΓΜΑΤΟΣ θα διαδεχθεί την Ύπατη Αρχή και θα την ασκεί σε όλη την έκταση του Κράτους, Βασιλείου ή Αυτοκρατορίας στην οποία έχει συσταθεί.

Άρθρο 9

Σε χώρα που υπόκειται στη δικαιοδοσία Υπάτου Συμβουλίου των Υπάτων Μεγάλων Γενικών Επιθεωρητών το οποίο έχει νόμιμα ιδρυθεί και αναγνωρίζεται από πάντα τα άλλα, κανένας Ύπατος Μέγας Γενικός Επιθεωρητής ή Άναπληρωτής Μέγας Γενικός Επιθεωρητής δεν μπορεί να κάνει χρήση των προσωπικών του εξουσιών αν πρώτα δεν αναγνωριστεί και εγκριθεί από το εν λόγω Ύπατο Συμβούλιο.

Άρθρο 10

Κανείς Αντιπρόσωπος Γενικός Επιθεωρητής, είτε ήδη γενόμενος και φέρων δίπλωμα είτε πρόκειται να γίνει δεκτός εις το μέλλον, δεν δύναται μόνος να απονέμει το βαθμό του Ιππότη Καδώς ή ανώτερον αυτού, ούτε να χορηγήσει δίπλωμα προς οποιονδήποτε.

Άρθρο 11

Οι βαθμοί του Ιππότου Καδώς, ο 31ος και ο 32ος δεν είναι δυνατόν να απονεμηθούν παρά σε Τέκτονες οι οποίοι θα θεωρούνται άξιοι αυτών και με την παρουσία τουλάχιστον τριών Υπάτων Μεγάλων Γενικών Επιθεωρητών.

Άρθρο 12

Καθ' όν χρόνον ήθελε ευδοκήσει ο Αγιότατος Μέγας Αρχιτέκτων του Σύμπαντος να καλέσει κοντά του την αυτού Σεπτή Μεγαλειότητα τον Βασιλέα, τον Κραταιότατον Ύπατον, Μέγα Προστάτη του Τάγματος, Μέγα Ταξιάρχη και Αληθή Συντηρητή κλπ. Κλπ. κάθε Ύπατο Συμβούλιο είτε έχει ήδη νόμιμα ιδρυθεί είτε θα ιδρυθεί και θα αναγνωρισθεί στο μέλλον, θα απολαμβάνει αυτοδικαία όλες τις Ύπατες Τεκτονικές εξουσίες με τις οποίες περιβάλλεται τώρα η Αυτού Σεπτή Μεγαλειότητα, αυτή δε την εξουσία θα την ασκεί εφόσον καθίσταται αναγκαίο οπουδήποτε εντός της χώρας η οποία υπόκειται στη δικαιοδοσία του. Όταν δε υπάρχει λόγος διαμαρτυρίας κατά του κύρους των Διπλωμάτων ή των εξουσιών των Αναπληρωτών των Γενικών Επιθεωρητών, ή κατά κάθε άλλης παρανομίας συντάσσεται έκθεση η οποία κοινοποιείται προς όλα τα Ύπατα Συμβούλια των δύο Ημισφαιρίων.

Άρθρο 13

1. Το Ύπατο Συμβούλιο του 33ου βαθμού δύναται να εξουσιοδοτήσει ένα ή περισσότερα από τα μέλη του Ύπατους Μεγάλους Γενικούς Επιθεωρητές του ΤΑΓΜΑΤΟΣ ώστε ως εντεταλμένοι αντιπρόσωποι (λεγάτοι) να ιδρύσουν, συστήσουν και εγκαταστήσουν, Συμβούλιο του αυτού βαθμού σε μια από τις αναφερόμενες στο παρόν χώρες υπό τον όρο της συμμόρφωσης στα περιλαμβανόμενα στην τρίτη παράγραφο του παραπάνω 2ου Άρθρου καθώς και τα υπόλοιπα άρθρα του παρόντος Συντάγματος.

2. Το ΥΠΑΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ δύναται επίσης να δώσει στους Αναπληρωτές το δικαίωμα να χορηγούν διπλώματα σε Αναπληρωτές Γενικούς Επιθεωρητές οι οποίοι πρέπει να κατέχουν κανονικά τουλάχιστον το βαθμό του Ιππότη Καδώς, παρέχοντας μέρος της υπάτης εξουσίας τους αναγκαίο για την ίδρυση, διεύθυνση και εποπτεία

3. Το χειρόγραφο του Τυπικού των Υπέρτατων βαθμών δεν μπορεί να δοθεί

σε άλλον εκτός από τους δύο πρώτους αξιωματικούς κάθε Συμβουλίου καθώς και στον αδελφό που έχει εξουσιοδοτηθεί να μεταβεί σε κάποια χώρα για την ίδρυση Συμβουλίου αυτών των βαθμών. Στόων και Συμβουλίων από τον τέταρτο μέχρι του 29ου βαθμού συμπεριλαμβανομένων στα μέρη όπου δεν υπάρχουν Στόές του Υπέρτατου Βαθμού ή Συμβούλια ιδρυθέντα νόμιμα.

Άρθρο 14

Σε όλες τις Τεκτονικές Τελετές των Υπέρτατων βαθμών και σε κάθε τελετουργική πομπή, το Ύπατο Συμβούλιο ακολουθεί τελευταίο, οι δε δύο πρώτοι αξιωματικοί ακολουθούν μετά από όλα τα μέλη, προηγούμενοι μόνο από το Μεγάλο Λάβαρο και το Ξίφος του ΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Άρθρο 15

1. Το Ύπατο Συμβούλιο συνέρχεται σε τακτική συνεδρία επί τριήμερο στην αρχή κάθε νέας νομηνίας (νέα Σελήνης). Συγκαλείται και συχνότερα αν το απαιτούν οι υποθέσεις του ΤΑΓΜΑΤΟΣ και αν το απαιτούν οι συνθήκες.

2. Ανεξάρτητα από τις μεγάλες επίσης εορτές του ΤΑΓΜΑΤΟΣ το Ύπατο Συμβούλιο έχει τρεις ιερές ημέρες το χρόνο κατά τις καλένδες του Οκτωβρίου, την 27 Δεκεμβρίου και τις καλένδες του Μαΐου.

Άρθρο 16

1. Κάθε Μέγας Γενικός Επιθεωρητής για να αναγνωρισθεί και να μπορεί να απολαμβάνει τα προνόμια που ανήκουν στον 33ο βαθμό πρέπει να εφοδιαστεί με το Δίπλωμα και τα Διαπιστευτήρια τα οποία εκδίδονται σύμφωνα με τα αναγραφόμενα στο Τυπικό του βαθμού. Τα διαπιστευτήρια του χορηγούνται υπό τον όρο της καταβολής στο Θησαυροφυλάκιο της Ιεράς Αυτοκρατορίας τιμήματος το οποίο το Ύπατο Συμβούλιο έχει καθορίσει από την ίδρυσή του για τη δικαιοδοσία του με την εγκατάστασή του και το οποίο δεν πρέπει να μεταβάλλεται. Έτσι κάθε Ύπατος Μέγας Γενικός Επιθεωρητής θα καταβάλει επίσης στον Ένδοξο Γραμματέα ως αμοιβή των κόπων του για την σύνταξη και αποστολή των διαπιστευτηρίων και την επίθεση της σφραγίδας έναν χρυσό φρειδερίκο ή ένα παλαιό χρυσό λουδοβίκιο, ή το αντίστοιχο ποσό σε νόμισμα του τόπου.

2. Κάθε Μέγας Γενικός Επιθεωρητής οφείλει να κατέχει βίβλο των πράξεων

του της οποίας κάθε σελίδα είναι αριθμημένη η δε πρώτη και τελευταία σελίδα θα ορίζονται με ειδική σημείωση. Στη βίβλο αυτή θα μεταγράφονται τα Συντάγματα, τα Καταστατικά, και οι Γενικοί Κανονισμοί του Υπέρτατου Τεκτονισμού.

Καθήκον κάθε Μεγάλου Γενικού Επιθεωρητή είναι να καταγράφει στην βίβλο όλες του τις πράξεις. Τυχόν παράλειψη συνεπάγεται ακυρότητα και ακόμα και αφαίρεση των εξουσιών του.

Οι Αναπληρωτές Γενικοί Επιθεωρητές υπόκεινται στις ίδιες υποχρεώσεις και ποινές.

3. Αμφότεροι θα επιδεικνύουν αμοιβαία τις βίβλους των και τα Διπλώματά τους και αμοιβαία θα τα επιθεωρούν όποτε ήθελε συνωμοσία αντηθούν και αναγνωριστούν.

Άρθρο 17

Απαιτείται πλειονότητα των ψήφων για την κύρωση των πράξεων των Υπάτων Μεγάλων Γενικών Επιθεωρητών στον τόπο όπου υφίσταται Συμβούλιο του 33ου βαθμού νόμιμα εγκατεστημένο και αναγνωρισμένο. Επομένως στην χώρα αυτή ή το έδαφος που εξαρτάται από τέτοιο Συμβούλιο κανείς από τους Επιθεωρητές δεν μπορεί να ασκήσει αυτοδίκαια εξουσία εκτός αν έχει λάβει σχετική άδεια από το Ύπατο Συμβούλιο ή αν ο Επιθεωρητής που ανήκει σε άλλη δικαιοδοσία έχει εξουσιοδοτηθεί εγγράφως με το αποκαλούμενο **ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΡΙΟ**.

Άρθρο 18

Όλα τα εισπραττόμενα ποσά ως εισφορές –όπως δικαιώματα εισδοχής- για μύηση σε στους βαθμούς από τον 16ο ως και τον 33 συμπεριλαμβανόμενους θα καταβάλλονται στο Θησαυροφυλάκιο της Ιεράς Αυτοκρατορίας με τη φροντίδα των Προέδρων και Θησαυροφυλάκων των Συμβουλίων και Υπέρτατων Στοών όλων των βαθμών, των Υπάτων Μεγάλων Γενικών Επιθεωρητών και των Αναπληρωτών τους, καθώς και του Ενδόξου Γραμματέα και του Ενδόξου Θησαυροφύλακα της Ιεράς Αυτοκρατορίας.

Η διαχείριση και η χρήση αυτών των χρημάτων διευθύνεται και ελέγχεται από το Ύπατο Συμβούλιο το οποίο κάθε χρόνο δέχεται ακριβή και απόλυτη λογοδοσία. Την λογοδοσία φροντίζει να ανακοινωθεί σε όλα τα σώματα υπό την εξουσία του.

ΣΥΖΗΤΗΘΗΚΕ, ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ στο Μεγάλο και Ύπατο Συμβούλιο του 33ου βαθμού νόμιμα καταρτισμένο, προσκληθέν και συνεληθόν με τη συναίνεση και παρουσία της Αυτού Σεπτής Μεγαλειότητας ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ του Δευτέρου, Ελέω Θεού Βασιλέως της Πρωσίας, Μαργράβου του Βραδεμβούργου κλπ. κλπ. Κραταιοτάτου Μονάρχου, Μεγάλου Προστάτου, Μεγάλου Ταξιάρχου, Γενικού Μεγάλου Διδασκάλου και Αληθούς Υπερασπιστή ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ.

1η Μαΐου 5786 Α.:Φ και από Χριστού γεννήσεως 1786.

(Υπογεγραμμένοι)

:	(*) ¹	:	Stark	:	(*)
:	(*)	:	H. Willhelm	:	D'Esterno
:	(*)	:	Woellner:		

Κυρώθηκε και δόθηκε στην Ημέτερη Βασιλική Κατοικία στο Βερολίνο κατά τις Καλένδες του Μαΐου Σωτηρίου έτους 1786 και της Ημετέρας Βασιλείας 47ο.

(ΤΣ) (Υπογεγραμμένος)

Φρειδερίκος

*Οι αστερίσκοι αντικαθιστούν δυσδιάκριτες υπογραφές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΥΠΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ
ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ

Άρθρο 1

Το λάβαρο του ΤΑΓΜΑΤΟΣ είναι αργυρούν (λευκό) με χρυσές παρυφές και φέρει στη μέση τανυσίπτερο μαύρο δικέφαλο αετό με χρυσό ράμφος και πόδια κρατούντα στο ένα πόδι τη χρυσή λαβή και με το άλλο την ατσάλινη λεπίδα παλαιού ξίφους σε οριζόντια διεύθυνση από δεξιά προς αριστερά. Από το ξίφος κρέμεται λατινική επιγραφή Deus Meumque Jus με χρυσά γράμματα. Ο αετός στέφεται με χρυσό τρίγωνο και περιβάλλεται από πορφυρά ταινία διακοσμημένη με χρυσά αστέρια.

Άρθρο 2

Τα διακριτικά διάσημα των Υπάτων Μεγάλων Γενικών Επιθεωρητών είναι:

1. Τευτονικός Σταυρός ερυθρός εσμαλτωμένος, φερόμενος στο αριστερό μέρος του στήθους
2. Μεγάλη ταινία λευκή υδατώδης με χρυσές παρυφές φέρουσα στο πρόσθιο μέρος χρυσούν ακτινοβόλο τρίγωνο εντός του οποίου υπάρχει ο αριθμός 33, και στις δύο πλευρές κατευθύνεται προς το κέντρο αργυρό ξίφος. Η ταινία φέρεται από τον δεξιό ώμο προς τα αριστερά και καταλήγει σε αιχμή με χρυσά κρόσια έχει στο δε κέντρο ερυθρό και πράσινο κόρυμβο από τον οποίο κρέμεται το κόσμημα του ΤΑΓΜΑΤΟΣ.
3. Το κόσμημα αυτό είναι αετός όμοιος με εκείνον του λαβάρου εστεμμένος με χρυσό διάδημα της Πρωσίας.
4. Το μείζον κόσμημα του ΤΑΓΜΑΤΟΣ φέρεται επί του Τευτονικού Σταυρού. Είναι αστήρ εννέα ακτίνων αποτελούμενος από τρία υπερεντιθέμενα χρυσά τρίγωνα. Από την κατώτερη αριστερή πλευρά προς το ανώτερο μέρος της δεξιάς κατευθύνεται ξίφος στην δε αντίθετη κατεύθυνση η καλούμενη χείρ της δικαιοσύνης. Στη μέση υπάρχει ο θυρεός του ΤΑΓΜΑΤΟΣ κυανούς και επ' αυτού αετός όμοιος με εκείνον του λαβάρου έχοντας δεξιά χρυσούν ζυγόν και αριστερά χρυσούν γνώμονα συμπεπλεγμένον με χρυσούν διαβήτην.

Οι σφράγιδες του πρώτου Ελληνικού Υπάτου
Συμβουλίου, 1872.

Ο θυρεός περιβάλεται από κυανή ταινία στην οποία αναγράφεται η φράση ORDO AB CHAO η δε ταινία περιβάλεται από δύο χρυσούς ουροβόρους όφεις. Σε κάθε ένα από τα εννέα μικρότερα τρίγωνα που σχηματίζονται από την διχοτόμηση των μεγάλων τριγώνων βρίσκονται τα γράμματα που αποτελούν τη λέξη S.A.P.I.E.N.T.I.A.

5. Οι τρεις πρώτοι αξιωματικοί των Υπάτων Συμβουλίων φέρουν επίσης λευκή ζώνη ή ταινία με χρυσά κρόσια στην αριστερή πλευρά.

Άρθρο 3

Η Μεγάλη Σφραγίδα του ΤΑΓΜΑΤΟΣ είναι αργυρούς θυρεός φέρων δικέφαλο αετό όμοιο προς αυτόν του Λαβάρου του ΤΑΓΜΑΤΟΣ εστεμμένο με το χρυσό διάδημα της Πρωσίας υπεράνω του οποίου υπάρχει χρυσό ακτινωτό τρίγωνο με το αριθμό 33. Ο αετός μπορεί επίσης να έχει υπεράνω αυτού είτε το στέμμα είτε το τρίγωνο.

Στο κάτω μέρος του θυρεού και κάτω από τα πόδια και τα πτερύγια του αετού βρίσκονται σε ημικύκλιο τριάντα τρία χρυσά αστέρια.

Το όλο περιβάλλεται με την επιγραφή «Υπατο Συμβούλιο του 33ου βαθμού δια την (όνομα χώρας).

Εγένετο κατά το Ύπατο Συμβούλιο του 33ου βαθμού κατά την παραπάνω ημέρα, μήνα και έτος.

(Υπογεγραμμένοι)

:	(*)1	:	Stark	:	(*)
:	(*)	:	H. Willhelm	:	D'Esterno
:	(*)	:	Woellner:		

Κυρώθηκε και δόθηκε στην Ημέτερη Βασιλική Κατοικία στο Βερολίνο κατά τις Καλένδες του Μαΐου Σωτηρίου έτους 1786 και της Ημετέρας Βασιλείας 47ο.

Εγκρίνεται.

(ΤΣ) (Υπογεγραμμένος)
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ

*Οι αστερίσκοι αντικαθιστούν δυσδιάκριτες υπογραφές.

UNIVERSI TERRARUM ORBIS ARCHITECTONIS

AD GLORIAM INGENTIS

ORDO AB CHAO

Ο Αετός και το έμβλημα της Συνόδου των Υπάτων Συμβουλίων της Λωζάννης, Σεπτεμβρίου 1875

Η μετάφραση των Μεγάλων Συνταγμάτων Ανδρέας Χρ. Ριζόπουλος

Η πρώτη Ελληνική μετάφραση των Μεγάλων Συνταγμάτων έγινε στις αρχές του 20ου αιώνα. Έκτοτε έχει ανατυπωθεί αρκετές φορές και χρησιμοποιήθηκε από όλους τους Σκώτους αδελφούς της χώρας μας.

*Η έκδοση των Μεγάλων Συνταγμάτων του 1911.
Από το βιβλίο, Θεμελιώδη Κείμενα του
Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου του Α.Χ. Ριζόπουλου*

Στα χρόνια που έχουν περάσει οι αποδόσεις πολλών τεκτονικών όρων τυποποιήθηκαν με έναν διαφορετικό τρόπο, η ίδια η γλώσσα μας έχει εξελιχθεί και ήταν φανερή η ανάγκη για μια νέα, σύγχρονη μετάφραση. Αυτό ήταν ένα έργο που θα μπορούσε να αναλάβει μόνο ένας βαθύς γνώστης του ελληνικού αλλά και του διεθνούς Τεκτονισμού.

Η μετάφραση των Μεγάλων Συνταγμάτων της παρούσας έκδοσης έχει γίνει από τον Ανδρέα Χρ. Ριζόπουλο και για πρώτη φορά δημοσιεύθηκαν στο βιβλίο του Θεμελιώδη κείμενα του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου.

Ο Κραταίος αδελφός Ανδρέας Χρ. Ριζόπουλος γεννήθηκε το 1941. Σπούδασε πολιτικές επιστήμες και δραστηριοποιήθηκε επί πενήντα χρόνια στους χώρους της δημοσιογραφίας και της επικοινωνίας.

Μηθήθηκε στον τεκτονισμό το 1973 στην Στοά Εταιρεία των Φιλικών της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος σε δυο ακόμα Στοές και founder-steward της Intenet Lodge No. 9659 υπό την Ηνωμένη Μεγάλη Στοά της Αγγλίας.

Είναι ο μοναδικός Έλληνας που εκλέχτηκε Τακτικό Μέλος της αρχαιότερης και σημαντικότερης Στοάς Ερευνών, της Quatuor Coronati υπ' αριθ. 2076 υπό την Ηνωμένη Μεγάλη Στοά της Αγγλίας και στη συνέχεια εκλέχτηκε Σεβάσμιος Διδάσκαλος αυτής την περίοδο 2017/18.

Επίσης εκλέχτηκε Εταίρος (Fellow) της Scottish Rite Research Society, του μεγαλύτερου τεκτονικού ερευνητικού οργανισμού του Σκωτικού Τύπου υπό την αιγίδα του Μητρικού Υπάτου Συμβουλίου της Νότιας Δικαιοδοσίας και ο αδελφός μας ήταν ο 13ος και μόλις ο 2ος Ευρωπαίος που τιμήθηκε ως Fellow αυτής της Εταιρείας.

Έλαβε τον 33ο και τελευταίο Βαθμό του Α·Α·Σ·Τ· από το Ύπατο Συμβούλιο δια την Ελλάδα και είναι ενεργό μέλος στη Νότιο Δικαιοδοσία (Washington DC Valley).

Επί 40 χρόνια ασχολείται με την τεκτονική ιστορική έρευνα και έχει δημοσιεύσει άρθρα σε περιοδικά, επετηρίδες της Αγγλίας, της Ελλάδας, της Γαλλίας, των ΗΠΑ και της Τουρκίας.

Επιπλέον, έχει εκδώσει 15 βιβλία και έχει μεταφράσει στα ελληνικά διάφορα ιστορικά και επιστημονικά συγγράμματα.

Ο Κραταίος αδελφός Ριζόπουλος με αδελφική αγάπη και γενναιοδωρία μας παραχώρησε την μετάφραση του.

Το Ύπατο Συμβούλιο της Ελλάδος εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη του για την αρωγή και την συνδρομή του σε αυτή την έκδοση που ελπίζουμε να αποβεί καρποφόρα προς όφελος των Ελλήνων Τεκτόνων.

Universi Terrarum Orbis Summi Architectonis Gloria Ab Ingeniis

ORDO AB CHAO

1872-2017

ΥΠΙΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟΥ 33ου ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΒΑΘΜΟΥ
ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΔΕΓΜΕΝΟΥ
ΣΚΩΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Βιβλιογραφία

Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry. The Constitutions and Regulations of 762/ Vera Instituta Secreta et Fundamenta Ordinis of 1786/ The Secret Constitutions of the 33d Degree by Albert Pike

A Historical Inquiry in Regard to the Grand Constitutions of 1786, Albert Pike .

Circular throughout the two hemispheres, 1802, Charleston SC.

Frederick Dalcho, Auguste de Grasse-Tilly, Claude Antoine Thory (Alain BERNHEIM, Michel PIQUET, Louis TREBUCHET). Commission d'histoire, Grande Loge de France, 2015.

History of the Supreme Council 33°, Mother Council of the world, Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry. Southern Jurisdiction, U.S.A. 1801-1861. R.B. Harris. Washington, D.C., 1964.

James Fairburn Smith, The Rise of the Ecosais Degrees, Dayton, 1965

Jacobite Jews & Faux Jacobite Jews: Some Masonic Puzzles, Marsha Keith Schuchard, 2019, Heredom: Transactions of the Scottish Rite Research Society

Morin's Book Plate? Josef Wages, The Plumblin, Spring 2017

Restoring the temple of vision, Marsha Keith Schuchard. Ed.Brill

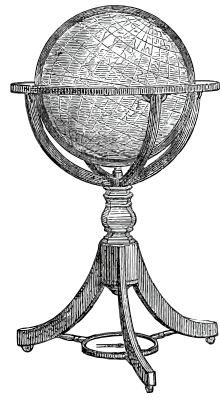
The Constitutions of the Free-Masons. James Anderson (1723)

The Scottish Rite Ritual Monitor and Guide, Arturo De Hoyos 33o. Ed. The Supreme Council, 33o, Southern Jurisdiction, 2010.

Ανδρέας Χ. Ριζόπουλος, Θεμελιώδη Κείμενα του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου. Εκδ. ΑΓΓΕΛΑΚΗ

Ανδρέας Χ. Ριζόπουλος, Τεκτονικά Ανάλεκτα, Ψηφίδες Τεκτονικής Ιστορίας. Εκδ. Αρχέτυπο.

ΙΕΡΟΔΟΜ. Από τον Μεσαιωνικό Τεκτονικό Μύθο στον Αρχαίο και Αποδεδεγμένο Σκωτικό Τύπο. J. P. Craftson (Ιορδάνης Πουλκούρας). Εκδ. Αρχέτυπο.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ

ΤΟΥ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Τα Μεγάλα Συντάγματα του Μπορντώ (1762) και του Βερολίνου (1786), είναι τα δυο θεμελιώδη ιστορικά κείμενα που περιέγραψαν την οργάνωση, την διάρθρωση και τον τρόπο άσκησης της κυρίαρχης εξουσίας του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου.

Όπως αναφέρει ο Albert Pike, “ το Ύπατο Συμβούλιο στο Τσάρλεστον είχε το απόλυτο δικαίωμα να τα υιοθετήσει ως νόμο του νέου Τάγματος, ανεξάρτητα από το πού, πότε ή από ποιον δημιουργήθηκαν, όπως τα Συντάγματα του Anderson υιοθετήθηκαν στον Συμβολικό Τεκτονισμό . Και είναι και ήταν πάντα ο νόμος του Τύπου, γιατί έτσι υιοθετήθηκαν εξ αρχής...

Έγιναν δεκτά και ως τέτοια ισχύουν!” Κάθε απόπειρα αμφισβήτησης, αλλοίωσης ή εγκατάλειψης αυτών των Αρχών συνεπάγεται και την εγκατάλειψη της αυθεντικής Σκωτικής παράδοσης όπως αυτή δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε στην Ηπειρωτική Ευρώπη και ακολούθως επεκτάθηκε στα δυο ημισφαίρια.

Η μετάφραση των Συνταγμάτων από το γαλλικό και το λατινικό πρωτότυπο έγινε από τον Ανδρέα Χ. Ριζόπουλο.

ISBN 978-618-85957-1-2